



Restoratif Dişhekimliği Derneği

19 Uluslararası Bilimsel Kongresi

27-28 Ekim 2014 • Point Barbaros Hotel, İstanbul

www.restoratif.org.tr/rdd2014kongre



BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	3
Bilimsel Program	4
Araştırma Bildirileri	7
Vaka Bildirileri	55
İndeks.....	93

ÖNSÖZ

Çok Değerli Restoratif Ailesi,

Sevgili Meslektaşlarım

Ne mutlu ki Restoratif Dişhekimliği Derneğine gönül vermiş tüm öğretim üye ve yardımcıları ile beraber 19. Uluslararası Kongresini büyük bir başarıyla gerçekleştirmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Değerleri meslektaşlarım, çok kısa bir zaman dilimi olan 4 ay içerisinde ülkemizin dört bir tarafında ki restoratifçileri bir araya getiren kongremizde emeği geçen tüm arkadaşlarımı kutluyorum; Cumhuriyet Bayramının tarihi olan 29 Ekimleri bundan sonra her sene Restoratif Ailesinin bir araya gelerek kutladığı kongrelerimizin değişmez tarihi olmasını diliyorum ve bu kongrelerin gelenekselleşmesi için hepimizin büyük bir heyecanla çalışmasını bekliyorum.

Her kongre biz Restoratifçilerin Dişhekimliği mesleğine olan katkılarının artarak devam ettiği ve kendi içimizdeki beraberliğin güçlendiği günler olarak Restoratif Diş Hekimliği Derneğinin tarihinde yer alacaktır.

Hepinizi başarılı çalışmalarınızdan dolayı kutluyor, sağlık ve başarılar diliyorum.

Prof. Dr. Taner YÜCEL
RDD Başkanı

BİLİMSEL PROGRAM

27 EKİM 2014, Pazartesi

09.00-10.00 Kayıt

10.00-10.15 Açılış

10.15-11.15 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Banu Önal**
Avrupa'da çürük müfredatı
Prof. Dr. Andreas Schulte

11.15-11.30 Kahve ikramı

11.30-12.30 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Banu Önal**
Avrupa'da çürük müfredatı
Prof. Dr. Andreas Schulte

12.30-14.00 Öğle yemeği

14.00-15.00 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Funda Yanıkoğlu**
Ağız diş sağlığı araştırmalarında sık karşılaşılan istatistik yöntem hataları
Prof. Dr. Osman Hayran

15.00-15.30 Kahve ikramı

15.30-17.30 Poster Sunumu / Yarışması

17.30-18.30 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Esra Can**
Konferans: New concept of treatment: minimum intervention in everyday practice
(Sponsor: GC)
Prof. Dr. Ivana Miletic

19.30-22.30 Akşam Yemeği ve Poster Yarışması Ödül Töreni

28 EKİM 2014, Salı

09.30-10.30 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Sevil Gürkan**
CAD-CAM kompozit restorasyonlar
Prof. Dr. Ivo Krejci

10.30-11.00 Kahve ikramı

11.00-12.00 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Sevil Gürkan**
CAD-CAM kompozit restorasyonlar
Prof. Dr. Ivo Krejci

12.00-14.00 Öğle yemeği

14.00-15.30 Anabilim Dalları Toplantısı

15.30-16.00 Kahve ikramı

16.00-17.30 Anabilim Dalları Toplantısı - Dilekler

17.30-18.30 **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Yasemin Benderli Gökçe**
Konferans: International Caries Detection and Assessment System: ICDAS
(Sponsor: Colgate)
Prof. Dr. Svante Twetman

Kapanış

BİLİMSEL PROGRAM

27 EKİM 2014, Pazartesi

	PAŞA DENTAL	DENTSPLY	GC EUROPE	KERR	SIRONA
12:30-13:30	1	2	3	4	5
13:30-14:30	5	1	2	3	4
14:30-15:30	4	5	1	2	3
15:30-16:30	3	4	5	1	2
16:30-17:30	2	3	4	5	1

27 EKİM 2014, Pazartesi

	PAŞA DENTAL	DENTSPLY	GC EUROPE	KERR	SIRONA
12:30-13:30	6	7	8	9	10
13:30-14:30	10	6	7	8	9
14:30-15:30	9	10	6	7	8
15:30-16:30	8	9	10	6	7
16:30-17:30	7	8	9	10	6

ARAŞTIRMA BİLDİRİLERİ

Bildiri No: PA-01

Kategori: Araştırma

SİGARA İÇEN VE İÇMEYEN GENÇ BİREYLERDE TÜKÜRÜK AKIŞ HIZI VE TAMPONLAMA KAPASİTESİNİN ARAŞTIRILMASI

Meltem TEKBAŞ ATAY¹, Şule BATU², Yegane GÜVEN²

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Biyokimya Bilim Dalı

AMAÇ: Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO), Küresel Yetişkin Tütün Araştırması (GATS) verilerine göre; Türkiye'deki yetişkinler arasında tütün kullanımının prevalansı, 2008 yılında %31.2 (16 milyon) iken, 2012 yılında %27.1'e (14.8 milyon) düşmüştür. Bu düşüşe rağmen Türkiye'deki yetişkinlerin dörtte birinden fazlası tütün kullanmaya devam etmektedir. Çalışmamızda çürük risk gruplarının saptanmasına katkıda bulunmak üzere, sağlıklı genç erişkinlerdeki uyarılmış tükürük akış hızı (TAH) ve tükürük tamponlama kapasitesi (TTK) ortalamalarını alarak, bu değerlerin sigara kullanımına göre farklılık gösterip göstermediğini saptamaya çalıştık.

YÖNTEM: Bu çalışmada, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencisi, 18-24 (ortalama 20.9 ± 1.9) yaş aralığındaki, 56'sı kadın, 56'sı erkek, toplam 112 bireyden uyarılmış tükürük örnekleri alındı. Elde edilen örneklerde uyarılmış TAH ve TTK ölçüldükten sonra ortalama değerleri hesaplandı. Çalışma verileri, Independent_Sample t testi ile karşılaştırıldı ve analiz edildi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 112 kişi içinde sigara içenlerin sayısı 25 (yaklaşık %22) olarak belirlendi. Sigara içen bireylerde, uyarılmış TAH ortalama değerleri 1 ml/dk'nın altında ve her iki cinstede önemli derecede düşük olarak tespit edildi. Sigara içenlerde içmeyenlere oranla uyarılmış TAH'nı düşük saptamamıza rağmen istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı. Sigara içenlerin TTK değerlerinin, içmeyenlere göre biraz daha yüksek olduğu gözlemlendi, ancak sigara kullanımı ile uyarılmış TAH (p=0.810) ve TTK arasında anlamlı bir farklılık bulunamadı (p=0.171).

SONUÇ: Sigara içen ve içmeyen genç erişkin bireyler arasında uyarılmış TAH ve TTK açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu konuda kesin bir görüşe sahip olmak için örneklem sayısının artırıldığı yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Bildiri No: PA-02

Kategori: Araştırma

ORTODONTİK TEDAVİ GÖREN BİREYLERDE SIGNIFICANT CARIES INDEX UYGULAMASININ ÇÜRÜK RİSKİ ÜZERİNE ETKİSİ: PİLOT ÇALIŞMA

Nimet ÜNLÜ¹, Said KARABEKİROĞLU¹, Zehra İLERİ², Fatma Betül KAHRAMAN²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Selçuk Üniversitesi - Ortodonti

AMAÇ: Ortodontik tedavi gören hastalarda Significant Caries Index uygulamasının çürük riski üzerine etkisini incelemektir.

YÖNTEM: Sabit ortodontik tedavi gören 90 birey (14-16 yaş) bu çalışma kapsamında değerlendirildi. Bütün hastalar 0,018 inç slot preadjusted sabit ortodontik aparatlar ile tedavi edildi. Bireyler tedavi başlangıcında (T1) ve tedavi bitiminde (T2) beyaz nokta lezyonu görülme sıklığının tespiti amacıyla Gorelick indeksine göre klinikte muayene edildi. Her birey için T1 ve T2 de DMFT (Çürük, Dolgulu ve Eksik Diş Sayısı) indeksi değeri hesaplandı. DMFT indeksi değerlendirmesinde klinik muayenede Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) kriterleri ve bitewing radyograflar kullanıldı. DMFT değeri belirlenirken; dolgulu dişler dolgulu olarak (F), çürük belirtisi bulunan dişler çürük olarak (D), çekilmiş dişler ise eksik olarak (M) kabul edildi. Tüm kayıtların alınmasından sonra bireyler başlangıç Significant Caries Index değerine göre 3 risk grubuna (G1,G2,G3) ayrıldı. Elde edilen veriler normal dağılım göstermediği için farklı zamanlara ait parametrelerin grup içi karşılaştırmasında Wilcoxon Signed Ranks Testi, gruplar arası karşılaştırma da ise Kruskal-Wallis testleri kullanıldı. BNL

değerlendirilmesinde ise Chi-Square testi kullanıldı (SPSS 17.0 for Windows).

BULGULAR: Çalışmayı tamamlayan 72 hastanın (38 kız, 34 erkek) yaş ortalaması T1'de 14,7±1,63 olarak bulundu. Ortalama tedavi görme sürelerinin 20,9 ay olduğu görüldü. 72 bireyin tedavi başlangıcındaki DMFT ortalaması 3,18 olarak bulunurken, Significant Caries Index değerinin 5,00 olduğu görüldü. Tedavi sürecinde ortalama DMFT artışı 0,14 olarak bulundu. T1' de beyaz nokta lezyonu görülme sıklığının %16,6 olduğu, T2' de %59,6 olduğu ve bu yükselmenin 3 risk grubu içinde anlamlı olduğu (p<0,05) görüldü. Beyaz nokta lezyonu görülme insidansı %40 olarak bulundu. Tedavi öncesinde görülen lezyonların hepsinin hafif şiddette olduğu, tedavi sonrasında oluşan lezyonlara göre bireylerin %65,8' inin hafif, %26,8' sinin şiddetli ve %7,4' ünün restorasyon gerektiren BNL sınıfına girdiği görüldü. Significant Caries Index uygulamasına göre oluşturulan risk grupları arasında DMFT artışı, beyaz nokta lezyonu oluşumu ve şiddeti açısından anlamlı fark olmadığı görüldü (p>0,05).

SONUÇ: Sabit ortodontik tedavi gören bireylerde Significant Caries Index uygulamasının bireylerin DMFT indeksi değişimi ve beyaz nokta lezyonu oluşumu üzerine belirleyici bir rol oynamadığı bulunmuştur.

Bildiri No: PA-03

Kategori: Araştırma

BİRİNCİ BÜYÜK AZI DIŞLERDE ÇÜRÜK GELİŞME RİSKİNDE SABİT ORTODONTİK TEDAVİNİN ETKİSİ

Said KARABEKİROĞLU¹, Zehra İLERİ², Mehmet Emre YILMAZ², Nimet ÜNLÜ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Selçuk Üniversitesi - Ortodonti

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı sabit ortodontik tedavinin daimi birinci büyük azı dişin çürük riski üzerine etkisini detaylı olarak değerlendirmektir.

YÖNTEM: Sabit ortodontik tedavi gören 74 birey (13-17 yaş) bu çalışma kapsamında incelendi. Daimi birinci büyük azı dişlerin durumu üç farklı zamanda Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) kriterleri kullanılarak değerlendirildi; T0=Sabit ortodontik tedaviden hemen önce, T1=Sabit ortodontik tedaviden hemen sonra, T2: Sabit ortodontik tedaviden en az 12 ay sonra. Tedavi süresince hastalara her 6 ayda bir ağız bakım desteği yapıldı. Risk değerlendirmesi yapılırken klinik muayene ve bitewing radyograflardan yararlanıldı. Klinik değerlendirme yapılırken; her bir birinci büyük azı dişin durumu değerlendirildikten sonra, sadece bu dişe özel olarak; çürük (D), çürük nedeniyle çekilmiş (M), dolgulu (F) dişlerin sayısı toplanarak bireyin birinci büyük azı dişine ait DMFT değeri hesaplandı. Çürük risk değerlendirmesi; birey, diş, yüzey ve beyaz nokta lezyonu (BNL) bazında gerçekleştirildi. Birinci büyük azı dişlerin bukkal yüzeylerinde oluşan WSL'ı Gorelick indeksine göre incelendi. Buna göre; skor 0: WSL yok, skor 1: hafif WSL, skor 2: şiddetli BNL, skor 3: kavite oluşmuş BNL olarak değerlendirildi. Elde edilen veriler normal dağılım göstermediği için farklı zamanlara ait parametrelerin kıyaslanmasında Wilcoxon Signed Ranks ve Chi-Square testi, ortalama ve yüzdelerin belirlenmesinde Descriptive istatistik kullanıldı.

BULGULAR: Çalışma sonuna kadar takibi yapılan 60 hastanın (35 kız, 25 erkek) yaş ortalaması T0' da 14,7±0,8 olarak bulundu. Tedavi görme sürelerinin ortalaması (T1-T0) 20,4±3,6 ay, tedavi sonrası ve son kontrol arasında geçen süre ortalamasının (T2-T1) ise 17,3±5,2 ay olduğu bulundu. Daimi birinci büyük azı dişi çürükten etkilenen bireylerin yüzdesinin T0' da %58,3, T1 zamanında %66,6 ve T2 zamanında %73,3 olduğu bulundu (p=0,000). T0' da daimi birinci büyük azı dişin DMFT ortalaması 1,50 iken, T1' de 1,66 ve T2' de 1,78 olduğu bulundu. T0' da çürükten en çok etkilenmiş diş yüzeyi okluzal olarak bulunurken, tedavi süresince ve sonrasında (yaklaşık 37 ay) ara yüz çürüklerinin artış gösterdiği görüldü. Bireylerde WSL görülme sıklığı T0' da %25, T1' de %58,3 ve T2' de ise %50 olarak bulundu (p=0,000). Diğer yandan dişsel WSL görülme sıklığı T0' da %11,2 iken, T1' de %27,5 ve T2' de %21,6 olarak bulundu. Alt birinci büyük azı dişlerin üst büyük azı dişlere göre anlamlı derecede (p=0,000) fazla WSL oluşumu gösterdiği tespit edildi.

SONUÇ: Sabit ortodontik tedavi sırasında ve sonrasında daimi birinci büyük azı dişin çürümeye riskinin arttığı söylenebilir.

Bildiri No: PA-04

Kategori: Araştırma

SABİT ORTODONTİK TEDAVİNİN DMFT İNDEKSİ VE BEYAZ NOKTA LEZYONU OLUŞUMU ÜZERİNE ETKİSİ

Nimet ÜNLÜ¹, Fatma Betül KAHRAMAN², Said KARABEKİROĞLU¹, Zehra İLERİ²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Selçuk Üniversitesi - Ortodonti

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı sabit ortodontik tedavinin DMFT indeksi ve beyaz nokta lezyonu oluşumu üzerine etkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu çalışmaya sabit ortodontik tedavi gereksinimi olmayan 26 birey (kontrol: Grup A) ve sabit ortodontik tedavi göreceği olan 30 birey (test: Grup B) dahil edildi. Her iki grup içinde sistemik problemi olmayan, sigara kullanmayan, dişeti problemi bulunmayan, restore edilmemiş ve/veya çürük dişi olmayan, son bir ay içinde çekilmiş bitewing radyografisi olan ve DMFT indeksi değeri 3 den fazla olmayan (en düşük seviyede çürük riskine sahip) bireyler çalışmaya kabul edildi. Grup A için bireylerin en az yılda bir kontrole gelen kişiler olmasına, Grup B için ise komplike olmayan çekimli-çekimsiz Class I ve Class II sabit ortodontik tedavi göreceği olan hastalar arasından seçilmesine dikkat edildi. Grup B' deki bütün hastalar 0,018 inç slot preadjusted sabit ortodontik aparatlar ile tedavi edildi. Çalışma süresince bütün hastalara en az 6 ayda bir ağız bakım motivasyonu verildi. Tüm bireyler çalışma başlangıcında (T1) ve sonrasında (T2) beyaz nokta lezyonu (BNL) görülme sıklığının tespiti amacıyla Gorelick indeksine göre klinikte muayene edildi. Her birey için T1 ve T2' de DMFT (Çürük, Dolgulu ve Eksik Diş Sayısı) indeksi değeri hesaplandı. DMFT indeksi değerlendirmesinde klinik muayenede Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) kriterleri ve bitewing radyografileri kullanıldı. İstatistik analiz için farklı zamanlara ait parametrelerin kıyaslanmasında Wilcoxon Signed Ranks testi, gruplar arası karşılaştırma da ise Kruskal-Wallis testi, BNL değerlendirilmesinde ise Chi-Square testi, ortalama ve yüzdelerin belirlenmesinde Descriptive istatistik kullanıldı.

BULGULAR: Çalışma başlangıcında yaş ortalamalarının Grup A'da 14,9 olduğu, Grup B'de ise 14,5 olduğu belirlendi. T1 ve T2 zamanı arasında geçen süre ortalamasının Grup A'da 23,5 ay, Grup B'de ise 21,6 ay olduğu görüldü. İki grup arasında DMFT indeksi değişimi anlamlı bulunmazken, Grup B'de BNL oluşumu (%66,6) Grup A' ya göre (%26,9) anlamlı derecede yüksek bulundu (p=0,000). Grup B' de BNL oluşumu ve DMFT indeksi ve cinsiyet arasında ilişki bulunamadı. Sabit ortodontik tedavi sonrasında en çok BNL oluşumunun alt birinci büyük azı dişler (%28,8), alt ikinci küçük azı dişler (%23,2) ve üst yan kesici dişlerde (%19,2) olduğu belirlendi. Grup A' da lezyonların tümü hafif derecede iken, Grup B' deki lezyonların %78'inin hafif, %22' sinin şiddetli olduğu tespit edildi.

SONUÇ: Sabit ortodontik tedavi görmekte olan bireylerde beyaz nokta lezyonu oluşumunun önlenmesi için bireylerin ağız bakım alışkanlıklarının iyileştirilmesi ve ilave flor desteğinin artırılmasının gerekli olduğu düşünülmektedir.

Bildiri No: PA-05

Kategori: Araştırma

YÜKSEK ÇÜRÜK RİSKLİ GENÇ YETİŞKİNLERDE DİŞ ÇÜRÜĞÜNE AİT TEMEL PARAMETRELERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Said KARABEKİROĞLU, Nimet ÜNLÜ

Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı yüksek çürük riski bulunan genç yetişkinlerde diş çürüğüne ait temel parametreleri değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu çalışma Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine düzenli olarak tedavi olmak amacıyla gelen, yüksek çürük göstergesine sahip 18-25 yaş arasındaki 154 genç yetişkin üzerinde yapıldı.

Hastalar yapılan araştırma konusunda bilgilendirildi ve bilgilendirilmiş olur formu alındı. Hastaların bütün dişlerinin durumu klinik ve radyografik değerlendirme yapılarak belirlendi. Klinik değerlendirme yapılırken hastalar, bir araştırmacı tarafından, ünit ışığı, ağız aynası ve sond yardımıyla, dişleri kurutularak DSÖ teşhis kriterlerine göre klinik olarak muayene edildi. Radyografik muayene amacıyla dijital bitewing radyograflar kullanıldı (Trophy CCX Digital periapical X-ray Machine, France). Bireyler için DMFT, DMFS ve SiC ortalamaları tespit edildi. Her diş ve yüzey için ayrıntılı olarak çürük risk değerlendirmesi gerçekleştirildi. Bireylerin detaylı klinik ve radyolojik muayenelerinin sonuçlarına göre çürük, dolgulu ve eksik dişlerinin değerlendirilmesinden sonra 154 birey için ortalama SiC (Significant Caries Index) değeri, DFT (Çürük ve dolgulu diş sayısı), DT (Çürük diş sayısı), FT (Dolgulu diş sayısı), MT (Eksik diş sayısı), DFS (Çürük ve dolgulu diş yüzeyi sayısı), DS (Çürük diş yüzeyi sayısı), FS (Dolgulu diş yüzeyi sayısı) ve MS (Eksik diş yüzeyi) belirlendi. İstatistiksel analiz için Chi-Square testi ve Descriptive istatistik kullanıldı (SPSS 13.0 for Windows).

BULGULAR: Yapılan detaylı klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucunda 154 bireyin toplam 4312 dişinin ve 19712 diş yüzeyinin incelendiği ve bireylerin yaş ortalamasının 21.29 olduğu bulundu. DMFT: 8.23, DMFS: 12.6, SiC: 10.66 olarak bulundu. Sonuçlara göre DMFT değerini oluşturan dişler toplam dişlerin %29,3 'ü iken, DMFS değerini oluşturan diş yüzeylerinin toplam diş yüzeylerine oranının %9,8 olduğu görüldü. Dişlerin çürükten etkilenme yüzdeleri arasında anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). Çürükten en fazla etkilenen dişlerin alt birinci büyük azı dişler olduğu tespit edildi ve bu dişe ait DMFT ortalamasının 3,38 olduğu bulundu. Her iki çene içinde arka grup dişlerin (%95), ön grup dişlere (%5) göre anlamlı derecede fazla çürüdüğü görüldü ($p<0,05$). Çürükten en fazla etkilenen diş yüzeylerinin alt ve üst birinci büyük azı dişlerin okluzal yüzeyi olduğu bulundu. En fazla ara yüz çürüğünün üst birinci büyük azı dişinin mezialinde ve üst ikinci küçük azı dişin distal yüzeyinde olduğu belirlendi. Alt çenede okluzal yüzeyin çürük oranı daha fazla iken, üst çenede ara yüz çürüklerinin sayıca daha fazla olduğu görüldü.

SONUÇ: Yüksek çürük riskli bireylerde daha etkili bir ağız bakımının sağlanması gerektiği ve çürükten koruyucu uygulamaların erken yaşlardan itibaren yapılmasının çürük riskini azaltmada faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Bildiri No: PA-06

Kategori: Araştırma

LAMİNATE VENERLERDE FARKLI KESİM TEKNİKLERİNİN VE KULLANILAN MATERYALLERİN KIRILMA DİRENCİNE ETKİSİ

Mustafa DÜZYOL, Rabia BİLGİÇ, Nilgün AKGÜL, Nilgün SEVEN

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Günümüzde hastaların artan estetik kaygıları sonucunda laminate venter restorasyon yapım teknikleri ve kullanılan materyallerin çeşitliliği gün geçtikçe artmaktadır. Bu çalışmada amaç, laminate venter restorasyonlarda en sık kullanılan kesim tekniklerinin ve materyallerin fraktür dayanımlarının karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: 90 adet maksiller santral kesici diş, boyutları aynı şekilde olacak şekilde seçildi ve 9 ayrı gruba ayrıldı ($n=10$). Grup 1,2 ve 3'e feather-edge laminat venter kesimi (F), grup 4,5 ve 6'ya kesici kenarında içine alan insizal overlap kesim (I), grup 7,8 ve 9'a ise pencere tipi kesim (P) yapıldı. Grup 1,4 ve 7; ışık ve ısıyla sertleşen indirekt mikrohibrit kompozit setiyle (Tescera ATL, Bisco, Schaumburg, ABD) (T) restore edildi. Grup 2,5 ve 8; rezin nano seramik içerikli CAD/CAM blokları kullanılarak (Lava Ultimate, 3M ESPE Dental, St. Paul, ABD), CAD/CAM mülleme sistemiyle (Cerec 3D, Sirona Dental, NY, ABD) (L) restore edildi. Grup 3,6 ve 9; ön bölge estetiğinde kullanılan nanofil kompozit rezinle (Filtek Ultimate, 3M ESPE Dental, St. Paul, ABD) direkt olarak (K) restore edildi. T ve L grupları self adeziv rezin simanla (Rely-x U200, 3M ESPE Dental, St. Paul, ABD) simante edildi. Bütün polimerizasyonlar üreticilerin talimatları doğrultusunda gerçekleştirildi. Bütün gruplar termal siklus cihazıyla yaşlandırıldı. Bütün dişler kendinden sertleşen akrilik silindirlerin içine 135[ord] açıyla yerleştirildi. Ardında universal test cihazıyla (Instron 3344, Instron Inc., Norwood, MA) 3 mm çaplı küre uç sabit hızda kesici kenardan 2 mm aşağıdaki bir sabit noktaya uygulanarak kırma testi gerçekleştirildi. Elde edilen sonuçlar bilgisayar programıyla one-way ANOVA ve Tukey LSD testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Bu çalışmada elde edilen verilere göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Teknikler karşılaştırıldığında grup 4,5 ve 6 istatistiksel olarak diğer gruplardan daha yüksek görülmüştür. Kullanılan materyaller karşılaştırıldığında ise grup 3,6 ve 9'da istatistiksel olarak daha yüksek değerler görülmüştür. Kesim teknikleri ve kullanılan materyallerin fraktür direnci açısından önemli olduğu görülmüştür. Grup 1,2,4,5,7 ve 8 de kırılmaların çoğunlukla adhesiv tipte gerçekleştiği görülmüştür. **SONUÇ:** Kesim tekniğinin ve kullanılan materyal tipinin laminate venerlerin fraktür direnci açısından önemli olmaktadır. Yapılan bu çalışmadaki verilere göre, indirekt teknikler kullanılarak yapılan laminate venerlerde fraktür direnci açısından CAD/CAM sistemlerinin kullanılması, içerdikleri moleküllerin kazandırdığı fiziksel özellikler sonucunda daha avantajlıdır. Direkt laminat venerler, arada siman bulunmaması ve estetik kompozit rezin sistemlerin her geçen gün geliştirilmesiyle daha başarılı sonuçlar vermektedir. [ord]

Bildiri No: PA-07

Kategori: Araştırma

FİBER POST SİMANTASYONU VE KOR YAPIMINDA MONOBLOK KULLANILAN REZİN SİMANLARIN KIRILMA DAYANIMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Gamze YILDIRIM, L. Şebnem TÜRKÜN

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu çalışmada simantasyon ve kor yapımında monoblok kullanılan rezinsimanların dayanıklılığının kırılma dayanımı testi ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada periodontal nedenlerle çekilmiş 50 adet alt premolar diş kullanıldı. Dişlerin kök boyları standardize edildi. Döner kanal eğeleri kullanılarak genişletilip lateralkompaksiyon yöntemiyle doldurulan dişler 5 gruba ($n=10$) ayrıldı. Dişlere aşağıda belirtilmiş olan materyaller ile fiber post simantasyonu yapıp üst yapıları oluşturuldu. Grup 1: Variolink II Professional Pack + FRC Postec Plus + MultiCoreFlow (IvoclarVivadent, Liechtenstein) Grup 2: Core X Flow + X.Post + XP BOND (Dentsply, DeTrey, Almanya) Grup 3: GradiaCore + GC Fiber Post (GC, Tokyo, Japonya) Grup 4: Clearfil DC Core Plus + SnowPost (Abrasive) + Clearfil S3 Bond Plus (Kuraray, Osaka, Japonya) Grup 5: Corecem + Macro-Lock Post Illusion X-RO + SealBondUltima (RTD, StEgreve, Fransa) Örnekler, kuron kısımları dışarıda kalacak şekilde mine-
sement sınırının 1 mm apikalindenotopolimerizan bir tamir akriliği ile enjektörlere gömüldü. Derlin düzenek yardımıyla dişler uzun aksları yer düzlemiyle 60° açı yapacak şekilde konumlandırıldı. Kuvvet dişin uzun aksıyla 30° açı oluşturacak biçimde bukkaltüberkül tepesine Universal Test Cihazı (Autograph masa üstü modeli, ShimadzuCorp, Japonya) ile uygulandı. Test cihazının hareketli kısmı dakikada 0,5 mm hızla sıkışma-kesme tipi bir kuvvet uyguladı ve örneklerde kopma/kırık oluşuncaya kadar kuvvet uygulamasına devam edildi. Başarısızlık anındaki değerler cihazın dijital ekranından Newton (N) cinsinden kaydedildi. İstatistiksel değerlendirmeler tek yönlü ANOVA testi ile yapıldı. Tüm analizlerde $p<0,05$ istatistik anlamlılık seviyesi belirlendi.

BULGULAR: En yüksek kırılma dayanımı değerinin GradiaCore grubunda görülmesine rağmen, bu grup ile Variolink II, Clearfil DC Core Plus ve Core X Flow grupları arasında istatistiksel olarak fark bulunamadı. En düşük kırılma dayanımı gösteren Corecem grubunun, GradiaCore grubuyla istatistiksel olarak anlamlı fark taşıdığı görüldü ($p<0,05$).

SONUÇ: Çalışmamızda kırılma dayanımı testini uygularken, kuvveti örnekte başarısızlık gözlenene kadar uyguladık. Ancak ağız içindeki kuvvetler daha düşük ve tekrarlayıcı niteliktedir. Bu sebeple grupların kırılma dayanımı değerleri arasında farklılıklar bulunmasına rağmen, tüm grupların ağız içersinde yeterli derecede kırılma dayanımı gösterebileceği sonucuna varıldı.

Bildiri No: PA-08

Kategori: Araştırma

FARKLI KALINLIKLARDA POLİMERİZE EDİLEN KOMPOZİT REZİNLERİN SERTLİK DEĞERLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Özcan KARATAŞ, Merve İ. YAPAR, Nurcan O. İLDAY, Yusuf Z. BAYINDIR

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Farklı akıcı kompozit ve bir BulkFillkompozitten 2 mm ve 4 mm kalınlıklarda, LED ışık cihazı kullanılarak hazırlanan örneklerin üst ve alt yüzeylerinin Vickers sertlik değerleri ölçülmüş ve bu kompozitlerin polimerizasyon derinlikleri kıyaslanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Dört farklı kompozit (SDR bulkfillkompozit (DentsplyKonstanz, Germany), AELITE FLOW (BiscoInc. Schaumburg, Illinois), CLEARFIL MAJESTY FLOW (KurarayMedicalInc, Tokyo,Japan) ve GRANDIO FLOW (VocoCuxhaven, Germany)) kullanıldı. Teflon kalıplar yardımıyla her kompozit için 2 mm ve 4 mm kalınlığında örnek hazırlandı.(n=6) Elipar S10 LED ışık cihazı (3M ESPE, Seefeld, Germany) ile polimerize edilen örnekler 24 saat 37°C sıcaklıkta serum fizyolojik içerisinde karanlık ortamda bekletildi. Vickers mikro-sertlik ölçümleri öncesinde örneklerin yüzeyleri polisaj diskleri ve lastikleri (Soflex 3M ESPE, Seefeld, Germany) ile cilalandı. Ardından örneklerin alt ve üst yüzeylerinin mikro-sertlikleri FM 800e MikrohardnessTester (FutureTech, Japan) cihazı ile ölçüldü. Her örneğin polimerizasyon derinliği hesaplanarak kaydedildi. Örneklerden elde edilen veriler Oneway ANOVA ve Bağımsız Örneklem t-testi ile analiz edildi.($\alpha=0.05$)

BULGULAR: MAJESTY FLOW ve GRANDIO FLOW (110,59±3,90 Mpa ; 107,20±3,66 Mpa) örneklerinin mikro-sertlik değerleri, SDR BulkFill ve AELITE FLOW (76,75 ± 6,98 Mpa ; 63,56±3,47 Mpa) örneklerine göre önemli derecede yüksek olduğu görüldü. ($p<0.05$) 2 mm kalınlıkta örneklerin alt ve üst yüzey sertlikleri arasında istatistiksel olarak fark bulunmazken ($p>0.05$), 4 mm kalınlıkta örneklerin alt yüzey sertlikleri üst yüzeylere göre anlamlı bir şekilde azalmıştır. ($p<0.05$) AELITE FLOW, GRANDIO FLOW ve MAJESTY FLOW kompozitlerin 4 mm örneklerinde ortalama sertlik değerinin 0.80 in altında olduğu tespit edildi.

SONUÇLAR: Çalışmada kullanılan kompozitlerin bulk tekniği ile 2mm kalınlığında kullanılmasıyla yeterli polimerizasyon derecesi sağlanırken, 4 mm kalınlığında klinik olarak kabul edilen polimerizasyon derecesi yalnızca SDR BulkFillkompozit örneklerinde görüldü.

Bildiri No: PA-09

Kategori: Araştırma

LAZER SİSTEMLERİNİN SİLORAN BAZLI KOMPOZİTLERİN TAMİRİNDE BAĞLANMA DAYANIMI ÜZERİNE ETKİSİ

Alper KAPDAN, Feridun HÜRMÜZLÜ

Cumhuriyet Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Siloran bazlı kompozit restoratif materyallerinin tamir dayanımı üzerine, antibakteriyel etkileri sebebiyle kullanılan Er:YAG lazer ve Nd:YAG lazer uygulamalarının yaşlandırma öncesi ve sonrası etkilerini incelemek ve örnekleri Taramalı Elektron Mikroskopu (ScanningElectronMycroscope (SEM)) ile değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmamızda kullanılmak üzere oluşturulan akrilik bloklar üzerinde 60 adet kavite hazırlandı. Bu kavitelersiloranbazlıkompozitle dolduruldu. Bütün örnekler termal siklus cihazında bekletildi (5-55 °C de 5000 devir). Sonrasında her bir grupta 20 örnek olacak şekilde 3 gruba ayrıldı. Grup 1: Nd:YAG lazer; Grup 2: Er:YAG lazer; Grup 3: Herhangi bir dezenfektan uygulanmayan kontrol grubu. Kontrol grubu dışındaki örnekler dezenfeksiyon işlemleri uygulanıp, kompozit tamir işlemi yine aynı marka siloranbazlıkompozit ve bu kompozite ait adeziv sistemi ile gerçekleştirildi. Tamir işlemi bitirilen gruplar 2 alt gruba ayrıldı. Her bir gruba ait alt gruplardan bir tanesi tekrar termal siklus cihazında bekletildi (5-55 °C de 5000 devir). Termal siklusa tabi tutulmayan alt gruplar 24 saat distile suda bekletildikten hemen sonra, diğerleri ise termal siklus

sonrası makaslama bağlanma dayanımı testi için universal test cihazında test edildi. Elde edilen değerler istatistiksel olarak analiz edildi. Deney grupları arasında termal siklus öncesi ve termal siklus sonrası makaslama bağlanma değerleri arasında fark olup olmadığı Varyans analizi, her bir grupta termal siklus öncesi ve termal siklus sonrası makaslama bağlanma değerleri arasında ki fark ise Student t kullanılarak analiz edildi. Makaslama testi uygulanan kırık örnekler 40X büyütmede stereomikroskop altında incelendi ve kopma tipleri; adeziv, restorasyondakoheziv, tamir kompozitindekoheziv ve karışık tipte kopma yüzeyi olarak sınıflandırıldı. Ayrıca her bir gruptaki örnekler SEM ile incelendi.

BULGULAR: Yapılan istatistiksel değerlendirmeler sonucunda ilk termal siklus uygulamasından sonraki değerlendirmede tüm gruplar arasında makaslama bağlanma kuvveti açısından istatistiksel olarak bir fark gözlenmemiştir ($p>0,05$). Kompozit tamir işlemi uygulandıktan sonra tekrar termal siklus işlemine tabi tutulan tüm gruplar arasında tamir makaslama bağlanma kuvveti değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($p>0,05$). Tamir işlemi yapıldıktan sonra termal siklus öncesi ve sonrası karşılaştırmada her bir grup kendi içerisinde değerlendirildiğinde; Nd:YAG, Er:YAG ve Kontrol gruplarının tamir makaslama bağlanma kuvveti değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi ($p>0,05$). Tüm gruplarda baskın olan kopma tipi karışık tip kopma olarak bulunmuştur.

SONUÇ: Eski kompozit restorasyonların tamirinde Nd:YAG lazer ve Er:YAG lazer uygulamaları antibakteriyel etkinlikleri de düşünülerek siloran bazlı kompozit restorasyonların tamirinde kullanılabileceği sonucuna varıldı.

Bildiri No: PA-10

Kategori: Araştırma

ODONTOJENİK REJENERASYON MÜMKÜNÜ?

Çiğdem ATALAYIN¹, Hüseyin TEZEL¹, Taner DAĞCI², Nefise Ülkü KARABAY YAVAŞOĞLU³, Gülperi ÖKTEM⁴

¹Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi - Fizyoloji Anabilim Dalı

³Ege Üniversitesi Fen Fakültesi - Biyoloji Bölümü

⁴Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi - Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

AMAÇ: Pulpa dokusu, içeriğindeki çeşitli progenitor ve kök hücreler nedeniyle diş-doku mühendisliği için önemli bir potansiyele sahiptir. Bu çalışmanın amacı dentalpulpa kök hücrelerinin implantasyonunda farklı taşıyıcı (skaffold) materyallerin performansını değerlendirmek ve oluşan dokuların yapısal özelliklerini incelemektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada kök hücre kaynağı olarak 19-29 yaş arası bireylerden çekilen gömülü yirmi yaş dişleri (n:15) kullanıldı. Çekilen dişlerin pulpa dokusundan izole edilen hücreler kültür ortamında çoğaltıldı. Akım sitometri analizi ile hücrelerin mezenkimal kök hücre yüzey belirteci ekspresyonu saptandı. Kontrol (-) grubundaki hücrelere sadece mezenkimal kök hücre besi ortamı uygulanırken, deney (+) grubundaki hücreler, odontojenik farklılaşmayı uyarmak üzere kemik morfogenetik protein-2 (BMP2) ilavesi ile modifiye edilen odontojenik besi ortamında kültüre edildi. Hücreler, PLDL: L-laktid ve DL-laktid kopolimer (A), PDL: DL-laktid kopolimer (B) ve HA/TCP: hidrosiyapatittri-kalsiyum fosfat (C) taşıyıcıları ile fare sırtına transplante edildi. Transplantasyondan 6 ve 12 hafta sonra insan mine-dentinspesifik transkriptlerinin (Dsp; dentinsialofosfoprotein, Dmp-1; dentin matris protein 1, MMP20; enamelysin/matris metalloproteinaz 20 ve Phex; X kromozomu ile türdeş fosfat-düzenleyici gen) ekspresyon düzeyi RT-PCR analizi ile incelendi ve oluşan dokuların yapısal özellikleri histolojik olarak belirlendi.

BULGULAR: İzole edilen hücrelerin % 98.3 oranında CD73+CD90 ikili-pozitif ekspresyon düzeyi ile mezenkimal kökenli dentalpulpa kök hücresi olduğu doğrulandı. RT-PCR analizi sonucunda her üç taşıyıcı materyal için oluşan matris yapılarının odontojenik karakteristiği, mine-dentin transkriptlerindeki ekspresyon artışı ile doğrulandı. Özellikle dişin gelişiminde ve mineralizasyonunda rol oynayan en önemli nonkollajen proteini kodlayan Dsp, insan dentalpulpa kök hücrelerinin osteojenik/odontoblastik farklılaşmasının indikatörü olarak kullanılan Dmp-1 ve odontoblast farklılaşması sürecinde fosfat hemostazında ve dentinmineralizasyonunda rol alan bir proteini kodlayan Phex düzeyinin, tersiyer dentin formasyonuna benzer şekilde 12. haftada en üst seviyeye ulaştığı belirlendi. Yapılan histolojik inceleme ile A (-) grubunda hafif vaskülarizasyon, B (-) grubunda az miktarda skaffold-doku entegrasyonu ve C (-) grubunda granülasyon benzeri doku oluşumu ile hafif düzeyde mineralizasyon saptandı. A (+), B (+) ve C (+) gruplarında ise vaskülarizasyon, skaffold-doku

entegrasyonu, osteodentin-benzeri matris formasyonu ve mineralizasyon artışı izlendi.

SONUÇ: Uygulanan teknik ile odontojenikrejenerasyon için ilk aşama olan matris formasyonu ve mineralizasyonun sağlandığı belirlenmiştir. Her üç taşıyıcı materyal de odontojenik farklılaşması uyarılan dentalpulpa kök hücreleri ile kullanılmak kaydıyla odontojenikrejenerasyon için uygun görünmektedir. Odontojenikrejenerasyonun sağlanması diş-doku hasarı için alternatif tedavi seçenekleri sunacaktır, ancak bunun için tekniğin geliştirilmesi gereklidir.

Bildiri No: PA-11

Kategori: Araştırma

FARKLI KOMPOZİT YERLEŞTİRME KALIPLARININ MİNE VE DENTİN MAKASLAMA BAĞLANMA DAYANIMLARINA ETKİLERİ

Cemal YEŞİLYURT, Kerim AYAR, Tahsin YILDIRIM

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Makaslama bağlanma dayanımlarının ölçülmesinde, farklı kompozit yerleştirme kalıpları kullanılmaktadır. Literatürde farklı kompozit yerleştirme kalıplarının mine ve dentin makaslama bağlanma dayanımı üzerindeki etkileri hakkında yeterli bilgi bulunmamaktadır. Bu nedenle bu çalışmada, farklı kompozit yerleştirme kalıplarının mine ve dentin makaslama dayanımları üzerindeki etkisi araştırılmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 120 adet sıgır dişi kullanıldı. Dişlerin kron kısımları elmas disk ile ayrıldı. Aşındırıcı kâğıtlar (320-grit SiC) ile düz mine ve dentin yüzeyleri hazırlandı. Kronlar, tek tek, yapışkan bant yardımı ile pleksi kalıplar içine soğuk akrilik ile gömüldü. Mine ve dentin yüzeyleri 800-grit SiC aşındırıcı kâğıt ile polisaj cihazında şekillendirildi. Dişler bağlanma yüzeylerine göre (mine ve dentin) 2 gruba ayrıldı. Sonra her grup araştırılan 3 farklı kalıp tipine (Grup 1: tek parça pleksi kalıp, Grup 2: iki parçalı pleksi kalıp, Grup 3: silikon kalıp) göre 3 alt gruba daha ayrıldı (n=20). Asit uygulaması yapıldıktan sonra kompozit kalıpları özel tutucu aparat ile mine veya dentin yüzeylerine yerleştirildi. Adezivrezin (Single Bond 2) uygulandı. Kalıpların merkezindeki 3 mm çapında 3 mm yüksekliğinde silindirik boşluğa rezinkompozit 1.5 – 2 mm'lik tabakalar halinde yerleştirildi. Makaslama bağlanma dayanımı testleri universal test cihazı yardımıyla 1 mm/dk. hızında gerçekleştirildi. Kopma tipleri stereomikroskop ile belirlendi. Elde edilen verilerin analizleri, iki yönlü Varyans analizi ve Tukey HSD testi ile yapıldı ($\alpha=0.05$). Mine gruplarındaki makaslama bağlanma dayanımları sırasıyla, tek-parça pleksi kalıp için, 12.56 +/- 4.3MPa, çift-parça pleksi kalıp için 13.23 +/- 4.4 MPa, silikon kalıp için 11.41 +/- 3.6 MPa olarak belirlenmiştir. Mine grupları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamamıştır. Dentin gruplarındaki makaslama bağlanma dayanımları sırasıyla, tek-parça pleksi kalıp için 6.11 +/- 5.5MPa, çift-parça pleksi kalıp için 8.52 +/- 4.2 MPa, silikon kalıp için 6.58 +/- 4.9 MPa olarak belirlenmiştir. Dentin grupları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamamıştır.

SONUÇ: Test edilen farklı kompozit yerleştirme kalıplarının mine ve dentin makaslama bağlanma dayanımı üzerinde etkisi olmadığı belirlenmiştir.

Bildiri No: PA-12

Kategori: Araştırma

AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİNE BAŞVURAN HASTALARIN YAPTIRDIKLARI DOLGU RESTORASYONLARIN SINIFLANDIRILMASI VE YENİLENEN DOLGU RESTORASYONLARIN YENİLENME NEDENLERİNİN BELİRLENMESİ

Cafer ŞAHBAZ, Özgür KANIK

Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı kliniklerine dolgu yaptırmak için başvuran hastalara yapılan restorasyonların ve yenilenen dolguların yenilenme nedenlerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Bu çalışma Ağustos 2012 ile Mayıs 2014 tarihleri arasında Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde dolgu yaptıran hastaların bulguları temel alınarak yapılmıştır. Hastaların yaptırdıkları restorasyon türleri, hazırlanan kavite sınıfları ve restorasyonların değiştirilme nedenleri araştırılmıştır.

BULGULAR: 9189 adet hastaya yapılan 10.865 restorasyonun, 1327 tanesi amalgam iken 9538 tanesi kompozit rezin olduğu görülmüştür. Yapılan 1327 amalgam restorasyonunun 649 tanesi ilk defa yapılırken, 678 tanesi ise daha önce yapılmış olduğu ve farklı nedenlerden dolayı yenilenen dolgular olduğu saptanmıştır. Yapılan 9538 adet kompozit rezin restorasyonun ise 5946 tanesi ilk defa yapılırken, 3592 tanesinin eski dolguların değiştirilmesi şeklinde olan restorasyonlar olduğu belirlenmiştir. Kompozit rezin restorasyonların değiştirilme nedeni olarak % 39.12 ile sekonder çürük ilk sırada yer alırken, amalgam restorasyonlarda ise bu oran % 24.33 ile ilk sırada bulunmaktadır.

SONUÇLAR: Bu çalışmada amalgam dolgularda kompozit rezinlere göre daha az oranda sekonder çürük geliştiği tespit edilmiştir.

Bildiri No: PA-13

Kategori: Araştırma

BAZI AĞIZ DIŞ SAĞLIĞI PROBLEMLERİNİN 2004- 2014 YILLARI ARASINDAKİ İNTERNET ARAMA EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ

Osman Tolga HARORLI¹, Hatice HARORLI²

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Endodonti

AMAÇ: İnternet eğitimden sağlığa, kamu işlemlerinden, alışverişe kadar hayatın hemen hemen her alanını etkilemekte ve dönüştürmektedir. İnternet kullanıcıları kendilerinin veya bir sevdiklerinin sağlık problemleri konusunda da sanal ortamda sıklıkla araştırmalar yapmaktadırlar. İnternet arama motorları kullanılarak yapılan aramalar toplumun o anki durumu hakkında faydalı bilgiler vermekte ve geleceğe ışık tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı on yıllık internet arama verilerini araştırarak bazı yaygın ağız dış sağlığı problemlerine olan ilgiyi ve bunların coğrafi dağılımını incelemektir.

YÖNTEM: Ocak 2004 – Ağustos 2014 tarihleri arasında “<https://www.google.com>” internet sitesinde sağlık kategorisinde; “Diş ağrısı”, “Diş çürüğü”, “Diş eti kanaması” ve “20 lik diş” başlıkları altında yapılmış olan aramalar ile ilgili bilgiler “<https://www.google.com/trends/>” internet sitesi aracılığı ile bir CSV dosyasına kaydedildi. Elde edilen veriler incelendi ve arama eğilimleri, bölgesel dağılımlar ve konu ile ilgili benzer aramalar rapor edildi.

BULGULAR: İncelenen 10 yıllık süreçte, “diş ağrısı” ve “20 lik diş” başlıklarında yapılan aramaların belirgin bir artış gösterdiği saptandı. “Diş çürüğü” ve “diş eti kanaması” başlıklı aramalarda İstanbul en yoğun arama yapılan şehir iken, “diş ağrısı” aramaları Balıkesir de, “20 lik diş “ aramaları ise İzmir de yoğunluk gösterdi. Seçilen arama terimleri ile ilgili benzer aramalar incelendiğinde kullanıcıların özellikle bu problemlere çareler aradığı saptandı.

SONUÇLAR: İnternet arama eğilimleri ağız diş sağlığı problemlerinin araştırılmasında, problemlerin erken dönemde tespitinde ve sağlık alanındaki hizmetlerin dağıtımında yol gösterici yardımcı bir unsur olarak kullanılabilir. İnternette yapılan aramalarda özellikle diş ağrısı konusunda artış saptanması, koruyucu diş hekimliği uygulamalarına daha fazla önem verilmesi gerekliliğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Bildiri No: PA-14

Kategori: Araştırma

DİREKT VE İNDİREKT KOMPOZİT REZİN MATERYALLER ARASINDAKİ TRANSLÜSENSİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Pınar GÜL, Verda TÜREL, Nilgün AKGÜL

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Tedavi Ana Bilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı direkt ve indirektkompozit rezinlerin translüsens özelliklerini karşılaştırmak ve bu özelliğin materyalin renk ve grup kombinasyonuna etkisini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada Tescera(TS, indirektkompozitrezin) ve Filtek Ultimate (FU, direkt kompozitrezin)üç ayrı renk grubunda incelendi. Kompozit materyaller 2 mm kalınlığında ve 8 mm çapında paslanmaz çelik kalıp kullanılarak hazırlandı ve polimerize edildi. TS kompozit için cihazın kendi ünitesi kullanılarak sekonder polimerizasyon sağlandı. TP değerleri siyah ve beyaz arka planlar üzerinde ölçüm yapılarak tespit edildi.

BULGULAR: TP değerleri polimerizasyondan önce 4.42 (TS-OD) ve 34.90 (FU-EN) arasında, polimerizasyondan sonra 3.22 (TS-OD) – 37.48 (FU-EN) arasında bulundu. Her iki materyal için de polimerizasyonun TP değerlerini etkilediği tespit edildi ($p < 0.05$). Materyal ve renk grup kombinasyonları arasında anlamlı farklılıklar tespit edildi ve Tukey çoklu karşılaştırma testine göre TP sıralaması FU-EN > TS-I > FU-B > TS-B = FU-D > TS-OD şeklinde bulundu ($p < 0.05$).

SONUÇ: Klinik uygulamalarda restoratif materyal seçimi yapılırken restore edilecek dişe yakın estetiği elde etmek için materyalin translüsens özelliği dikkate alınmalıdır.

Bildiri No: PA-15

Kategori: Araştırma

FARKLI KESİM TEKNİKLERİYLE VE FARKLI SİMAN ARALIĞINDA CAD-CAM İLE HAZIRLANAN LAMİNATELERİN KIRILMA DİRENÇLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Orhan Rıdvan VURGEÇ, Ozcan KARATAS, Omer SAGSOZ, Yigit Kaan POLAT, Nilgun SEVEN

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Tedavi Ana Bilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmamızın amacı farklı kesim teknikleriyle ve farklı siman aralığında hazırladığımız porselen laminatelerin kırılma dirençlerinin karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 24 adet benzer şekilde seçilen üst anterior diş kullanıldı. Bu dişler 4 gruba ayrıldı.Bu dişlerin 12 tanesine insizal kenarı içine alan laminate kesim tekniği

uygulandı. Diğer 12 diş ise insizal kenarı içine almayan laminate kesim tekniği uygulandı. İnsizal kenarı içine alan 12 adet dişin rastgele seçilen yarısına 50 mikron siman aralığında laminateler (grup1) diğer yarısına 200 mikron siman aralığında (grup2) laminateler Cerec seramik bloklar (sirona dental systems, GmbH, Bensheim, Germany) kullanılarak CAD-CAM cihazı yardımıyla hazırlanıp Panavia (Kuraray Co., Osaka, Japan) dual cure siman ile uygulandı. Aynı şekilde insizal kenarı içermeyen kesim tekniğiyle hazırlanan 12 adet dişin yarısına 50 mikron siman aralığında laminateler (grup3) diğer yarısına ise 200 mikron siman aralığında (grup4) siman ile laminateler uygulandı. 135 derecelik açıyla kendinden sertleşen akril silindirik bloklara gömülen dişlere universal test cihazıyla (Instron 3344, Instron Inc., Norwood, MA) 3 mm çaplı küre uç sabit instron ile sabit hızda kuvvet kesici kenardan 2 mm aşağıdaki bir sabit noktaya uygulanarak kırma testi gerçekleştirildi. Laminatelerin kırılma kuvvetleri tespit edildi. Elde edilen sonuçlar bilgisayar programıyla one-way ANOVA ve Tukey LSD testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Bu çalışmada elde edilen verilere göre, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu. ($p < 0.05$) Teknikler karşılaştırıldığında grup2 ve grup 4 te istatistiksel olarak benzer değerlere rastlandı. Grup3 te diğer gruplara göre daha yüksek kırılma direnci görüldü. Siman aralıkları karşılaştırıldığında 1 ve 3 nolu grup 2 ve 4 nolu gruplara göre daha yüksek istatistiksel değerler görüldü. Kesim teknikleri karşılaştırıldığında grup 3 ve 4 grup 1 ve 2 ye göre daha yüksek kırılma direnci gösterdi. Kesim teknikleri ve siman aralıklarının fraktür direncinde önemli olduğu görüldü.

SONUÇ: Laminatelerde en yüksek kırılma direnci ve en başarılı sonuç insizal kenarı içermeyen 50 mikron siman aralığındaki laminatelerde görülmüştür. Siman aralığı azaldıkça dayanım gücü artmıştır.

Bildiri No: PA-16

Kategori: Araştırma

DIŞ HEKİMLİĞİ EĞİTİMİNDE İŞBİRLİKÇİ ÖĞRENME METODUNUN GELENEKSEL ÖĞRETMEN DAYANAKLI EĞİTİME KİYASLA ETKİNLİĞİ

Mehmet YILDIZ, Özcan KARATAŞ, Ömer SAĞSÖZ, Verda TÜREL, Ercan KAYA

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Çalışmanın amacı işbirlikçi öğrenme metodunun (Jigsaw öğrenme metodu) Diş Hekimliği öğrencilerinin başarısı üzerine etkinliğini incelemektir.

YÖNTEM: Diş hekimliği Fakültesinde eğitim gören benzer not ortalamasına sahip 50 öğrenci seçilerek rastgele 2 gruba bölündü. ($n=25$) Eğitime başlamadan önce öğrencilerin bilgisini ölçmek amacıyla tüm öğrencilere başlangıç testi uygulandı. Deney grubuna 3 hafta süre ile Jigsaw öğrenme metodu ile Diş Hekimliğinde Adezivler' konulu eğitim verildi. Aynı süreçte kontrol grubuna geleneksel öğretmen dayanaklı eğitim verildi. Eğitimlerin tamamlanmasının ardından tüm öğrencilere aynı soruları içeren bir test uygulandı. Eğitimin tamamlanmasından 3 hafta sonra tekniklerin etkinliğini ölçmek üzere kalıcılık testi uygulandı. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin başlangıç, eğitim sonrası ve kalıcılık test sonuçları 100 puan üzerinden değerlendirildi. Veriler Bağımsız Örneklem t-testi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Deney ve kontrol grubu arasında başlangıç ve eğitim sonrası testlerde istatistiksel olarak fark bulunmazken kalıcılık testinde Deney grubu önemli derecede yüksek ortalamaya ulaştı. Başlangıç testine göre Jigsaw grubunda ortalama puan artışının daha yüksek olduğu gözlemlendi.

SONUÇLAR: Jigsaw öğrenme metodu öğrencilerin işbirliği içerisinde çalıştığı etkili bir yöntemdir. Çalışma şartlarının uygun olduğu durumlarda Diş Hekimliği eğitiminde bu yöntemin etkinliğinin artabileceği araştırılması gereken önemli bir konudur.

Bildiri No: PA-17

Kategori: Araştırma

FARKLI ADEZİV SİSTEMLER UYGULANARAK YERLEŞTİRİLEN FİSSÜR ÖRTÜCÜLERİN 6 AYLIK KLİNİK TAKİBİ

Emel KARAMAN¹, Eda GÜLER¹, Emine TAŞTAN²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu çalışmada, etch-and-rinse adeziv sistem ve hem self-etch hem de etch-and-rinse olarak kullanılabilen Single Bond Universal adeziv sistem kullanılarak uygulanan fissür örtücülerin retansiyon ve çürük oluşumu açısından 6 aylık sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Bu klinik çalışmada yaşları 19-22 arasında değişen, herhangi bir sistemik hastalığı olmayan, ağız hijyeni iyi, daimi küçük azı ve büyük azı dişlerinde çürüksüz, derin dar pit ve fissürleri olan 13 bireye uygulanan non-invaziv fissür örtücüler değerlendirilmiştir. Dişler plaktan temizlendikten sonra fissür örtücü Fissürit FX (Voco, Cuxhaven, Germany) rastgele sayılar tablosu yardımıyla Grup A: %35lik fosforik asit (Scotchbond, 3M ESPE, St Paul MN, USA), + Adper Single Bond 2 (3M ESPE, St Paul MN, USA), Grup B: %35lik fosforik asit + Single Bond Universal adeziv (3M ESPE, St Paul MN, USA), Grup C: Single Bond Universal adeziv olacak şekilde tek bir hekim tarafından uygulanmıştır. Tüm materyaller üretici firmanın önerileri doğrultusunda kullanılmıştır. Her bir grupta 48 adet olacak şekilde, toplamda 144 diş fissür örtücü uygulanmıştır. Fissür örtücülerin retansiyonu ve çürük oluşumu birbirleriyle kalibre iki hekim tarafından 1 hafta ve 6 ay sonra reflektör ışığı altında, ayna ve sond yardımıyla değerlendirilmiştir. Fissür örtücülerin değerlendirilme kriterleri: 1=tam retansiyon, 2=kısmi kayıp, 3=total kayıp olarak kaydedilmiştir. Elde edilen veriler Pearson Ki-kare testi ile analiz edilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen tüm bireyler 6. ay kontrolüne gelmiştir. A grubunda uygulanan 48 fissür örtücünün %93.75'i tam retansiyon, %6.25'i total kayıp olarak değerlendirilmiştir. B grubunda ise 48 fissür örtücünün tamamında tam retansiyon gözlenmiştir, herhangi bir kısmi veya tam kayıp gözlenmemiştir. C grubunda uygulanan fissür örtücülerde %29.2 tam retansiyon, %68,8 tam kayıp, %2,1 kısmi kayıp gözlenmiştir. Grupların hiçbirinde çürük oluşumuna rastlanmamıştır. Single Bond Universal adezivin self-etch olarak uygulandığı C grubu, diğer gruplardan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük retansiyon göstermiştir (p<0.001).

SONUÇ: Single Bond Universal adezivin self etch olarak uygulandığı grupta, etch-and-rinse sistemler uygulanan gruplardan daha düşük klinik performans gözlenmiştir (p<0.001).

Bildiri No: PA-18

Kategori: Araştırma

DÜZ DERİN DENTİN YÜZEYLERİNDE ADEZİV SİSTEMLERİN VE KOMPOZİT REZİN MATERYALLERİN DENTİNE BAĞLANMA DAYANIMLARININ İNCELENMESİ

Merve YILDIZ¹, Hilal AVCI¹, Bora KORKUT¹, Dilek TAĞTEKİN¹, Osman HAYRAN², Funda YANIKOĞLU¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Medipol Üniversitesi

AMAÇ: Restoratif tedavilerin önemli bir basamağı da kompozit materyallerin mine ve dentine adezyonudur. Geliştirilen adeziv sistemlerle dentin ile kompozit rezin materyallerinin bağlanma kuvvetinde artış gözlenmektedir. Günümüzde, ilk olarak geliştirilen total-etch adeziv sistemlerin

yanında, self-etch adeziv sistemler de kullanılmaktadır. Bu iki sistemin birbirlerine göre avantaj ve dezavantajları mevcuttur.

Çalışmada, bağlanma yüzey alanı 1mm² veya daha küçük olan numunelerde, iki adeziv sistem kullanılmak üzere, üç farklı kompozit rezin materyalin dentine bağlanma dayanımına etkisinin, mikrogerilim test metoduyla incelenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada dişlerin hazırlanması ve restorasyonların yapılması M.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı Kliniğinde, mikrogerilim testi için örneklerin hazırlanması M. Ü. Diş Hekimliği Fakültesi AR-GE laboratuvarında, mikrogerilim testinin uygulanımı M. Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı Kliniğinde gerçekleştirilmiştir. Düz derin dentin yüzeylerinde Er-YAG lazerin 3 farklı frekansında pürüzlendirme yapılmak üzere, 2 farklı kompozit rezinin dentine bağlanma dayanımının belirlenmesini konu alan çalışmamızda sırasıyla doğal dişlerin toplanması ve hazırlanması, restorasyonların yapılması, mikrogerilim testi için Isomet hassas kesim cihazıyla bağlanma yüzey alanı 1 mm² olan çubukların elde edilmesi, numunelerin mikrogerilim testine tabii tutulması ve sonuçların istatistiksel analizinin yapılması aşamalarıyla gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR: Mikrogerilim Test Bulguları

Adeziv 200T 3M	Grandio (universal nanohibrit kompozit)	17.0N
	X-tra fil (nanohibrit kompozit)	9.1N
	SonicFill Composite	11.3N
Futurabond M SingleDose (tek basamaklı self-etch)	Grandio (universal nanohibrit kompozit)	12.15
	X-tra fil (nanohibrit kompozit)	16.7N
	SonicFill Composite	8.15N

SONUÇ: Düz derin dentin yüzeylerinde, iki farklı adeziv sistem kullanılmak üzere, üç farklı kompozit rezin materyalinin dentine bağlanma dayanımının incelendiği pilot çalışmamızın sonuçları aşağıdaki gibidir. Total-etch ve self-etch adeziv sistemler karşılaştırıldığında dentine bağlanma dayanımlarında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Grandio VOCO incremental kompozit, X-tra fil VOCO ve SonicFill bulk kompozite göre bağlanma kuvvetinde daha başarılı bulunmuştur. X-tra fil VOCO ve SonicFill bulk kompozit rezin materyalleri karşılaştırıldığında dentine bağlanma dayanımlarında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Bildiri No: PA-19

Kategori: Araştırma

ÇEŞİTLİ POLİSAJ SİSTEMLERİNİN FARKLI TİPTEKİ KOMPOZİT REZİNLERİN RENK STABİLİTESİNE VE YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜNE ETKİSİ

Duygu TUNCER, Derya Merve HALAÇOĞLU, Çiğdem ÇELİK, Neslihan ARHUN

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu in vitro çalışmanın amacı, farklı polisaj sistem ve renklendirme işleminin, farklı tipteki kompozit rezinlerin renk stabilitesi ve yüzey pürüzlülüğü üzerine etkisini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 3 farklı tipte kompozit rezin kullanılmıştır; Filtek Z250 (mikrohibrit kompozit, 3M ESPE), Filtek Z550 (nanohibrit kompozit, 3M ESPE), Aelite LS Posterior (düşük büzölmeli hibrit kompozit, Bisco). Toplam 108 adet disk şeklinde örnek (36/her kompozit rezin için, 7 mmx2 mm) hazırlandı. Kompozitler; uygulanan polisaj yöntemine göre 3 alt gruba ayrıldı (n=12). Kompozit disk yüzeylerine hiçbir uygulama yapılmadan başlangıç renk ve yüzey pürüzlülüğü ölçümleri yapıldı. Renk ölçümleri kolorimetre (Minolta CR321, Osaka, Japan), yüzey pürüzlülüğü ise yüzey pürüzlülük ölçüm aleti kullanılarak (Mitutoyo SurfTest SJ-201) yapıldı. Yüzeylerin bitimi, 1200 gritlik silikon karbid diskler kullanılarak su soğutması altında yapıldı. Örnekler gruplarına uygun olarak Diamond Polish Mint (Ultradent) , Soflex Diskler (3M ESPE) ve OneGloss (Shofu) ile cilalandı. Polisaj sonrasında her bir örnekte tekrarlayan ölçümler yapıldı. Üçüncü aşamada, örnekler kahvede 7 gün boyunca, her gün içecek değiştirilerek bekletildi. Yedinci günün sonunda, final renk ve yüzey pürüzlülüğünün tekrarlayan ölçümleri yapıldı. İstatistiksel değerlendirme için Tekrarlı Ölçümlerde Varyans Analizi kullanıldı.

BULGULAR: Disk ile polisaj yapılması her bir kompozit rezinin yüzey pürüzlülüğünü istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaltmıştır (p<0.05). Polisaj yapıldıktan sonra; Diamond Polish ya da Soflex disk kullanıldığında; Z250 ve Z550 benzer pürüzlülük değerleri gösterirken, Aelite daha yüksek değerler göstermiştir (p<0.05). OneGloss ile polisaj yapıldığında, Aelite ve Z550 benzer pürüzlülük değerleri gösterirken, Z250 daha düşük pürüzlülük değerlerine sahipti (p<0.05). Materyaller kahvede bekletildikten sonra, Diamond Polish grubunda; Z250 ve Z550 benzer pürüzlülük değerleri gösterirken, Aelite daha yüksek değerler göstermiştir (p<0.05). Soflex disk ve OneGloss gruplarında, Aelite ve Z550 benzer pürüzlülük değerleri gösterirken, Z250 daha düşük pürüzlülük değerlerine sahipti (p<0.05). Materyallere göre polisaj sistemleri karşılaştırıldığında; Filtek Z250 ve Aelite kompozit gruplarında, Soflex disk grubu en düşük pürüzlülük değerlerine sahipken (p<0.05), Diamond polish ve OneGloss benzer değerler göstermiştir. Z550 için, Soflex disk ve Diamond polish benzer değerler gösterirken, OneGloss grubu daha yüksek pürüzlülük değerlerine sahipti (p<0.05). Kahvede beklettikten sonra, Z250 ve Z550'de polisaj sistemleri benzer farklılıklar sergilemiştir. Sadece Aelite kompozit için, OneGloss>Diamond polish>Soflex Disk şeklinde pürüzlülük değerleri göstermiştir (p<0.05). Renk bulguları değerlendirildiğinde, kullanılan kompozit rezinden ve uygulanan polisaj sisteminden bağımsız olarak bütün örnekler kahvede bekletildikten sonra renklenmiştir, ancak bütün değerler klinik olarak anlamlı sınırın altında kalmıştır.

SONUÇLAR: Kompozit tipinden bağımsız olarak diskle yapılan polisaj işlemlerinden sonra en az pürüzlü yüzey elde edilmiştir. Kullanılan polisaj tekniği ve rezin tipinden bağımsız olarak, kahvede bekletilerek yapılan renklendirme işlemi sonucunda gözle algılanamayacak kadar az renk değişimi olmuştur.

Bildiri No: PA-20

Kategori: Araştırma

DIŞ ÇEKİMİ KARARINDA DIŞ ÇÜRÜĞÜNÜN YERİ: PILOT ÇALIŞMA

Burcu GÜR SOYTRAK¹, Said KARABEKİROĞLU², Zehra İLERİ³, Nimet ÜNLÜ²

¹Adnan Menderes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

³Selçuk Üniversitesi - Ortodonti Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı 14-29 yaş aralığındaki bir grup Türk bireyde diş çekimine neden olan temel faktörlerin incelenmesi, diş çürüğü nedeniyle çekim aşamasına gelen ve çekimden en çok etkilenen dişlerin belirlenmesiydi.

YÖNTEM: Çalışma, Diş Hekimliği Fakültesine tedavi olmak amacıyla gelen ve en az bir dişine cerrahi uzmanı tarafından çekim endikasyonu konulan, her iki cinsiyetten 203 genç bireyin (14-29 yaş arasındaki) 266 diş dahil edilerek yapıldı. Çalışma öncesinde bireyler araştırma hakkında bilgilendirildi ve araştırmaya katılmayı kabul edenler, bilgilendirilmiş onam formu imzalatılarak çalışmaya dahil edildi. Son bir ay içinde çekilmiş panoramik ve 'bitewing' radyografı olan bireyler çalışmaya kabul edildi. Bireylerin diş çekim endikasyonu klinik ve radyografik değerlendirme yapılarak 3 uzman tarafından belirlendi. Klinik değerlendirme yapılırken hastalar, bir araştırmacı tarafından dişleri kurutulularak, ünit ışığı, ağız aynası ve sond yardımıyla, klinik olarak muayene edildi. Muayenesi yapılan her hastada çekim endikasyonu konulan diş veya dişler için 5 temel kaybedilme nedeni belirlendi: 1) Çürük 2) Perikoronitis 3) Ortodontik tedavi 4) Başarısız kanal tedavisi 5) Diğer (periodontal, protetik ve travma). Her bir dişin çekilme aşamasına kadar olan süredeki durumu ve yapılan/yapılmamış tedavileri göz önüne alınarak, çekim endikasyonu için en etkili faktör kaydedildi. Çekilen dişler için bireylere ait 14-29 yaş arasında 3 yaş grubu oluşturuldu: 14-19, 20-24 ve 25-29. İstatistiksel analiz için Chi-Square testi ve Descriptive istatistik testi kullanıldı.

BULGULAR: 203 birey için diş kaybı ortalamasınının 1.31 olduğu görüldü. Çekim endikasyonu konulan 266 dişin 120 tanesinin bayan, 146 tanesinin ise erkek bireylere ait olduğu görüldü ve erkek bireylerin diş kaybı açısından bayanlara göre anlamlı derecede fazla risk altında olduğu bulundu ($p=0.026$). Çekim endikasyonu sebebi değerlendirme sonuçlarına göre; dişlerin %41.3' nün çürük, %36.8' nin perikoronitis, %15.4' nün ortodontik, %3.7' sinin başarısız kanal tedavisi ve %2.8' nin diğer nedenlerle çekim aşamasına geldiği saptanmıştır. Erkeklerde diş çekim sebeplerinden diş çürüğü %47.9 ile ilk sırada iken, bayanlarda %39.1 ile perikoronitis ilk sırada yer almıştır. Sonuçlara göre, 14-19 yaş grubunda ortodontik çekim oranı %54.8 ile ilk sırada iken, 20-24 ve 25-29 yaş gruplarında diş çürüğü ve perikoronitis nedeniyle daha çok çekim endikasyonu konulduğu tespit edilmiştir.

SONUÇ: Bu pilot çalışmanın sonuçlarına göre, tedavi edilmemiş derin çürük lezyonu neticesinde diş çevreleyen yapıların aşırı harabiyete uğraması ve ilgili dişin restorasyon, kanal tedavisi ve protetik işlemlere cevap verememesi nedeniyle çekim aşamasına gelmesi, birinci sırada bulunmuştur. Günümüzde diş hekimliği fakültesine gelen genç hasta grubunda diş çekim sebeplerinin başında diş çürüğünün olması, oldukça düşündürücü bir bulgudur.

Bildiri No: PA-21

Kategori: Araştırma

ÇÜRÜKSÜZ BİR AĞIZ ORTAMI İÇİN ETKİLİ FAKTÖRLER NELER OLABİLİR?

Said KARABEKİROĞLU, Nimet ÜNLÜ

Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, genç yetişkin bireylerde diş çürüğünden korunma yüzdesini ve korunmada etkili olan faktörleri belirlemektir.

YÖNTEM: Bu çalışma Diş hekimliği Fakültesinde her iki cinsiyetten 18-25 yaş arasındaki 398 bireyin klinik ve radyolojik değerlendirmesi yapılarak gerçekleştirildi. Bireyler yapılan araştırma konusunda bilgilendirildi ve bireylerden imzalanmış onam formu alındı. Bireylerin bütün dişlerinin durumu, klinik ve radyografik değerlendirme yapılarak belirlendi ve DMFT değerleri hesaplandı. Klinik değerlendirme yapılırken bireyler, bir araştırmacı tarafından, dişleri kurutulularak, ünit ışığı, ağız aynası ve sond yardımıyla, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tanı kriterlerine göre klinik olarak muayene edildi. Radyografik muayene amacıyla dijital 'bitewing' radyografiler kullanıldı (Trophy CCX Digital periapical X-ray Machine, France). Klinik ve radyografik değerlendirmeler sonucunda, hiçbir dişinde çürük, dolgu veya çekim bulgusu olmayan (bütün dişleri sağlıklı olan) bireyler: DMFT(-);(test grubu), en az bir dişinde çürük olan bireyler ise: DMFT(+);(kontrol grubu) olarak skorlandı. Bireylerden yaş,

cinsiyet, sistemik durum, anne-baba eğitim düzeyi, gelir düzeyi ve ağız bakımı konularında sorular içeren anket formunu doldurmaları istendi. İstatistiksel analiz için Chi-Square testi ve Descriptive istatistik testi kullanıldı.

BULGULAR: 398 bireyin DMFT ortalaması 4,6 ve çürükten korunmuş birey sayısı 58 (%15) olarak bulundu. Erkeklerde bayanlara göre çürükten korunma düzeyi daha yüksek iken, bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlendi($p=0,062$). Çürükten korunma durumuyla; yaş ($p=0,240$), annenin ($p=0,402$) ve babanın eğitim düzeyi ($p=0,309$), gelir düzeyi ($p=0,893$), sistemik problemler ($p=0,520$), ilaç kullanımı ($p=0,569$), diş hekimine gitme sıklığı ($p=0,924$), diş fırçalama sıklığı ($p=0,116$), yatmadan önce fırçalama alışkanlığı ($p=0,226$) ve topikal flor uygulama durumu ($p=0,467$) arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı.

SONUÇ: Çalışmanın sonuçlarına göre, değerlendirilen faktörlerden bireylerin çürükten korunma düzeyi üzerine etki eden bir faktör tanımlanamamıştır. Bu durum, diş çürüğünün multifaktöriyel yapısı hakkındaki bulguları destekler niteliktedir. Bireylerin plak seviyesi, tükürük yapısı, bakteri düzeyi, fissür örtücü deneyimi, genetik, süt dişlenme dönemi vb. diğer faktörlerinin, bu açıdan değerlendirildiği daha kapsamlı çalışmaların sonuçları merak uyandırıcı olabilir.

Bildiri No: PA-22

Kategori: Araştırma

FARKLI İÇERİĞE SAHİP ESTETİK RESTORATİF MATERYALLERİN POLİMERİZASYON SONRASI RENK DEĞİŞİMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hüseyin HATIRLI, Bilal YAŞA, Adem GÖK, Mehmet DALLI

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Özellikle anterior bölgedeki restorasyonlarda, diş dokusu ile restorasyonun renk uyumu, diş hekimi ve hasta için büyük önem taşımaktadır. Renk tonunun doğru belirlenebilmesi amacıyla, çeşitli çalışmalar yapılmış ve çeşitli yöntemler tanımlanmıştır. Klinik uygulamalarda renk, basitçe bir parça restorasyon materyalinin diş üzerine yerleştirilmesi ile direkt olarak belirlenebilir. Ancak bazı restoratif materyallerin polimerizasyon sonrası farkedilebilir renk değişimine uğradığı ve sonuç rengini olumsuz etkilediği rapor edilmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı içeriklere sahip sekiz ayrı estetik restoratif materyalin, polimerizasyon sonrası meydana gelen renk değişiminin belirlenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada nanofil kompozit rezin (Filtek Ultimate, 3M Espe), nano-hibrit kompozit rezin (Grandioso, Voco), mikro-hibrit kompozit rezin (Filtek Z250, 3M Espe), siloran (Filtek Silorane, 3M Espe) kompomer (Glasiosite, Voco), ormoser (Ormocer, Voco), giomer (Beautiful, Shofu) ve cam iyonomer (Equia, GC) olmak üzere sekiz farklı içeriğe sahip restorasyon materyali test edildi. Örnekler, çapı 10 mm ve derinliği 2 mm disk şeklindeki teflon kalıplarda, her grupta 25 adet olacak şekilde hazırlandı. Renk ölçümleri non- kontakt tip spektrofotometre cihazı (Spectro Shade™ Micro; MHT) ile polimerizasyon öncesi ve sonrası yapıldı, CIE L*a*b renk sistemi kullanılarak renk değerlerindeki değişimler hesaplandı. Çalışmanın istatistiksel analizi % 95 güven aralığında ve $p=0,05$ anlamlılık düzeyinde tek yönlü varyans analizi(ANOVA) ile, gruplar arası karşılaştırmalar ise Tukey HSD testi ile yapıldı.

BULGULAR: Yapılan tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre, restoratif materyallerde görülen polimerizasyon sonrası renk değişimleri, istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Test edilen tüm restorasyon materyelleri için ΔE^* , ΔL^* , Δa^* ve Δb^* değerlerinin sırasıyla 3.37-13.76, -0.30--7.62, -0.16- 5.38, -10.1- -2.56 aralıklarında olduğu tespit edildi. Bütün gruplar değerlendirildiğinde; polimerizasyon sonrası en yüksek renk değişimi değeri, siloran (Filtek Silorane) grubunda, en düşük renk değişim değeri ise nanofil kompozit rezin (Filtek Ultimate) grubunda izlendi. Polimerizasyon sonrasında tüm gruplarda ortalama ΔL^* ve Δb^* değerlerinde azalma görülürken, Equia Fil dışındaki tüm gruplarda Δa^* değerlerinde artış olduğu görüldü.. Test edilen bütün materyaller algılanabilirlik

sınırı üzerinde bulunurken, nanofil ve mikrohibrit içerikli kompozit rezinler haricindeki materyaller, kabul edilebilirlik sınırı üzerinde bulundu.

SONUÇ: Polimerizasyon sonrası restoratif materyallerde gözlenen algılanabilir renk değişimi nedeniyle, kullanılacak materyal renginin belirlenmesi amacıyla materyalin doğrudan diş üzerine uygulanması, restorasyonda renk uyumsuzluğuna neden olacaktır. Bu nedenle direkt yöntem ile renk seçimi yapılırken, restorasyon materyalinin polimerize edilmesi ihmal edilmemelidir.

Bildiri No: PA-23

Kategori: Araştırma

ER,Cr: YSGG LAZER FREKANSININ SELF-ETCH ADEZİV/DENTİN BAĞLANMA DAYANIMINA ETKİSİ

Kerim AYAR, Tahsin YILDIRIM, Cemal YEŞİLYURT

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Er,Cr:YSGG lazerin farklı atım frekans değerlerinin, self-etch adezivin dentine bağlanma dayanımına etkilerinin, 15 aylık suda bekletme sonrasında mikrogerilim bağlanma dayanımı testi (μ TBS) ile incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Hazırlanan 35 sıgır dişinin dentin yüzeyi, Er,Cr:YSGG lazerin farklı çıkış gücü (W) ve atım frekansı (Hz) parametrelerine ve kontrol grubuna göre takip eden şekilde 7 gruba ayrıldı: 3.0W- 50Hz, 3.0W-35 Hz, 3.0W- 20 Hz, 6.0W -50 Hz, 6.0W - 35 Hz, 6.0W- 20. Hz ve konvansiyonel frezle preparasyon (kontrol grubu) (n=5). Yüzey uygulamalarından sonra, self-etch adeziv (Clearfil SE Bond, Kuraray) uygulandı ve kompozit bağlandı. Örnekler, 24 saat suda bekletildikten sonra, 0.9 mm 2 kesit alanlı μ TBS test çubukları hazırlandı. Her grup, test öncesi bekleme sürelerine göre rastgele iki alt-gruba ayrıldı (24 saat ve 15 ay). Resin/dentin μ TBS testi uygulandı. Veriler, iki yönlü varyans analizi ve Tukey HSD testi ile değerlendirildi ($p < .05$).

BULGULAR: 24-saat için, en yüksek μ TBS değeri frez grubunda (29.44 ± 8.3 MPa), en düşük değer ise 6.0W -35Hz (21.22 ± 7.9 MPa, $p < 0.05$) grubunda tespit edildi. Lazer grupları arasında anlamlı fark yoktu. 15-ay için, en yüksek μ TBS değeri frez grubunda (23.75 ± 8.1 MPa), en düşük değer ise 6.0W-50Hz grubunda (14.43 ± 4.2 MPa, $p < 0.05$) tespit edildi. Lazer grupları arasında anlamlı fark yoktu. Resin/dentin μ TBS değerleri, yüzey uygulamalarından ($p=.000$) ve suda bekletmeden ($p=.000$) anlamlı olarak etkilenmiştir. Bu iki faktör arasında etkileşim yoktur ($p= .925$).

SONUÇ: Self-etch adezivin dentine bağlanma dayanımı, uzun süre suda bekletmeden olumsuz etkilenebilir. Er,Cr:YSSG lazerin farklı frekanslarının, adezivin dentine bağlanma dayanıklılığı üzerinde etkisi yoktur.

Bildiri No: PA-24

Kategori: Araştırma

DENTAL ANOMALİLERİN SIKLIĞI VE DAĞILIMININ İNCELENMESİ

Özge GÜRBÜZ, Aybüke ERSEN, Benin DİKMEN, Alev ÖZSOY

İstanbul Medipol Üniversitesi – Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ilk muayene kliniklerine başvuran bireylerde, diş anomalilerinin sıklığı ve dağılımının incelenmesidir.

YÖNTEM: Yaşları 12-93 arasında değişen, 666'sı kadın, 584'ü erkek, 1250 birey incelemeye dahil edilmiştir. Bireylerde rotasyon, diastema, hipodonti, oligodonti, hiperdonti, mikrodonti, makrodonti,

kök dilaserasyonu, singulum hipertrofisi, ektopi gibi diş anomalilerinin olup olmadığı, ağız içi ve radyografik muayenelerle araştırılmıştır. Anomali saptanan bireylerin yaşları ve cinsiyetleri yanı sıra, dişlerin sayısı, şekli ve diş arkının hangi bölgesinde oldukları da kaydedilmiştir.

BULGULAR: Çalışmamızda 1250 bireyin 827'sinde (% 66,16) anomali bulgularına rastlanmıştır. En sık görülen dental anomali, 766 kişide görülen (%92,6) rotasyon olmuştur. Bunu, 293 kişi ile diastema (% 35,4), 60 kişi ile hipodonti (% 7,2), 36 kişi ile kök dilaserasyonu (% 4,3), 31 kişi ile ektopi (% 3,7), 31 kişi ile singulum hipertrofisi (%3.7), 11 kişi ile mikrodonti (% 1,3) anomalileri takip etmektedir. Genel olarak bakıldığında, kadınlarda 438 (%65,7), erkeklerde 389 (% 66,6) kişide dental anomalilere rastlanmıştır. Kadınlarda sırasıyla rotasyon (411), diastema (165), hipodonti (37), ektopi (17); erkeklerde sırasıyla rotasyon (311), diastema (128), hipodonti (23), singulum hipertrofisi (16) anomalileri daha sık görülmüştür. En çok anomali, 623 kişi ile dental arkın birinci bölgesinde (%75,3) tespit edilmiştir. Dental arkın ikinci bölgesinde 495 bireyde (%59,8) , üçüncü bölgesinde 311 bireyde (%37,6), dördüncü bölgesinde 393 bireyde (%47,5) anomali tespit edilmiştir. Dental arkın birinci bölgesinde 355 kişi ile (%56,9) en çok rotasyon anomalisine, ikinci bölgesinde 345 kişi ile (%69,6) en çok rotasyon anomalisine, üçüncü bölgesinde 237 kişi ile (%76,2) en çok rotasyon anomalisine, dördüncü bölgesinde 331 kişi ile (%76,2) en çok yine rotasyon anomalisine rastlanmıştır. 12-93 yaş aralığındaki hastalarımızda; 12-18 ergen yaş aralığındaki 98 kişinin 88' inde (%89,7), 18-65 olgun yaş aralığındaki 1135 kişinin 724' ünde (%63,7), 65 yaş ve üstü 17 bireyin 15' inde (%88,2) anomaliler tespit edilmiştir. 12-18 ergen yaş aralığında % 95,4, 18-65 olgun yaş aralığında % 92,6 , 65 yaş ve üstü yaş aralığında % 80 oranlarıyla en sık rotasyon anomalisi tespit edilmiştir.

SONUÇ: Çalışmamızda genel olarak en çok görülen anomalinin, rotasyon olduğu gözlenmiştir. Anomalilerin erken teşhisi, ağız içi ve radyografik olarak kapsamlı bir değerlendirme yapılması, uygun tedavi planlamasının gerçekleştirilmesi; daha sonra uygulanacak olan uzun süreli ve maliyetli tedavilerin gerekliliğini azaltması açısından önemlidir.

Bildiri No: PA-25

Kategori: Araştırma

FARKLI KAVİTE DERİNLİKLERİNDE FARKLI IŞIK KAYNAKLARI İLE POLİMERİZE EDİLEN KOMPOZİT REZİNLERİN POLİMERİZASYON DERİNLİĞİ

Ömer SAĞSÖZ, Özcan KARATAŞ, Merve İŞCAN YAPAR, Pınar GÜL

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Dental materyallerin yüzey sertliği gibi fiziksel özellikleri, bu materyallerin klinik başarıları ile direkt olarak ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı, çeşitli kavite derinliklerinde farklı ışık kaynakları ile polimerize edilen kompozit rezinlerin polimerizasyon derinliğinin incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada, iki farklı kompozit materyal (CavexandCharisma) kullanıldı ve paslanmaz çelik kalıp kullanılarak her bir materyalden 45 adet örnek hazırlandı. Bu çalışmada farklı kavite derinliklerinde LED, PAC ve QTH ışık kaynaklarının etkinliği karşılaştırıldı. Örnekler 2, 3 ve 4 mm kalınlık ve 5 mm çapında hazırlandı ve cilalandı. Her grup için 5 adet örnek hazırlandı. Vickers Sertlik Değerleri örneklerin üst ve alt yüzeyinden ölçüldü. Verilerin istatistiksel analizinde Çok Değişkenli Veri Analizi, Tek Yönlü ANOVA ve Tukey Çoklu Karşılaştırma testleri kullanıldı ($\alpha=0.05$).

BULGULAR: Tüm kompozitler için sertlik oranları 2 ve 3 mm kavite derinliklerinde klinik olarak kabul edilebilir 0,80 değerinin üzerinde olduğu saptandı. Üst ve alt yüzeyden ölçülen sertlik değerlerinde anlamlı farklılıklar, farklı kavite derinlikleri ve farklı ışık kaynakları arasında bulundu ($p<0,05$).

SONUÇ: Sertlik oranı kavite derinliği arttıkça azalmaktadır. Bu nedenle kavite derinliği 3 mm'yi aşarsa inkremental teknik kullanılmalıdır.

Bildiri No: PA-26

Kategori: Araştırma

FARKLI ASİTLEME STRATEJİLERİNDE UNIVERSAL ADEZİVLERİN BAĞLANMA ÖZELLİKLERİ VE NANOSİZİNTİSİ

Nurcan ÖZAKAR İLDAĞ, Ömer SAĞSÖZ, Özcan KARATAŞ, Yusuf Ziya BAYINDIR, Verda TÜREL RİFAİOĞLU

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi- Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı iki farklı asitleme modunda (self-etch veya etch-and-rinse) uygulanan dört universaladezivinin (UAs) mikrogerilim bağlanma dayanımını (μ TBS) ve nanosizintilerini (NL) karşılaştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: 48 adet yeni çekilmiş sağlam üçüncü büyük azı dişinin oklüzal 1/3 'lük kısmı uzaklaştırıldı ve elde edilen dentin yüzeylerine dört universaladezivden UAs [Single Bond Universal (SBU), Prime Bond NT (PNT), Peak Universal Adhesive (PUA) veya All-Bond Universal (ABU)] herhangi biri self-etch ve etch-and-rinse modlarında uygulandı. Clearfil SE Bond (CSE) ve AdperSingle Bond 2 (ASB) kontrol grubu olarak seçildi. (n=8). Kompozit materyalinin uygulanmasını takiben örnekler distile suda bekletildi (37 °C/24 h). Kompozit rezin- dentin çubukları hazırlandı (0.9 mm²), ve μ TBS testi uygulandı. Elde edilen verilerin analizleri tek yönlü varyans analizi ve Duncan testi ile yapıldı ($\alpha=0.05$). Nanosizinti değerlendirmesi için her grup için ayrı bir diş hazırlandı. Dişler 24 saat indikatör ajan solüsyonunda (AgNO₃ 50% a/h) bekletildi. Dikey kesit alma ve cilalama işleminden sonra taramalı elektron mikroskobu (SEM) altında incelendi.

BULGULAR: İstatistiksel analiz sonuçlarına göre asitleme basamağı SBU dışında diğer universaladezivlerin mikrogerilim bağlanma dayanımını self-etch uygulama stratejileriyle karşılaştırıldığında önemli oranda etkilediği bulunmuştur (p<0.05). En yüksek μ TBS değeri (38.84±2.07MPa) SBU etch-and-rinse grubunda elde edilirken en düşük μ TBS değeri (15.96±1.21MPa) ABU self-etch grubunda elde edildi. Kontrol grupları olan ASB ve CSE gruplarında sırası ile 34.03±1.09MPa ve 29.21±1.37MPa değerleri elde edildi. Nanosizinti değerlendirmesinde SBU adezivinin etch-and-rinse ve self-etch gruplarında nanosizinti tespit edilemezken diğer gruplarda farklı seviyelerde nanosizinti saptanmıştır.

SONUÇLAR: Çalışma bulguları universaladezivlerin performansının materyale bağlı olduğunu göstermiştir. Universaladezivlerin öncesinde uygulanan asitleme basamağı bağlanma etkinliklerini arttırmış, nanosizinti seviyelerini azaltmıştır.

Bildiri No: PA-27

Kategori: Araştırma

UNIVERSAL ADEZİV REZİN KULLANILARAK YAPILAN V. SINIF KOMPOZİT RESTORASYONLARDA MİKROSİZİNTİ

Emel KARAMAN, Eda GÜLER

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Yeni universaladeziv sistemin asitle-yık (E&R) ve kendinden asit (SE) modlarının geleneksel adeziv sistemlerle karşılaştırarak, V.sınıf kavite lerde mikrosizintisini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: 25 adet insan küçük azı dişinin bukkal ve lingual yüzeylerine standart V.sınıf kavite açıldı. Dişler 5 gruba ayrıldı (n=10). Grup 1 (kontrol): AdperSingle Bond 2 (SB), Grup 2: Single Bond Universal (E&R) (SBUER), Grup 3: Single Bond Universal (SE) (SBUSE), Grup 4 Clearfil SE

(CSE) ve Grup 5: XenoV (XE). Kavitele Filtek Z250 kompozitrezin ile dolduruldu. Isısal işlemlerden sonra örnekler % 0.5 bazik fuksin solüsyonunda 24 saat bekletildi. Dişler okluzo-gingival olarak kesildi ve x25 büyütmede değerlendirildi. Mine ve dentin ayrı olarak belirtilen kriterlere göre değerlendirildi. 0- boya penetrasyonu yok, 1- kısmi boya penetrasyonu, 2- okluzal veya gingival duvar boyunca (aksiyel duvarı içermiyor) ve 3- aksiyel duvar boyunca boya penetrasyonu mevcut. Nonparametrik tek yön ANOVA (Kruskal-Wallis) ve Dunn testi ile mikrosızıntı skorları analiz edildi.

BULGULAR: Hem mine hem dentinde XE en yüksek mikrosızıntı skorunu gösterdi. SBU mine ve dentinde kontrol grubuna benzer sızıntı gösterdi.

SONUÇ: Bu yeni adeziv sistem asitle-yık ve kendinden asitli adeziv sistemlere alternatif olabilir.

Bildiri No: PA-28

Kategori: Araştırma

ENDODONTİK TEDAVİLİ DİŞLERDE FARKLI RESTORASYON MATERYALLERİNİN KIRILMA DAYANIMINA ETKİSİ

Hande KEMALOĞLU, Mehmet Emin KAVAL, Murat TÜRKÜN, Seniha S. MİÇOOĞULLARI KURT

Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Endodonti Anabilim Dalı

AMAÇ: Kanal tedavisi uygulanmış alt premolar dişlerinde koronalrestorasyondarezin ve/veya fiber içerikli materyallerin kullanımının kırılma dayanımına etkisinin değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada 48 adet çürüksüz alt premolar insan dişi kullanıldı. Endodontik giriş kavitelelerini takiben dişlerde standart MOD kaviteleler hazırlandı ve kanal tedavisi uygulandı. Tüm örnekler selektif asitleme işlemi sonrası universal bağlayıcı ajan (Singlebond Universal; 3M ESPE, St Paul, MN, ABD) uygulandı. Örneklerde nanohibritkompozitrezin (Filtek Z550; 3M ESPE) ile aproksimal kavite duvarları oluşturuldu. Daha sonra dişler rastgele dört gruba ayrıldı (n=12) ve aşağıdaki restoratif işlemler gerçekleştirildi. Grup 1: Nanohibritkompozitrezin tabakalama tekniği kullanılarak uygulandı, Grup 2: Bukkolingual ve meziodistal yönde iki tabaka örgü fiber (Ribbond; Seattle, WA, ABD) uygulaması ve kalan kavite boşluğu nanohibritkompozitrezin ile restore edildi. Grup 3: Fiberle güçlendirilmiş kompozitrezin (EverXPosterior; GC Europe) uygulamasının ardından restorasyonlarnanohibritkompozitrezin ile tamamlandı, Grup 4: Bulkfillkompozitrezin (FiltekBulkFill; 3M ESPE) uygulamasının ardından nanohibritkompozitrezin kullanıldı. Daha sonra termal döngü ile yaşlandırma yapılan örnekler universal test cihazı (AG-5 KNG, Shimadzu) ile kırma testi uygulandı. Newton cinsinden elde edilen sonuçlar tek yönlü varyans analizi ve Tukey testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi (p<0.05).

BULGULAR: Her gruba ait ortalama kırılma dayanımı değerleri şu şekildedir: Grup 1:823,35a; Grup 2: 919,86b; Grup 3:889,43b; Grup 4: 817,10a. Farklı harfler, gruplar arasındaki istatistiksel olarak anlamlı farklılığı ifade eder.

SONUÇ: Kanal tedavili dişlerin koronalrestorasyonlarında fiber içerikli yeni nesil materyallerin kullanımı kırılma dayanımını olumlu yönde etkilemektedir. Bulkfillrezin materyaller nanohibritkompozitrezinlerle benzer kırılma dayanımı sergilemektedir.

Bildiri No: PA-29

Kategori: Araştırma

TİP 2 DİABETİ OLAN HASTALARIN ORAL KAVİTELERİNDEN İZOLE EDİLEN CANDIDA ÖRNEKLERİNİN GENOTİPLERİ VE VİRÜLANS FAKTÖRLERİ

Soley ARSLAN¹, Ayşe Nedret KOÇ², Ahmet Ercan ŞEKERCİ³, Fatih TANRIVERDİ⁴, Hafize SAV², Halit DİRİ⁴

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi- Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi - Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

³Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

⁴Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi- Endokrinoloji Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmada sağlıklı ve diabetesmellituslu (DM) bireylerin oral kavitelelerinden izole edilen Candida örneklerinin virülans faktörleri ve genotipleri karşılaştırılmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmaya 73 diyabetik hasta ve 142 sağlıklı birey katıldı. Çalışmaya katılan bireyler dört gruba ayrıldı: Grup 1; sağlıklı, çürüksüz. Grup 2; sağlıklı, çürüklü. Grup 3; DM, çürüklü. Grup 4; DM, çürüksüz. Diyabetik hastaların kan şekerleri ve hemoglobin A1c değerleri ölçüldü. Candida türlerinin belirlenmesi konvansiyonel yöntemlerle gerçekleştirildi. Biyofilm üretimi, proteinaz, fosfolipaz ve esteraz gibi virülans faktörleri analiz edildi. Candida türleri rep-PCR kullanılarak belirlendi .

BULGULAR: En fazla izole edilen tür Candidaalbicans oldu. İzole edilen Candida sıklığı açısından sağlıklı bireyler ve diyabetik hastalar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar vardı. Grupların virülans faktörleri arasında istatistiksel fark yoktu. Belirlenen onikigenotip arasında aerobbiyofilm üretimi, proteinaz ve fosfolipaz aktivitesinde istatistiksel farklar varken, anaerobbiyofilm üretimi ve esteraz aktivitesinde istatistiksel farklar yoktu.

SONUÇ: Diabetin, Candida türlerinin virülans faktörlerinin aktiviteleri üzerine etkisi yoktu. Farklı genotipe sahip Candida türleri farklı virülans aktivite sergiledi.

Bildiri No: PA-30

Kategori: Araştırma

FARKLI IŞIK KAYNAKLARI İLE POLİMERİZASYONU GERÇEKLEŞTİRİLEN ÜÇ FARKLI KOMPOZİT MATERYALİNİN YÜZEY SERTLİĞİ ÜZERİNDE AKTİVASYON SÜRESİNİN ETKİSİ

Neslihan TEKÇE¹, Kanşad PALA², Emre ÖZEL¹, Safa TUNCER³, Mustafa DEMİRCİ³

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

³İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, farklı kompozit materyallerinin farklı sürelerde polimerize edilmelerinin, kompozit materyallerinin yüzey sertliği üzerinde oluşturduğu etkiyi incelemektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada, üç farklı kompozit materyalinin her birine, farklı bir LED ışık kaynağı ile (Filtek Z550-Elipar S10 LED, Herculite XRV Ultra-Kerr Demi LED ve Clearfil Majesty ES2-Ultradent VALO LED), iki farklı sürede (5 sn veya 20 sn) ışık uygulanarak, 6 grup oluşturulmuştur. Paslanmaz çelik kalıplarda, 2 mm derinliğinde 10 mm çapında toplam 60 adet kompozit disk hazırlanmıştır (n=10). Her bir kompozite ait olan 10 disk 5 sn, diğer 10 disk ise 20 sn polimerize edilmiştir. Örneklerin üst ve alt yüzeylerinin sertliği StruersDuramin 5 (StruersCorp.

Japon)Vicker's sertlik ölçüm cihazı ile ölçülmüştür. Elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile analiz edilmiştir. Gruplar arasındaki farklılığı belirlemek için Tukey HSD ikili karşılaştırma yöntemi kullanılmıştır.

BULGULAR: Materyallere 20 sn ışık verilmesi durumunda, Filtek Z550 kompozit materyali istatistiksel olarak anlamlı düzeyde en yüksek sertlik değerlerini göstermiştir. Bunu Herculite XRV Ultra ve daha sonra Clearfil Majesty ES2'nin 20 sn polimerize edildiği gruplar izlemiştir. Kompozit materyaline 20 sn ya da 5 sn ışık uygulaması fark etmeksizin, grupların her birinde, üst yüzey sertlikleri alt yüzey sertliklerine göre anlamlı olarak yüksek tespit edilmiştir ($p<0,001$).

SONUÇ: Kompozit materyallerinin 5 sn polimerize edilmesi, bu çalışmada kullanılan her bir kompozit materyalinin sertlik değerleri üzerinde azalmaya neden olmuştur.

Bildiri No: PA-31

Kategori: Araştırma

AMALGAM RESTORASYONLARIN AMALGAM VE REZİN KOMPOZİTLE TAMİRİ SONRASI BAĞLANMA DİRENCİNİN İNCELENMESİ

Sebile ALTINTAŞ, Hilal AVCI, Bora KORKUT, Dilek TAĞTEKİN, Funda YANIKOĞLU

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Farklı adeziv sistemlerin uygulandığı amalgam restorasyonların; amalgam ve rezin kompozitle tamiri sonrası bağlanma direncilerinin karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: 2.5 X 8 mm boyutlarında hazırlanan 40 adet amalgam (Nova-70 Caps, Dispersed Phase Alloy, Duisburg/Germany) örnek her grupta 10 örnek olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Tüm örneklerin yüzeyleri elmas frezle pürüzlendirildi. 1. ve 2. gruplardaki örneklere ($n=20$) self etch (Adper Easy Bond, 3M ESPE), 3. ve 4. gruplardaki örneklere ($n=20$) total etch (Adeziv 200T, 3M ESPE) adezivler uygulandı. Self etch uygulanan örneklerin bir grubu amalgam, diğer grubu ise nanofil kompozit rezin (Clearfil Majesty Posterior A2, Kuraray Medical Inc) ile tamir edildi. Aynı tamir işlemi total etch grubuna da uygulandı. Tamir sonrası Shimatzu Test Cihazı'nda makaslama bağlanım dayanımları ölçüldü. Makaslama bağlanma dayanımı verileri IBM ve SPSS Statistics 22 programı, gruplar arasındaki karşılaştırmalar Oneway Anova Testi ve farklılığa neden olan grubun tespitinde Tukey HDS Testi kullanıldı.

BULGULAR: Grupların makaslama kuvveti ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p: 0.001$; $p<0.01$). Tukey HDS Testi sonucunda; amalgam-kompozit self etch grubunun makaslama kuvveti, amalgam-amalgam self etch, amalgam-amalgam total etch gruplarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Amalgam-kompozit total etch grubunun makaslama kuvveti, amalgam-amalgam total etch ve amalgam-amalgam self etch gruplarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Diğer grupların makaslama kuvvetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p<0.05$).

SONUÇ: Resin kompozitlerin bağlanma direncini artırması nedeniyle klinik olarak tamir endikasyonu konan amalgam restorasyonların tamirinde resin kompozit kullanılmalıdır.

Bildiri No: PA-32

Kategori: Araştırma

İNDİREK PULPA KAPLAMA MATERYALİ OLARAK KALSİYUM HİDROKSİT VE MTA KULLANIMININ ETKİNLİĞİ: ON İKİ AYLIK KLİNİK SONUÇLAR

Uzay KOÇ VURAL, Arlin KİREMİTÇİ, Saadet GÖKALP

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu klinik çalışma kalsiyum hidroksit ve MTA materyallerinin indirek pulpa kaplama ajanı olarak kullanıldığında klinik sonuçlarını karşılaştırmak için planlanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu klinik çalışmaya, Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AD'na başvurmuş derin çürük lezyonu olan ve 30 yaşını aşmamış hastalar katılmıştır. Çalışma "Hacettepe Üniversitesi Girişimsel Klinik Araştırmalar Etik Kurulu"na onaylanmıştır. Tanıları klinik ve radyografik olarak konulmuş ve pulpa patolojisi olmayan vital posterior dişler, Mineral Trioxide Agregate (MTA, Dentsply) ya da kalsiyum hidroksit (Dycal, Dentsply) pulpa kaplama ajanlarından biri ile rastgele seçilerek tedavi edilmiştir. Preparasyona, çürük doku tamamen uzaklaştırılana kadar devam edilmiş ancak bu esnada pulpaperforasyonu olduysa bu diş(ler) çalışmadan çıkarılmıştır. Üretici firmanın talimatlarına göre hazırlanan indirek pulpa kaplama ajanı uygulandıktan sonra her iki materyalin de üzeri ışıkla sertleşen cam iyonomer taban maddesiyle örtülmüş (Riva; SDI) ve tek bir posteriorkompozitrezin (Gradia Direct Posterior, GC) ile restore edilmiştir. Bir hastanın en fazla iki dişi çalışmaya dâhil edilmiştir. Hastaların sıcak-soğuk ve perküsyon duyarlılığı, spontan ağrı ve ısırma esnasındaki semptomları sorulmuş ve kaydedilmiştir.

Dişlerdeki semptomlar, tedavi öncesi, bir hafta, altı ay ve on iki ayda klinik olarak değerlendirilmiştir. Radyolojik değerlendirmeler 6. ve 12. ayda tekrarlanmıştır. Tüm istatistiksel analizler Ki-Kare testi kullanılarak yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p=0.05$ olarak belirlenmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya posterior dişlerinde derin çürük lezyonları olan 47 kadın (%65,3) 25 erkek (%34,7) toplam 72 hasta katılmıştır. 99 dişten 48'i kalsiyum hidroksit, 51'i MTA kullanılarak tedavi edilmiştir. Tedavi öncesi en sık görülen semptomlar soğuğa duyarlılık (%42,4), perküsyona duyarlılık (%26,3), ve sıcağa (%22,2) duyarlılıktır. Tedavi sonrası 6 ay içerisinde 12 dişte ve 12 ayda 7 dişte semptom(lar) görülmüş, 6 ayda kalsiyum hidroksit uygulanmış 2 dişte ve 12 ayda MTA uygulanmış 1 dişte şiddetli ağrı nedeniyle kök-kanal tedavisi uygulanmıştır. 6 ve 12 ayda en sık görülen semptom soğuk duyarlılığıdır. 6 ve 12 ayda pulpa kaplama materyali ile tedavi sonrası şikâyet arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p=0,484$; $p=0,179$) ancak MTA'nın kalsiyum hidroksite göre daha az semptom verdiği görülmüştür. İki uygulama arasında radyolojik olarak bir fark gözlenmemiştir. 6 ve 12 aylarda semptom görülme sıklığı açısından anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,001$). 12 ayda semptomların görülme sıklığı 6 aya göre azalmıştır.

SONUÇLAR: Bu klinik çalışmanın sınırları içerisinde 12 ayda MTA ve kalsiyum hidroksitin indirek pulpa kaplama materyalleri olarak uygulanabilir olduğu gösterilmiştir.

Bildiri No: PA-33

Kategori: Araştırma

LAZERLE PÜRÜZLENDİRME YAPILAN DÜZ DERİN DENTİN YÜZEYLERİNDE KOMPOZİT REZİN MATERYALLERİN DENTİNE BAĞLANMA DAYANIMLARININ İNCELENMESİ

Merve YÜKSEL¹, Hilal AVCI¹, Bora KORKUT¹, Sertaç PEKER², Dilek TAĞTEKİN¹, Funda YANIKOĞLU¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Pedodonti Anabilim Dalı

AMAÇ: Çalışmada, bağlanma yüzey alanı 1mm² veya daha küçük olan numunelerde, Er-YAG lazerle pürüzlendirme yapıp bir adeziv sistem kullanılmak üzere, 2 farklı kompozit rezin materyalin dentine bağlanma dayanımına etkisinin, mikrogerilim test metoduyla incelenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada dişlerin hazırlanması ve restorasyonların yapılması M.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı Kliniğinde, mikrogerilim testi için örneklerin hazırlanması M. Ü. Diş Hekimliği Fakültesi AR-GE laboratuvarında, mikrogerilim testinin uygulanımı M. Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı Kliniğinde gerçekleştirilmiştir.

Düz derin dentin yüzeylerinde Er-YAG lazerin 3 farklı frekansında pürüzlendirme yapılmak üzere, 2 farklı kompozit rezinin dentine bağlanma dayanımının belirlenmesini konu alan çalışmamızda sırasıyla doğal dişlerin toplanması ve hazırlanması, restorasyonların yapılması, mikrogerilim testi için Isomet hassas kesim cihazıyla bağlanma yüzey alanı 1 mm² olan çubukların elde edilmesi, numunelerin mikrogerilim testine tabii tutulması ve sonuçların istatistiksel analizinin yapılması aşamalarıyla gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR:

	ADEZİV SİSTEM LAZER UYGULAMASI	ORTALAMA DEĞER
Er:YAG (2940 nm 120mJ 10 Hz- 1.20watt VSP (MODE))	Futurabond M singledose VOCO Grandio universal nanohibrit kompozit)X-tra-fil (nanohibrit kompozit)	13, 8 N 9,0 N
Er:YAG (2940 nm 120mJ 10 Hz- 1.20watt SP (MODE))	Futurabond M singledose VOCO Grandio universal nanohibrit kompozit)X-tra-fil (nanohibrit kompozit)	28,2 N 18,4 N
Er:YAG (2940 nm 120mJ 15 Hz- 1.20watt VSP (MODE))	Futurabond M singledose VOCO Grandio universal nanohibrit kompozit)X-tra-fil (nanohibrit kompozit)	17,55 N 12,55 N
Kontrol grubu	Futurabond M singledose VOCO Grandio universal nanohibrit kompozit)X-tra-fil (nanohibrit kompozit)	16,7 N 12,15 N

SONUÇ: Lazerle pürüzlendirme işlemi bağlanma kuvvetini artırmıştır. Kullanılan Er:YAG lazerde atım sayısının değiştirilmesi ile bağlanma kuvvetinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Er:YAG lazerin frekansını artırma işlemi bağlanma kuvvetini artırmıştır. Lazer uygulanan uygulanmayan tüm gruplarda Grandio VOCO incremental kompozit, X-tra-fil VOCO bulk kompozite göre bağlanma kuvvetinde daha başarılı bulunmuştur.

Bildiri No: PA-34

Kategori: Araştırma

RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ KLİNİĞİNE BAŞVURAN HASTALAR TARAFINDAN HEKİMLERİN KİŞİSEL VE MESLEKİ ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hasan HASHASH, Hanife KAMAK, Hülya ERTEN, Hilal SARI

Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü - İstatistik Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmada, hastaların yaşı, cinsiyeti ve öğrenim durumlarıyla, tedavisini yapacak olan hekimde olmasını istedikleri kişisel ve mesleki özellikler arasındaki ilişki değerlendirildi.

YÖNTEM: Bu çalışmaya Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran yaşları 18-60 arasında değişen, 216'sı kadın, 127'si erkek toplam 343 hasta dahil edildi. Hastalara, tedavisini yapacak hekimde kişisel ve mesleki olarak bulunmasını istedikleri özellikleri belirlemek için 2 şıklı, 7 sorudan oluşan bir anket uygulandı.

BULGULAR: Kadın ve erkek hastaların %89,5'i samimi ve içten davranan, %78,1'i genç bir hekime tedavi olmak istediklerini belirttiler. Hastaların %94,4 tedaviyi yapacak hekimin dış görünümünün düzgün, %64,4'ü ağız diş sağlıklarının mükemmel düzeyde olmasını istedikleri sonucuna varıldı. Ayrıca hastaların %76'sı tarafından konuşkan ve açıklayıcı bir hekimi tercih ettikleri bulguları.

SONUÇ: Hastaların çoğunluğunun, dış görünümüne özen gösteren, kendi ağız ve diş sağlıklarına önem veren, güler yüzlü ve yapacağı tedavileri açıklayan bir hekime tedavi olmak istedikleri sonucuna varıldı. Hekimde bulunan bu özellikler, hastanın hekime güvenmesini sağlamakta, hastanın kooperasyonunu ve memnuniyetini arttırmaktadır.

Bildiri No: PA-35

Kategori: Araştırma

SEKONDER DIŞ ÇÜRÜKLERİNİN TANIV VE TEŞHİSİNDE YENİ BİR YÖNTEM: FLORESANS DESTEKLİ ÇÜRÜK TESPİTİ (FACE)

Cem PEŞKERSOY, Murat TÜRKÜN, Banu ÖNAL

Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Diş çürüğünün tespitinde kullanılan görsel metot ve tanı amaçlı alınan radyografik görüntüler ile objektif ve kesin çürük tanısı koymak her zaman mümkün olmamaktadır. Bu in-vivo çalışmanın birincil amacı çürük tespiti için yeni geliştirilmiş olan floresans destekli transillüminasyon tekniğinin etkinliğinin incelenmesi ve ikincil amacı ise amalgam ve kompozit restorasyonların sekonder çürük oluşması açısından karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Mevcut amalgam ve kompozit restorasyonlarının değiştirilmesi gereken 66 hastanın dahil edildiği bu çalışmada, sekonder diş çürüklerinin ve çürük rezidivlerinin tespiti için restorasyonların sökülmesini takiben, geleneksel muayene ile sekonder çürük bulunmadığı yönünde tanı konan 132 restorasyonun altında kalan çürük lezyonunun olduğu veya dekalsifiyedenin bölgesine 130 watt gücünde ve 405 nm dalga boyunda Xenon bir ışık cihazı ile (FaceLight, W&H Dentalwerk, Bürmoos GmbH, Austria) ultraviyole ışık yansıtılmıştır. Dekalsifikasyon bölgesindeki son yıkım ürünleri olan protein artıklarının kimyasal yapısından kaynaklı farklı dalga boyundaki turuncu-pembe renkte yaydığı yansıma uygun filtreli bir gözlük (dalga boyu 500 nm) ile tespit edilmiştir.

BULGULAR: Çalışmada yer alan 66 hastanın 1 kompozit ve 1 amalgam olmak üzere toplamda 132 restorasyonu değiştirilmiştir. 66 amalgam restorasyonun 20 tanesinde (%30.3) ve 66 kompozit restorasyonun 16 tanesinde (%24.2) sekonder çürük olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Amalgam restorasyonların altında tespit edilen sekonder çürüklerin çoğunluğu gingival basamak (%45) ve çürük rezidivlerinin pulpal duvarda (%35) olduğu, kompozit restorasyonlarda ise sekonder çürüklerin en çok diş-restorasyon ara yüzünde (%65) olduğu saptanmıştır ($p < 0.05$).

SONUÇ: Bu çalışmanın sınırları dahilinde yeterli düzeyde çürük ekskavasyonunun ve hermetik bir kapamanın restorasyonların başarısını doğrudan etkilediğinin yanı sıra, sekonder çürüklerin ve çürük rezidivlerinin geleneksel görsel muayene yöntemleri ile tespitinin her zaman mümkün olmadığı sonucuna varılmıştır. Floresans destekli çürük teşhisi ile sanılanın aksine kompozit restorasyonların klinik başarısı amalgam restorasyonlara kıyasla daha yüksektir. Bununla birlikte daha farklı materyaller ve restorasyonlar ile yapılacak daha ayrıntılı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Bildiri No: PA-36

Kategori: Araştırma

DIŞ RENKLENMELERİ ÜZERİNE FARKLI BEYAZLATMA YÖNTEMLERİNİN ETKİSİ

Muhammet KARADAŞ¹, Sezer DEMİRBUĞA², N.Nurdan ÇAKIR²

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, farklı beyazlatma işlemleri sonrası kırmızı şarapla renklendirilmiş dişlerdeki renk değişimlerini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Örnekler sığır keser dişlerinin mine yüzeyleri düzleştirilerek oluşturulmuştur. Elde edilen dişler gelişigüzel 4 ana gruba ayrılmıştır; (Opalescence Boost (OPB), Opalescence PF (OP), and Crest 3D White Whitestrips (CWS)) ve kontrol (beyazlatma yapılmayan grup). Örnekler beyazlatma tedavisinden hemen sonra ve 48 saat sonra, 37°C' de 4 saat boyunca kırmızı şarap içinde bekletilmiştir. Renk ölçümleri başlangıçta ve şarap içerisinde bekletildikten sonra, bir spektrofotometre ile alınmıştır. Renk farklılığı CIELab sistemi ΔE olarak ölçülmüştür. Renk değişimleri Tukey post-hoc testi ($p = 0.05$) ile tek yönlü ANOVA ile analiz edilmiştir.

BULGULAR: Şarap içerisinde bekleme süresi fark etmeksizin, CWS grubu ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Diğer gruplarda ise kontrol grubuna oranla anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$).

SONUÇ: CWS ile beyazlatılmış dişlerde, renklenme açısından kontrol grubuna göre daha fazla renk değişikliği vardır.

Bildiri No: PA-37

Kategori: Araştırma

FARKLI YÖNTEMLE UYGULANAN İKİ BEYAZLATMA SİSTEMİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Zeynep Bilge KÜTÜK, Uzay KOÇ VURAL, Filiz YALÇIN ÇAKIR, Sevil GÜRGAN

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmada benzer oranda peroksit konsantrasyonu içeren evde uygulanabilen iki beyazlatma sisteminin etkinliğinin, olası yan etkilerinin ve hasta görüşlerinin karşılaştırması amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Dişlerinin rengini beyazlatmak amacıyla başvuran, diş rengi A2 (Vitapan Classical) ve daha koyu olan, $23 \pm 3,7$ yaşlarında 20 gönüllü hasta (7 erkek, 13 kadın) çalışmaya dahil edilmiştir. Gönüllüler rastgele 2 gruba ayrılmış ve 1.gruba hazır taşıyıcılar içinde %6 hidrojen peroksit içeren sistem (Bite & White Ready 2 Use, Cavex), 2.gruba ise hazırlanan taşıyıcılar içinde uygulanan %16 karbamid peroksit içeren beyazlatma sistemi (Bite and White, Cavex) üretici firmanın önerilerine göre 21 gün/ 1 saat uygulanmıştır. Uygulamayı takiben 7, 14, 21 günde ve uygulama sonrası 7. günde (Vitapan Classical Shade Guide) kullanılarak renk değişimleri kaydedilmiştir. Dişlerde ve dişetinde olabilecek yan etkiler ise Görsel Analog Skalası (VAS) kullanılarak ölçülmüştür. Uygulama sonrasında, gönüllülerden uygulamayla ilgili görüşlerini hazırlanan formlarda bildirmeleri istenmiştir. Sonuçlar Mann-Whitney-U, Wilcoxon Signed rank, Friedman ve χ^2 testleri ile analiz edilmiştir ($p < 0,05$)

BULGULAR: Her iki sistem de uygulama sonrası, uygulama öncesine göre farklılık göstermiştir ($p < 0,05$), ancak sistemler arasında farklılık bulunmamıştır ($p > 0,05$). 2.grupta, 1.gruba göre daha fazla diş duyarlılığı görülmüştür ($p < 0,05$). 1.grupta çok az gingival duyarlılık görülmesine rağmen istatistiksel olarak gruplar arasında farklılık yoktur. Her iki gruptaki hastalar uygulamayla ilgili olumlu görüş bildirmişlerdir. Sadece 1.gruptaki hastalar tedavi süresinde konuşma zorluğu olduğunu rapor etmişlerdir ($p < 0,001$).

SONUÇ: Her iki beyazlatma sistemi de 21 günlük uygulama sonucunda geçici diş duyarlılığı gibi hafif yan etkiler göstermelerine rağmen başarılı ve güvenli bulunmuştur.

Bildiri No: PA-38

Kategori: Araştırma

AMELX (+522) GEN POLİMORFİZMİ İLE CİNSİYET ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ÇÜRÜK RİSKİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Gül YILDIZ, R. Banu ERMİŞ

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Minenin gelişimi sırasındaki mineralizasyona katılan amelogenin proteini AMELX geni tarafından kodlanmaktadır. Bu proteinde normalin dışındaki genetik değişiklikler minenin yapısını değiştirerek mineral kaybına ve çürük riskinin artışına sebep olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı; AMELX geninin X kromozomunda yer alması dolayısıyla bu gendeki varyasyonların çürük riskini artırmasına bağlı olarak, çürük riskinin kadınlarda daha fazla olup olmayacağını araştırılmasıdır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Yaş aralığı 20-60 olan 'düşük çürük risk' ($DMFT \leq 5$) grubundaki 77 birey ve 'yüksek çürük risk' ($DMFT \geq 14$) grubundaki 77 bireyden alınan yanak içi sürüntü örneklerinden genomik DNA izolasyonu

yapıldı. *AMELX* genine ait (+522, rs6639060) tek nükleotid polimorfizminin genotip ve alel dağılımları, PCR-RFLP yöntemi ile değerlendirildi. *AMELX* genine ait genotip ve allel dağılımlarının cinsiyet ve risk grupları açısından farklı olup olmadığını saptamak için Ki kare testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak belirlendi.

BULGULAR: Çalışmada *AMELX* geni genotip ve allel dağılımına ait kadın bireylerin yüzdesi; CC (homozigot normal) %63.6, CT (heterozigot) %35.0, TT homozigot polimorfik (%41.7), C (normal) %61.2, T (polimorfik) %39.7 olarak saptandı. Bun göre *AMELX* geni genotip (Ki kare=8.189; $p=0.017$) ve alel dağılımı (Ki kare=10.006; $p=0.002$) ile cinsiyet arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Düşük ve yüksek çürük risk grupları arasında yapılan karşılaştırmada ise, *AMELX* (+522) gen polimorfizmi açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı (Ki kare testi, $p > 0.05$).

SONUÇ: *AMELX* gen polimorfizminin kadınlara oranla erkeklerde daha fazla oranda görülmesi ve çürük deneyimi üzerinde etkili olmaması, *AMELX* genindeki (+522, rs6639060) polimorfizmin cinsiyet ve erişkin bireylerde çürük riski üzerinde rol oynamadığı sonucuna varılmıştır.

Bildiri No: PA-39

Kategori: Araştırma

FARKLI REMİNERALİZE EDİCİ AJANLARIN MİNE EROZYONU ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN MORFOLOJİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

R. Banu ERMİŞ, S. Gökçe İNCE, Başak YAZKAN

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu taramalı elektron mikroskop çalışmasının amacı, farklı remineralize edici ajanların (nano-hidroksi apatit ve florür içeren diş macunu) mine erozyonu üzerindeki etkisinin yüzey morfolojisi açısından incelenmesidir.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çekilmiş insan keser dişlerinden 5x4x3 mm boyutlarında elde edilen mine örnekleri, epoksi rezine gömülerek metalografik cilalama işlemine tabii tutuldular. Coca Cola ile günde 4 kez 5 dakika boyunca oluşturulan erozyonun ardından, örnekler nano-hidroksiapatit ve florür içeren diş macunları 2 dakika süreyle günde 2 kez uygulandı. Kontrol grubu olarak alınan gruplara distile su uygulaması yapıldı. Uygulamaların ardından örneklerin yüzey morfolojileri bir taramalı elektron mikroskobu kullanılarak incelendi.

BULGULAR: Distile su uygulanan kontrol grubunda mine yüzeyinin düzgün ve sağlam olduğu, nano-hidroksiapatit ve florür içeren diş macunu uygulanan tedavi gruplarında ise mine yüzeyinde globüler bir yapının izlendiği saptandı. Nano-hidroksiapatit içeren diş macunu uygulanan mine yüzeyinde oldukça homojen dağılmış ve florürlü diş macunu uygulanan mine yüzeyine göre daha yoğun globüler ve kristalize bir yapı gözlemlendi.

SONUÇ: Bu çalışmada, nano-hidroksiapatit içeren diş macunu uygulamasının ardından erozyona uğramış mine yüzeyinde belirgin morfolojik değişikliklerin olduğu saptanmıştır. Mine dokusunu taklit edebilmesi nedeniyle remineralizasyon tedavilerinde umut verici yeni bir materyal olan nano-hidroksiapatit ile yapılacak daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Bildiri No: PA-40

Kategori: Araştırma

FARKLI KONSANTRASYONLARDAKİ KARBAMİT PEROKSİT JELLER İLE YAPILAN BEYAZLATMA TEDAVİSİ: BİR *İN VİTRO* ÇALIŞMA

R. Banu ERMİŞ¹, Esra UZER ÇELİK², Başak YAZKAN¹, Gül YILDIZ¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı farklı konsantrasyonlardaki karbamit peroksit jeller ile yapılan ev tipi beyazlatma tedavisinin etkinliğinin bir *in vitro* boyama modeli kullanılarak araştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çekilmiş insan molar dişlerinden elde edilen örnekler iki gruba ayrılarak örneklerin yarısı Orange II solusyonunda boyandı (hafif renklenme; $65 \leq L^* \leq 75$, $n=60$ ve şiddetli renklenme; $55 \leq L^* < 65$, $n=60$). Tüm örnekler daha sonra %10, %15, %20 ve %35'lik karbamit peroksit jeller ile sırasıyla 8 saat, 6 saat, 4 saat ve 30 dakika süreyle 14 gün boyunca beyazlatıldı. Beyazlatmadan sonra dişler bir kırmızı şarap kullanılarak yeniden renklendirildi. Renk ölçümleri bir dental spektrofotometre kullanılarak beyazlatma öncesinde, beyazlatmadan 1 gün ve 14 gün sonra ve yeniden renklendirmeden 9 gün sonra yapılarak CIE $L^*a^*b^*$ değerleri şeklinde kaydedildi.

BULGULAR: Tablo: DE±SS

Beyazlatma Öncesi / Beyazlatma Sonrası	%35 Karbamit Peroksit	%20 Karbamit Peroksit	%15 Karbamit Peroksit	%10 Karbamit Peroksit
Hafif renklenme	6.38±2.53A	12.84±2.60B	14.26±3.19B	15.14±2.64B
Şiddetli renklenme	19.44±5.72a	32.26±3.16b	30.12±9.34b	34.84±7.63b
Beyazlatma Sonrası/ Renklenme Sonrası	%35 Karbamit Peroksit	%20 Karbamit Peroksit	%15 Karbamit Peroksit	%10 Karbamit Peroksit
Hafif renklenme	10.19±3.44x	11.32±2.60x	10.38±1.55x	10.76±2.49x
Şiddetli renklenme	7.71±2.67	13.32±3.08	12.68±2.40	12.99±4.71

Aynı satırda yer alan değişik harfler istatistiksel farklılıkları göstermektedir (ANOVA ve Bonferroni testi, $p < 0.05$)

SONUÇ: Hafif renklenmiş dişlerde, %10, 15 ve 20'lik jeller ile beyazlatma öncesi ve sonrasında meydana gelen renk değişimi benzer ve %35'lik karbamit peroksitten daha fazla iken; renklendirmeden sonra tüm jeller benzer performans gösterdi. Şiddetli renklenmiş dişlerde yapılan tüm ölçümlerde, %35'lik karbamit peroksit ile elde edilen renk değişimi diğer gruplardan daha düşük bulundu.

Bildiri No: PA-41

Kategori: Araştırma

BEYAZLATMA SONRASI UYGULANAN ANTİOKSİDANLAR DIŞLERDE RENK DEĞİŞİMİ MEYDANA GETİRİR Mİ?

Alperen DEĞİRMENCİ¹, Emine KARA¹, Beyza ÜNALAN DEĞİRMENCİ²

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, lazerle aktive olan %35'lik hidrojen peroksit vital ağartma işleminden sonra uygulanan üç farklı antioksidanın (Proantosiyanidin, Sodyum askorbat ve Likopen) dişler üzerinde meydana getirdiği renk değişimlerinin karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: 48 adet çekilmiş çürüksüz, çatlak olmayan alt keser diş çalışmaya dahil edilmiştir. Bütün dişler pomza ile cilalandıktan sonra diyot lazerle aktive edilen %35'lik hidrojen peroksit içeren Fotona chairside bleaching gel (Fotona, Almanya) ile işleme tabii tutulmuştur. Spektroshade micro (MHT, İtalya) yardımıyla dişlerin renklerinin ölçümleri yapılmıştır. Daha sonra kontrol (Grup1), Proantosiyanidin (Grup 2), Sodyum askorbat (Grup 3) ve Likopen (Grup 4) olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır ($n=12$). %5'lik Proantosiyanidin (GNC Proanthocyanidin, ABD), %10'luk Sodyum Askorbat (Alfasol, Türkiye), %5'lik Likopen (GNC Lycopene, ABD) dişlere aplikatör yardımıyla 10 dakika boyunca uygulanmıştır. Ardından distile su ile dişler yıkanmış ve pamuk pelet ile kurutulmuştur. Örnekler 24 saat oda sıcaklığında distile suda bekletildikten sonrasında tekrar renk ölçümleri yapılmıştır. CIE*Lab değerleri spektrofotometre ile ölçülüp renk farkları (ΔE) hesaplanmıştır.

İstatistiksel analiz için çalışmada kullanılan deney gruplarının verileri arasındaki farklılıkların tespiti için tek yönlü ANOVA kullanıldı. Farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için Tukey's post hoc testi uygulanmıştır ($p<0,05$).

BULGULAR: Yapılan istatistiksel değerlendirmeler sonucunda tüm gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p<0,05$). Grup 1 ile Grup 3 renk farkları (ΔE) arasında anlamlı bir farklılık bulunamamasına rağmen ($P>0,05$); Grup 2 ve Grup 4 arasında ve diğer gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Grup 1'de ağartmadan hemen sonra ve ağartmadan bir gün sonra yapılan ölçümler arasında gözle görülebilir derecede bir renk değişimi olmamıştır ($\Delta E=1,98$). Ancak L değerinde hafif bir yükselme olmuştur yani renk beyaza kaymaya devam etmiştir. Grup 2'de ölçümler arasında gözle görülebilir derecede bir renk değişimi mevcuttur ($\Delta E=6,50$). Ayrıca L değeri düşmüş, renk koyulaşmıştır ve a değeri hafif derecede yükselmiş renk kırmızıya kaymıştır. Grup 3'de gözle görülebilir bir renk değişimi yoktur ($\Delta E=2,23$). L değeri aletsel ölçümde yükselmiş olup renk açılmaya devam etmiştir. Grup 4'de gözle görülebilir renk değişimi vardır ($\Delta E=22,91$). L değerini düşürmüş ve renk koyulaşmış olup a ve b değerleri artmıştır; renk hem kırmızıya hem de sarıya kaymıştır.

SONUÇ: Beyazlatma sonrası kullanılan bitkisel içerikli antioksidanlarla dişler, ilk hallerine geri dönmektedir.

Bildiri No: PA-42

Kategori: Araştırma

PALATİNAL DUVARI KIRILMIŞ PREMOLAR DIŞLERE UYGULANAN ALTERNATİF TEDAVİ YÖNTEMLERİNİN DIŞLERİN KIRILMA DAYANIMLARINA ETKİLERİNİN *İN VİTRO* OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

İhsan YIKILGAN¹, Yusuf Ziya AKPINAR², Fatih RASİM¹, Suat ÖZCAN¹, Oya BALA¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Farklı restorasyon teknikleri ile restore edilmiş palatinal duvar kırığı gözlenen endodontik tedavi görmüş dişlerin kırılma dayanımlarının değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada ortodontik amaçla çekilmiş 50 adet iki köklü insan üst premolar diş kullanıldı. Endodontik tedavileri tamamlanan dişlerin palatinal duvarları yatay eksene paralel olarak mine-sement birleşiminden kesildi. Dişler uygulanacak restorasyon şekline göre 5 eşit gruba ayrıldı: Grup 1:kompozit rezin (Tetric N-Ceram, Ivoclar Vivadent AG, Schaan, Liechtenstein) ile restorasyon, Grup 2, kırık parçanın bağlayıcı ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray Dental, Tokyo, Japonya) ile yapıştırılmasını takiben kompozit rezin ile restorasyon, Grup 3: Grup 2 deki gibi restorasyon yapıldıktan sonra dişin uzun eksenine dik palatinalden açılan post yuvasına yatay fiber post (Rebilda Post, Voco GmbH, Cuxhaven, Almanya) yerleştirilmesi Grup 4: palatinal tuberkül yapıştırıldıktan sonra 2 mm bizotaj yapılarak tuberkülün kompozit ile kaplanması, Grup 5: fiber post yerleştirilmesi ve takiben Grup 1 deki gibi restorasyonun tamamlanması. Restorasyonları tamamlanan dişler, plastik silindirik kalıplara akrilik rezin (Paladent, Heraeus Kulzer GmbH, Hanau, Almanya) kullanılarak yerleştirildi. Kırılma dayanımı testleri universal test cihazı (AG-İS, Schimadzu, Kyoto, Japonya) kullanılarak 0,5 mm/dk hızda gerçekleştirildi. Bulgular Kruskal-Wallis ve Mann-Withney U testleri ile istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Grupların kırılma dayanımı sonuçları Grup 4>Grup 1>Grup 3>Grup 2>Grup 5 şeklinde sıralandı. Deney gruplarının kırık tipleri değerlendirildiğinde, Grup 5 de restore edilemeyecek kırıkların sayısının diğer gruplardan fazla olduğu gözlemlendi.

SONUÇ: Bu çalışmanın bulguları ışığında duvar kırığı gözlenen endodontik tedavi görmüş dişlerde kırık parçanın kullanılıp, tuberkülün bizotaj yapılarak kaplanması kırılma dayanımını arttıran alternatif bir tedavi yöntemi olduğu düşünülmektedir. Kırık parçanın kullanılmayacağı durumlarda, direkt kompozit restorasyon yapılmasının, fiber post kullanımından daha iyi bir alternatif olduğu düşünülmektedir.

Bildiri No: PA-43

Kategori: Araştırma

BİR SELF-ETCH ADEZİVİN KAN, TÜKÜRÜK VE ÇÜRÜK BELİRLEYİCİ İLE KONTAMİNE DENTİNE BAĞLANMA DAYANIMININ İNCELENMESİ

Verda TÜREL, Özcan KARATAŞ, Nilgün SEVEN

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Tedavi Ana Bilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı tükürük, kan ve çürük tespit boyası ile kontamine edilmiş dentine bir self-etch adezivin bağlanma dayanımına etkilerini araştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 16 adet çekilmiş büyük azı diş kullanıldı. Dişlerin sağlam oklüzal dentin yüzeyleri açığa çıkarıldı. Ardından dişler kontrol grubu (Kontamine edilmeyen grup), ve dentin yüzeylerinin tükürük, donörden alınan kan ve çürük belirleyici (Caries Detector ;Kuraray Noritake Dental Inc., Okayama, Japan) ile kontamine edildiği grup olmak üzere dört gruba ayrıldı. Diş yüzeyleri kontamine edildikten sonra hava su spreyi ile 10 sn yıkandı, hafif şiddette hava uygulanarak 5 sn kurutuldu.. Dişlerin elde edilen dentin yüzeylerine self-etch adeziv sistem (Clearfill SE Bond ,Kuraray, Japonya) üretici firmanın talimatlarına göre uygulandı. Ardından 2 mm kalınlığında Valux Plus (3M ESPE, St.Paul, MN USA) kompozit rezin ile üretici firmanın talimatları doğrultusunda restore edildi. Örnekler 37 oC de distile su içinde 24 saat bekletildi ve kimyasal olarak sertleşen 'L' şeklindeki akrilik bloklara gömüldü. Akrilik bloklar kesme cihazına sabitlenerek dişlerden 1±0.2 mm2 kesit alanına sahip çubuk şekilli örnekler elde edildi. Bu şekilde her grup için 20 adet örnek (n=20) elde edilmiş oldu. Elde edilen örnekler mikrotensile cihazının (Micro Tensile Tester, BISCO, Inc., Schaumburg, IL, ABD) test bloguna siyanoakrilat yapıştırıcı (Zapit, DentalVentures of America, Inc., Corona, CA, ABD) ile iki ucundan yapıştırıldı. Örnekte kopma olana kadar 1mm/dk hız ile tensile kuvveti uygulandı. Newton (N) cinsinden elde edilen kırılma değerleri; MPa = Kuvvet(Newton) / Alan(mm2) formülüyle megapaskal (MPa)'a çevrilerek kaydedildi. Verilerin istatistiksel analizi Tek Yönlü ANOVA testi kullanılarak yapıldı.

BULGULAR: En yüksek bağlanma değeri kontrol grubunda 21.31 MPa ($p \leq 0.05$), en düşük bağlanma değeri ise kan grubunda 5.58 MPa ($p \leq 0.05$) gözlemlendi.

SONUÇ: Kompozit rezin restorasyonların klinik olarak uygulamaları sırasında özellikle kan kontaminasyonunun önlenmesi rezinin bağlanma dayanımının olumsuz yönde etkilenmemesi açısından önemlidir.

Bildiri No: PA-44

Kategori: Araştırma

ÇEŞİTLİ ANTIOKSİDANLARIN DENTİN-KOMPOZİT ARAYÜZEYİNDEKİ MİKRO-TENSİLE BAĞLANMADAYANIMI ÜZERİNE ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Emine KARA¹, Alperen DEĞİRMENCİ¹, Beyza ÜNALAN DEĞİRMENCİ²

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Yüzüncü Yıl Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi - Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, proantosiyanidin ve likopen gibi bitkisel kaynaklı antioksidanların dentin yüzeyinin modifiye edilmesinde kullanılarak dentin-kompozit arayüzeyindeki mikro-tensile bağlanma dayanımı üzerine etkisinin incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Seçilen dokuz adet çürüksüz büyükazı dişin oklüzal tablaları düşük devirli hassas kesme makinesi (Isomet, Buehler, USA) ile kesilerek dentin yüzeyi açığa çıkarıldı. Dişlerin kökleri ise mine-sement sınırının 2mm altında olacak şekilde aynı yöntemle uzaklaştırıldı. Kumpas ile ölçüm yapılarak dentin kalınlığı 2±0,5 mm olan örnekler gruplara dahil edildi. 600 gridlik zımpara ile yüzeylere standart smear tabakası oluşturuldu. %5'lik proantosiyanidin, %5'lik likopen ve kontrol grubu olmak üzere 3 grup belirlendi. Bütün gruplarda "Etch and Rinse" adeziv sistem (Single Bond Universal, 3M, USA) kullanılarak 2 mm kalınlığında kompozit rezin uygulandı. Örnekler 24 saat boyunca oda sıcaklığında distile suda bekletildikten sonra kesme

cihazı ile fasiyolingual ve mesiodistal yönde 1mm kesilerek dentin-adeziv sistem-kompozit içerecek çubuklar elde edildi (n=24). Çubuklara bağlantı kopana kadar mikro-tensile test cihazı (Bisco) ile 0,5 mm/dk hızında kuvvet uygulandı. Verilerin istatistiksel analizi için IBM SPSS İstatistik 20.0 paket programından yararlanıldı. Çalışmada kullanılan deney gruplarının verileri arasındaki farklılıkların tespiti için tek yönlü ANOVA kullanıldı. Farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için Tukey's post hoc testi uygulandı.

BULGULAR: Yapılan istatistik sonucunda gruplar arasında anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p<0,005$). İstatistiksel olarak değerlendirilince antioksidan kullanılmayan kontrol grubuyla proantosiyanidin kullanılan grup arasında belirgin bir fark bulunmazken ($p>0,005$); likopen kullanılan gruptaki (bağlanma dayanımının en düşük değeri gösterdiği görülmüştür).

SONUÇ: En yüksek bağlanma değerini veren %5'lik proantosiyanidin kullanımının sağlıklı dentin üzerinde umut vadeden bir uygulama olduğu görülmektedir. Uzun dönem çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Bildiri No: PA-45

Kategori: Araştırma

ÇÜRÜKSÜZ SERVİKAL LEZYONLARDA YÜKSEK VİSKOZİTELİ CAM İYONOMER RESTORASYONLARIN KLİNİK PERFORMANSINI DEĞERLENDİREN RANDOMİZE, KONTROLLÜ, SPLIT-MOUTH ÇALIŞMA: 6 AYLIK SONUÇLAR

Esra UZER ÇELİK, Fatma YILMAZ, Betül AKA

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu randomize, kontrollü, tek merkezli, split-mouth klinik araştırmanın amacı, yüksek viskoziteli cam iyonomer restorasyonların çürüksüz servikal lezyonlardaki 6 aylık klinik performansını üç aşamalı "etch & rinse" adezivle uygulanan nanohibrit kompozit restorasyonlarla karşılaştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 134 tane çürüksüz servikal lezyon, split-mouth dizayna uygun olarak iki gruba ayrıldı. Çalışmada deney grubu olarak yüksek viskoziteli cam iyonomer (EQUIA Fil, GC); kontrol grubu olarak üç aşamalı "etch & rinse" adezivle (Optibond FL, Kerr) uygulanan nanohibrit kompozit (G-aenial, GC) kullanıldı. Kullanılan tüm restoratif materyaller üretici firmaların önerileri doğrultusunda uygulandı. Klinik değerlendirme, 1 hafta ve 6 ay sonra FDI kriterleri kullanılarak yapıldı. Veriler, Wilcoxon Signed Ranks ve Mann-Whitney U testleri kullanılarak analiz edildi ($\alpha = 0.05$).

BULGULAR: Altı ay sonra, yüksek viskoziteli cam iyonomer simanların retansiyonu %98,5 iken, nanohibrit kompozitin retansiyonu %100 idi. Tüm değerlendirme kriterleri açısından iki restoratif materyal arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi.

SONUÇ: Altı aylık değerlendirme sonrası yüksek viskoziteli cam iyonomer restorasyonların çürüksüz servikal lezyonlardaki klinik performansı nanohibrit kompozitlerle benzer bulundu.

Bildiri No: PA-46

Kategori: Araştırma

BİR SELF-ETCHİNG BAĞLAYICI SİSTEMİN KAN VE/VEYA KAN DURDURUCU BİR ÜRÜN İLE KONTAMİNASYONUNUN DENTİNİN ÇEKME BAĞLANMA DAYANIMI ÜZERİNE ETKİSİ

Emel KARAMAN¹, Duygu TUNCER², Tugba TOZ³, Mahmut KUSDEMİR³, Gencay GENÇ³

¹Samsun Ondokuzmayıs Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

³TC İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Çalışmamızın amacı, kan ve Ankaferd kan durdurucu (ABS) ile kontamine olmuş dentin yüzeylerine uygulanan tek aşamalı bir self-etching bağlayıcı sistemin çekme bağlanma dayanımının incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: 24 adet çürüksüz molar diş 4 gruba ayrılarak (n=6) dentin yüzeyleri açığa çıkarılmış, sırasıyla 1.grupta kan, 2.grupta ABS, 3.grupta kan ve ABS ile kontamine edilen yüzeylere tek aşamalı self-etching bağlayıcı ajan olan Futurabond DC uygulanmıştır. Kontrol grubundaki (4. grup) örnekler ise sadece Futurabond DC üretici firma önerileri doğrultusunda uygulanmıştır. Adeziv uygulamasının ardından Grandio SO kompozit ile çekme bağlanma dayanım testinde kullanılacak olan örneklerin elde edilmesi amacıyla blok oluşturulmuştur. 24 saat süre ile su içinde bekletilen dişlerden her grup için 10 adet örnek elde edilecek şekilde kesitler alınmış ve çekme bağlanma dayanım testi uygulanmıştır. Test sonucunda elde edilen veriler One-way ANOVA ve Tukey HSD testleri ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Grup N Ortalama Std. Sapma kan 10 7,37a 0,55 kan+ABS 10 8,86b 0,82 ABS 10 9,88b 1,04 kontrol 10 19,06c 1,56 Elde edilen verilere göre, kan ile kontamine edilen grupta en düşük bağlanma dayanım değerleri gözlenirken, kan+ABS ve ABS ile kontamine edilen gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. En yüksek bağlanma değerleri, kontrol grubunda elde edilmiştir (p<0.05).

SONUÇ: Dentin yüzeyinin kan veya hemostatik bir ajan olan Ankaferd ile kontaminasyonunun ardından self-etching bir bağlayıcı sistemin uygulanması sonucunda daha düşük bağlanma dayanım değerleri gözlenmiştir. Diş-dolgu materyali arasında iyi bir bağlanma için izolasyonun en iyi şekilde sağlanmasının yanı sıra kan ile kontaminasyonun engellenemediği durumlarda bağlanma prosedürlerinin tekrarlanması gerekliliği göz önünde bulundurulmalıdır.

Bildiri No: PA-47

Kategori: Araştırma

FARKLI ADEZİV SİSTEMLERİN DENTİNE MAKASLAMA BAĞLANMA DAYANIMI

Emel KARAMAN¹, Duygu TUNCER², Rüya YAZICI³, Sevilay KARAHAN⁴, Atila ERTAN⁵

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Başkent Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

³Hacettepe Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

⁴Hacettepe Üniversitesi - Biyoistatistik

⁵Hacettepe Üniversitesi - Protetik Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu in vitro çalışmanın amacı bir self-etch adeziv sistem ve self-etch olarak kullanılan iki farklı multi-mode adeziv sistemin dentine makaslama bağlanma dayanım değerlerini karşılaştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 36 adet çürüksüz insan molar dişi kullanılmıştır. Dişler akril kalıplara gömüldükten sonra okluzal yüzeyleri, düzgün bir dentin yüzeyi elde etmek için aşındırılmış ve daha sonra standart smear tabakası elde etmek için 600 gritlik silikon karbid disklerle su soğutması altında zımparalanmıştır. Grup 1: Single Bond Universal, Grup 2: All-bond Universal, Grup 3: Clearfil-SE bond olacak şekilde örnekler rastgele 3 gruba ayrılmıştır (n=12). Adeziv uygulanmış yüzeylere 2 mm çapında Teflon kalıplar kullanarak kompozit rezin silindirler (Tetric N-Ceram) bağlanmıştır. Örnekler 24 saat distile suda bekletildikten sonra kafa hızı 0.5mm/dk olan Instron Universal test cihazına yerleştirilmiş ve makaslama bağlanma dayanımını ölçülmüştür. Veriler tek yönlü varyans analizi kullanılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Single Bond Universal ile Clearfil SE grubunun makaslama bağlanma dayanım değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05). All-bond Universal grubu diğer gruplara göre istatistiksel olarak daha düşük bağlanma değerleri göstermiştir (p<0.05)

SONUÇ: Single Bond Universal self-etch olarak kullanıldığında, self-etch adeziv sistemler için altın standart sayılan Clearfil SE bond ile benzer dentine bağlanma değerleri göstermiştir.

Bildiri No: PA-48

Kategori: Araştırma

FARKLI FİBERLERLE GÜÇLENDİRİLEN KOMPOZİT REZİN MATERYALLERİN TRANSLÜSENS DEĞERLERİ VE BÜKÜLME DİRENÇLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Özcan KARATAŞ, Rabia BİLGİÇ, Pınar GÜL, Nurcan İLDAY

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı iki farklı fiberlerle güçlendirilen kompozit rezin materyallerin translüsens değerleri ve bükülme dirençlerinin karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada üç tip kompozit [Tescera (Bisco, Inc., Schaumburg, IL, ABD), (TS, indirekt kompozit rezin), Clearfil Majesty Esthetic (Kuraray Medikal Inc., Okayama, Japonya), (CME, anterior direkt kompozit rezin) ve Clearfil Majesty Posterior (Kuraray Medikal Inc., Okayama, Japonya), (CMP, posterior direkt kompozit rezin)] kullanıldı. Her bir kompozit materyalden fiberin kullanılmadığı kontrol grubu ve iki tip fiberin [Ribbond THM (Ribbond Inc., Seattle, ABD) ve Everstick Net (Stick Tech Ltd., Turku, Finlandiya)] kullanıldığı 3 ayrı grup oluşturuldu. Tüm kompozit materyallerden ISO 4049 standartlarına uygun olarak 25×2×2 mm boyutlarında her grupta 10 örnek olacak şekilde toplam 30 örnek elde edildi. Spektrofotometre kullanılarak örneklerin Translüksens Parametresi (TP) değerleri elde edildi. Ardından örneklerin bükülme dirençleri (MPa) universal test cihazı (Instron Corp., Canton, Mass., ABD) kullanılarak örnekte kırılma meydana gelinceye kadar 1mm/dk hızda üç nokta bükme testi ile belirlendi. Veriler Tek ve İki Yönlü ANOVA ve Tukey HSD Çoklu Karşılaştırma Testi kullanılarak analiz edildi ($p < 0.05$).

BULGULAR: Örneklerin TP değerlerini karşılaştırmak için yapılan ANOVA testi sonucunda tüm kompozit materyallerde Ribbond'un kontrol grubuna benzer ancak Everstick grubunun kontrol grubundan anlamlı derecede düşük TP değerleri gösterdiği tespit edildi ($p < 0,001$). Aynı gruplar için kompozit materyaller karşılaştırıldığında ise kontrol ve fiber gruplarının tümünde en fazla TP değeri gösteren kompozitin Clearfil Majesty Esthetic ve en düşük TP değeri gösteren kompozitin ise Tescera olduğu tespit edildi ($p < 0,001$). Örneklerin bükülme direnç değerlerini karşılaştırmak için yapılan ANOVA testi sonucunda genel olarak kompozit materyaller arasında farklılık olmakla beraber fiberlerin kompozitin mekanik özelliklerini etkilemediği tespit edildi.

SONUÇ: Kompozit rezinlerin uygulanmasında özellikle estetiğin önem teşkil ettiği durumlarda öncelikli olarak polietilen fiber tercih edilebilir ancak fiberlerin mekanik özelliklere katkısı kullanılan kompozit materyale göre farklılık göstermektedir.

Bildiri No: PA-49

Kategori: Araştırma

BEYAZLATMA TEDAVİSİ SONRASINDA UYGULANAN HASSASİYET GİDERİCİ AJANIN MİKROSIZINTI ÜZERİNE ETKİSİ

A.Semih ÖZSEVİK, Derya SÜRME LİOĞLU, Samet TOSUN, Emine ŞİRİN KARAARSLAN

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Farklı yöntemlerle yapılan beyazlatma tedavileri sonrasında kullanılan hassasiyet giderici ajanın (Clinpro White Varnish, 3M ESPE) mikrosızıntı üzerine etkisinin incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: 40 adet çekilmiş premolar diş rastgele 4 gruba ayrıldıktan sonra 1. ve 2. gruba lazer aktivasyonlu ofis tipi beyazlatma ajanı (Total Blanc %35, Nova Dental), 3. ve 4. gruba ev tipi beyazlatma ajanı (Total Blanc %16, Nova Dental) uygulandı. Daha sonra 1. ve 3. gruba hassasiyet giderici ajan (Clinpro White Varnish, 3M ESPE) uygulandıktan sonra dişlerin bukkal ve lingual yüzeylerine kavitenin yarısı mine sement sınırının 2 mm üstünde diğer yarısı 2 mm altında olacak şekilde 4 mm uzunluk 3 mm genişlik ve 2 mm derinlikte eş Black V kaviteler açıldı. Daha sonra bir gruba self etch bond (single bond universal adhesive, 3M ESPE) diğerine total etch bonding ajanı (3M Adeziv 200T, 3M ESPE) uygulandıktan sonra tüm kaviteler

kompozit (Universal Restorative 200, 3M ESPE) ile restore edildi. Örnekler 5000 kez termal siklus işlemi uygulandıktan sonra (550C-50C) 24 saat bazik fuksinde (%0.5) bekletildi. Daha sonra dişler isomet cihazı ile bucco-lingual yönde ikiye ayrılarak stereomikroskopta 40X büyütmede sızıntı skorları tespit edildi. Elde edilen veriler Kruskal-Wallis H ve Mann-whitney U testleri kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: İstatistiksel değerlendirme sonuçlarına göre self etch bonding uygulanan gruplarda daha yüksek sızıntı skorları tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ev tipi beyazlatma yapılan gruplarda daha fazla sızıntı bulgulanmıştır ($p<0,001$). Okluzal kenarlar gingival kenarlardan daha az sızıntı göstermişlerdir. Clinpro uygulaması mikrosızıntı skorlarına etki etmemiştir ($p>0,05$).

SONUÇ: Diş hassasiyetlerinin giderilmesinde kullanılan Clinpro White Varnish'in beyazlatma tedavilerinden sonra uygulanmasının mikrosızıntıyı engellemede herhangi bir katkısının olmadığı tespit edilmiştir.

Bildiri No: PA-50

Kategori: Araştırma

DÖRT FARKLI LİNER MATERYALİNİN MOLAR DIŞLERİN KIRILMA DİRENCİNE ETKİSİ

Yahya Orçun ZORBA, Kaşad PALA, Sezer DEMİRBUĞA, Hatice PARLAK

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı son dönemde kullanıma sunulan bulkfill ve konvansiyonel rezin kompozitler ile meziokluzodistal kavileri restore edilen posterior dişlerin kırılma dirençlerine restorasyon sırasında kullanılan materyallerin etkisini belirtmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Bu çalışmada 70 adet yeni çekilmiş insan üçüncü büyük azı dişi kullanıldı. Dişler rastgele 7 gruba ayrıldı. Grup 1 (pozitif kontrol); dişlere hiçbir preparasyon yapılmadı. Grup 2 (negatif kontrol); dişlerde okluzalde $3 \pm 0,3$ mm ve aksiyalde $2 \pm 0,3$ mm derinliğinde, gingivalde $2 \pm 0,3$ mm ve karşılıklı duvarlar arası $4 \pm 0,3$ mm genişliğinde olan standart MOD kavite preparasyonu yapıldı, ancak herhangi bir restoratif materyal uygulanmadı. Kalan dişlere daha önce belirtildiği şekilde standart MOD kavite preparasyonu sonrası yedinci jenerasyon bonding ajan (Clearfil S3Bond, Kuraray Japonya) uygulamasını takiben Grup 3; EverX Posterior (GC, Belçika), Grup 4: SDR (Dentsply, İngiltere), Grup 5: GrandioSo Heavy Flow (VOCO, Almanya), Grup 6: Clearfil Majesty Flow (Kuraray, Japonya) liner materyalleri kullanılarak diğer gruplar oluşturuldu. Son grupta ise liner materyal uygulanmadan sadece posterior kompozit rezin ile restore edildi (Grup 7). Negatif kontrol dışındaki kavite açılan bütün dişler tepilebilir bir kompozit rezin (Clearfil Photo Posterior, Kuraray, Japan) ile restore edildi. Kırma testi için 5 mm çapında çelik küre örneklerin bukkal ve lingual tüberkül tepelerine gelecek şekilde yerleştirildi ve universal test cihazı yardımıyla (Instron, ABD) 5mm/dk hızla kırılma meydana gelene kadar kuvvet uygulandı. Veriler tek yönlü Varyans analizi ve DUNCAN post hoc test ile istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

BULGULAR: En yüksek kırılma direnci Grup 4'te ve en düşük kırılma direnci negatif kontrol grubunda elde edildi. Grup 7, Grup 6, Grup 3 ve pozitif kontrol arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı ($P > 0,05$). Grup 5'in kırılma direnci negatif kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı ölçüde yüksek ($P < 0,05$) ancak diğer gruplardan daha düşüktü ($P < 0,05$).

SONUÇ: Dört farklı liner materyallerin dişlerin kırılma direncine etkisinin karşılaştırıldığı çalışmamızda en düşük kırılma direnci GrandioSo Heavy Flow ile elde edilmiştir. SDR uygulanan grup ise en yüksek kırılma dayanımı göstermiştir. Konuyla ilgili daha fazla klinik ve laboratuvar çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Bildiri No: PA-51

Kategori: Araştırma

YENİ GELİŞTİRİLEN SİLAN İÇERİKLİ İKİ BONDİNG AJANIN MİKROSIZINTI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

A.Semih ÖZSEVİK, Derya SÜRME LİOĞLU, Samet TOSUN, Burcu BACA KSIZ, Emine ŞİRİN KARAARSLAN

Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı yeni geliştirilen silan içerikli iki farklı bonding ajanın (Clearfil Universal Bond, Kuraray Noritake ve Single Bond Universal, 3M ESPE) ve total etch bonding ajanın (Adper Single Bond 2, 3M ESPE) kullanılarak yapılan restorasyonların mikrosızıntı yönünden incelenmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada, 30 adet çürüksüz premolar diş kullanıldı. Dişler rastgele 3 gruba ayrıldıktan sonra bukkal ve lingual yüzeylerine, kavitenin yarısı mine sement sınırının 2 mm üstünde diğer yarısı 2 mm altında olacak şekilde 4 mm uzunluk, 3 mm genişlik ve 2 mm derinlikte Black V kaviterler açıldı. Birinci gruba Clearfil Universal Bond, ikinci gruba Single Bond Universal ve üçüncü gruba Adper Single Bond 2 uygulandıktan sonra tüm kaviterler Universal Restorative 200 (3M, ESPE) ile restore edildi. Örneklere 5000 kez termal siklus işlemi (50C-550C) uygulandıktan sonra dişlerin apikalleri akışkan kompozit ile kapatıldı. Dolguların etrafında 1mm aralık kalacak şekilde tüm yüzeyler 2 kat tırnak cilası ile kaplandı. Dişler 24 saat bazik fuksinde (%0.5) bekletildi. Daha sonra dişler isomet cihazı ile bucco-lingual yönde ikiye ayrıldı. Kesitler stereomikroskopta 40X büyütmede fotoğraflanarak sızıntı skorları belirlendi. Elde edilen veriler Kruskal-Wallis H ve Mann-Whitney U testleriyle istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Single Bond Universal grubunda daha az sızıntı tespit edilirken ($p<0,05$), diğer iki bonding ajan arasında istatistiksel bir fark tespit edilemedi ($p>0,05$). Single Bond Universal grubunda okluzal ve gingival sızıntı skorlarında istatistiksel bir fark yokken ($p>0,05$) diğer iki grupta okluzalde daha az sızıntı tespit edildi ($p<0,05$).

SONUÇ: Elde edilen verilerin değerlendirilmesi sonucunda; en az sızıntının Single Bond Universal'in gösterdiği, gingival kenarlarda daha fazla sızıntı skorları görüldüğü tespit edilmiştir.

Bildiri No: PA-52

Kategori: Araştırma

SINAV KAYGISININ DIŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN PRATİK SINAV BAŞARISINA ETKİSİ

Emel KARAMAN¹, Tuğba AY¹, Simin ÖZBÖLER¹, Sevilay KARAHAN²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Hacettepe Üniversitesi - Biyoistatistik

AMAÇ: Diş hekimliği eğitiminin büyük bir kısmını, öğrencilerin el becerilerini geliştirmek ve diş hekimliğinin temel enstrümanlarını kullanmayı öğretmek amacıyla düzenlenmiş klinik öncesi laboratuvar çalışmaları oluşturmaktadır. Preklinik eğitimleri, klinik uygulamaların taklidi niteliğindedir. Öğrenciler sınavlarda, başarılı olma ile gelecekte olması istenenlerin gerçekleşmesi bağlamında gerilim yaşamakta ve başarılı olma arzusu ile bu gerilim kaygıya dönüşmektedir. Öğrencilerin duydukları bu yüksek kaygı, gerçek potansiyellerini performansla dönüştürmelerini güçleştirmektedir. Bu çalışmanın amacı sınav kaygısının Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 2. sınıf öğrencilerinin pratik sınav başarılarını nasıl ve ne düzeyde etkilediğini tespit etmektir.

YÖNTEM: Çalışmaya Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 2. sınıfta eğitim gören yaşları 18-21 arasında değişen 107 öğrenci katılmıştır. Çalışmaya dahil edilen öğrencilere eğitim yılı başında çalışmanın amacı, yöntemi ve bilime katkısı anlatılarak bilgilendirilmiş gönüllü onamları alınmıştır. Sene içinde öğrenciler hangi sınav işlerinin ve hangi ara işlerinin değerlendirildiğinden habersiz olacak şekilde, öğrencilerden

aynı koşulların sağlandığı bir adet pratik sınav işi ve bir adet ara işin yapılması istenmiştir. Değerlendirme kapsamında; kavite açma süresi, siman uygulama süresi, restorasyonun tamamlanma ve parlatılma süresi her bir aşamada not edilmiş, her bir aşama pilot bir çalışma ile kendi içinde kalibrasyonu değerlendirilmiş (%90) tek bir araştırmacı tarafından puanlanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde Pearson' s Korelasyon Katsayısı testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Sınav süresi ve alınan not arasında negatif bir korelasyona rastlanmıştır, sınavda harcanan süre arttıkça alınan not anlamlı düzeyde daha düşük olmuştur($p=0,005$). Sınavda kavite hazırlamak için harcanan süre arttıkça kaviteden alınan not artmış($p<0,001$), diğer uygulamalarda süre ve alınan not arasındaki korelasyon anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$). Ara iş değerlendirildiğinde ise değerlendirilen her aşamada, süre ve alınan not arasında pozitif korelasyon gözlenmiştir($p<0,001$)

SONUÇ: Sınav kaygısı diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin, pratik sınav başarılarını olumsuz etkilemiştir.

Bildiri No: PA-53

Kategori: Araştırma

KOMPOZİT TAMİRİNDE YÜZEY PÜRÜZLENDİRME YÖNTEMLERİNİN ETKİNLİĞİ

Emine ŞİRİN KARAARSLAN, Semih ÖZSEVİK, Hatice Derya GÜRSEL SÜRME LİOĞLU, Samet TOSUN

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu kompozit tamir çalışmasının amacı iki farklı yüzey pürüzlendirme yönteminin aynı veya farklı tür kompozit rezine bağlanma dayanımına etkisini araştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmamızda farklı içerikte kompozit rezinlerden toplamda 16 disk kullanılmıştır. Başlangıçta, nanohibrit (A4 renk) ve nanofil (A4 renk) içerikli kompozit rezinlerden 4'er disk hazırlandı (10 mm çap, 4 mm height yükseklik). Yüzey pürüzlendirme işlemlerinden önce, örnekler termal siklus (5000 siklus, 5 ve 55 C, bekleme süresi: 30s) işlemiyle yaşlandırıldı. Daha sonra örnekler rastgele olacak şekilde; a) asitle (%37 fosforik asit) ve b) lazerle (Er:YAG lazer) pürüzlendirildiler. Pürüzlendirme sonrasında örnekler tek basamaklı kendinden asitli adeziv sistem uygulandı. Yaşlandırılan ve yüzeyi hazırlanan örnekler, başlangıçta kullanılan nanohibrit ve nanofil kompozit rezinlerin A1 rengi kullanılarak (10 mm çap, 4 mm yükseklik) aynı türü ve farklı türüyle restore edildi. Örnekler tekrar aynı şekilde termalsiklus yöntemiyle yaşlandırıldı. Bağlantı alanı 1mm² olacak şekilde çubuklar elde edilerek (n:25) mikrogerilim testi uygulandı ve elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi ($p = 0.05$).

BULGULAR: Yüzey pürüzlendirme yöntemleri arasında anlamlı farklılıklar elde edildi ($p < 0.05$). Lazerle pürüzlendirme değeri (ort. 34.6 MPa) asitle pürüzlendirmeden daha yüksek sonuç verdi (31.47 MPa). En yüksek mikrogerilim bağlanma dayanım değeri lazerle pürüzlendirme grubunda (37.54 MPa) kaydedilirken, en düşük değerde asit grubunda (25.38 MPa) görüldü ($p < 0.05$).

SONUÇ: Nanohibrit ve nanofil kompozitlerin tamirinde lazerle pürüzlendirme asitle pürüzlendirmeye tercih edilebilir.

Bildiri No: PA-54

Kategori: Araştırma

ISISAL DÖNGÜ İLE YAŞLANDIRMA SONRASI ÜÇ FARKLI POSTERİOR RESTORATİF MATERYALİN YÜZEY PÜRÜZLÜLÜK ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sinem AKGÜL, Ahmet HAZAR, İhsan YIKILGAN, Suat ÖZCAN, Mine Betül ÜÇTAŞLI, Oya BALA

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı nanohibrit doldurucu bir kompozit rezin (Charisma Classic- Heraus Kulzer) ile iki farklı rezin ile güçlendirilmiş cam iyonomer posterior restoratif materyalin (Ionostar Molar-Voco, Equia Fil-GC) yüzey pürüzlülük özelliklerinin ısıl döngü ile yaşlandırma sonrası değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada kullanılan materyaller üretici firmaların talimatları doğrultusunda her grupta 10 adet örnek olacak şekilde 5 mm çap ve 2 mm kalınlıkta disk şeklinde teflon kalıplar kullanılarak hazırlandı. Örnekler 24 saat 37°C'de distile suda bekletildikten sonra; örneklerin yüzey pürüzlülük ölçümleri (Surfest SJ-301 Mitutoyo Japonya) her örnekten 3'er defa olacak şekilde yapıldı. Örnekler ısıl döngü cihazında (MTE 101 Isıl Döngü Cihazı, Esetron, Türkiye) 5-550C°de 5000 defa test uygulaması ile yaşlandırıldıktan sonra ölçümler tekrarlandı. Ardından 5000 defa daha ısıl işleme maruz bırakılan örneklerin yüzey pürüzlülük ölçümleri tekrar yapıldı. Isıl işlemler sonrası her gruptan 1'er örneğin yüzey özellikleri tarama elektron mikroskobu (SEM) ile değerlendirildi. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi Bonferroni Çoklu Karşılaştırma testi ile yapıldı.

BULGULAR: Equia ve Charisma Classic gruplarında, yaşlandırma sonrası yüzey pürüzlülüklerinde anlamlı bir bozulma gözlenirken ($p<0.001$), Ionostar grubunda iki yaşlandırma sonrasında yüzey pürüzlülüğünde anlamlı bir bozulma gözlenmedi ($p>0.0017$).

SONUÇ: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, piyasaya yeni sunulan yüksek viskoziteli cam iyonomer esaslı restoratif materyaller kompozit rezinlere benzer yüzey özellikleri gösterdiği saptandı.

Bildiri No: PA-55

Kategori: Araştırma

ISISAL DÖNGÜ İLE YAŞLANDIRMA SONRASI ÜÇ FARKLI POSTERİOR RESTORATİF MATERYALİN MİKROSERTLİK ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ahmet HAZAR, Sinem AKGÜL, İhsan YIKILGAN, Suat ÖZCAN, Mine Betül ÜÇTAŞLI, Oya BALA

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı nanohibrit dolduruculu bir kompozit rezin (Charisma Classic, Heraus Kulzer) ile iki farklı rezin ile güçlendirilmiş cam iyonomer posterior restoratif materyalin (Ionostar Molar, Voco, Equia Fil, GC) mikrosertlik özelliklerinin ısıl döngü ile yaşlandırma sonrası değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada kullanılan materyaller üretici firmaların talimatları doğrultusunda her grupta 10 adet örnek olacak şekilde 5mm çap ve 2mm kalınlıkta disk şeklinde teflon kalıplar kullanılarak hazırlandı. Örnekler 24 saat 37°C' de distile suda bekletildikten sonra; örneklerin mikrosertlik ölçümleri Vickers mikrosertlik ölçüm cihazı (Shimadzu HMV-2, Japonya) ile her örnekten 3'er defa olacak şekilde yapıldı. Ölçümler ısıl döngü cihazında (MTE 101 Isıl Döngü Cihazı, Esetron, Türkiye) 5-55 °C' de 5000 defa test uygulaması ile yaşlandırıldıktan sonra ölçümler tekrarlandı. Ardından 5000 defa daha ısıl işleme maruz bırakılan örneklerin ölçümleri tekrar yapıldı. Elde edilen veriler Wilcoxon İşaret testi yöntemi kullanılarak istatistiksel analiz yapıldı.

BULGULAR: Charisma Classic grubunda ilk yaşlandırma sonrası istatistiksel anlamlı olarak fark gözlenirken ($p<0.0056$) ikinci yaşlandırma sonrası bir fark görülmedi ($p=0.007$). Ionostar grubunda ise her iki yaşlandırma sonrasında da materyalin yüzey sertlik değerlerinde anlamlı değişim görüldü ($p<0.0056$). Equia grubunda ise ısıl yaşlandırmalar sonrası istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.017$).

SONUÇ: Bu çalışmanın sınırları içinde, piyasaya yeni sunulan yüksek viskoziteli cam iyonomer esaslı restoratif materyallerin kompozit rezinlere benzer yüzey sertliği gösterdiği saptandı.

Bildiri No: PA-56

Kategori: Araştırma

FARKLI POLİMERİZASYON PROTOKOLLERİ VE YÜZEY UYGULAMA METODLARININ, İKİ FARKLI FİSSÜR ÖRTÜCÜNÜN BAĞLANMA DAYANIMI ÜZERİNE ETKİSİ

Sezin ÖZER¹, Nihan GÖNÜLOL², Emine ŞEN TUNÇ¹, Tuğba AY²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Pedodonti Anabilim Dalı

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, iki farklı rezin bazlı fissür örtücünün [BeautiSealant (BS), UltraSeal XT hydroTM (UH)], asit [UltraSeal XT hydroTM Acid (UHA)] veya primer [BeautiSealant Primer (BP)] uygulanarak, 3. nesil bir LED cihazının iki farklı moduyla polimerizasyonu sonrasında makaslama direncinin in vitro olarak değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: İnsan 3. molar dişlerinden 80 adet mine örneği hazırlandı. Örnekler yüzey uygulama metodlarına, fissür örtücü tipine ve polimerizasyon protokollerine göre rastgele olacak şekilde 8 alt gruba ayrıldı. Grup 1: asit uygulaması (UHA) + BS, 3 saniye polimerizasyon; Grup 2: primer uygulaması (BP) + BS, 3 saniye polimerizasyon; Grup 3: asit uygulaması (UHA) + BS, 10 saniye polimerizasyon; Grup 4: primer uygulaması (BP) + BS, 10 saniye polimerizasyon; Grup 5: asit uygulaması (UHA) + UH, 3 saniye polimerizasyon; Grup 6: primer uygulaması (BP) + UH, 3 saniye polimerizasyon; Grup 7: asit uygulaması (UHA) + UH, 10 saniye polimerizasyon; Grup 8: primer uygulaması (BP) + UH, 10 saniye polimerizasyon. Örneklerin makaslama direnci değerleri Instron cihazı kullanılarak (1.0mm/dak) ölçüldü. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri tek yönlü ANOVA ve Tukey's testleri kullanılarak yapıldı.

BULGULAR: Tüm BS alt gruplarındaki makaslama direnci değerleri, tüm UH alt gruplarından istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha düşük bulundu ($p<0.05$). En yüksek makaslama direnci değerleri Grup 5'te gözlemlendi. Grup 1 ile 3 arasında, Grup 1 ile 5 arasında, Grup 2 ile 4 arasında ve Grup 2 ile 6 arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar kaydedildi ($p<0.05$).

SONUÇ: Fissür örtücülerin makaslama direnci değerleri; yüzey uygulama yöntemleri, polimerizasyon protokolleri ve materyallerin teknolojilerinden etkilenebilmektedir.

Bildiri No: PA-57

Kategori: Araştırma

KLİNİK KULLANIM SONRASI PROTAPER DÖNER ALET ENSTRÜMANLARININ DEFORMASYON TİPLERİNİN BELİRLENMESİ

Halenur ALTAN¹, Mehmet Gökhan TEKİN², Mehmet ADIGÜZEL³, Zeki ARSLANOĞLU¹

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Pedodonti

²Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

³Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Endodonti

AMAÇ: Kök kanal sisteminin geleneksel yöntemlere göre daha etkin, daha hızlı, daha kolay temizlenmesini ve şekillenmesini sağlamak amacıyla NiTi döner alet sistemleri geliştirilmiştir. Bu çalışmada klinik olarak kullanılmış ProTaper döner alet sistemindeki eğelerde meydana gelen deformasyonların değerlendirilmesi amaçlandı.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada bir yıl boyunca endodonti kliniğinde kullanılmış ve atılacak olan toplam 196 ProTaper NiTi eğe incelendi. Eğelerin boyları dijital kumpas ile ölçüldü ve görüntüleri fotoğraf makinesi ile makro programda çekildi. Deformasyon tipleri: açılma, eğilme, kıvrılma ve kırılma şeklinde sınıflandırıldı. Veriler tanımlayıcı istatistik ve ki-kare testi ile değerlendirildi.

BULGULAR: İncelenen tüm eğelerin %48,46 oranında deformasyon gösterdiği tespit edildi. Deformasyon oranları, açılma (%24,48), kırılma (%21,93) ve eğilme/kıvrılma (%2,04) şeklinde saptandı. En fazla defekt görülen eğe tipi S1 olarak bulundu.

SONUÇ: Şekillendirme sırasında en fazla kullanılan eğeler en çok deformasyona uğrayan eğelerdir. Eğelerde açılma ve kırık gibi şekil değişikliklerinin görülmemesi için eğe sistemi kullanıcı talimatlarına uygun kullanılmalıdır.

Bildiri No: PA-58

Kategori: Araştırma

FARKLI POLİSAJ YÖNTEMLERİ UYGULANAN KOMPOZİT REZİNLERİN BLEACHİNG SONRASI YÜZEY PÜRÜZLÜLÜĞÜNÜN İNCELENMESİ

Hanife KAMAK, İhsan YIKILGAN, Sinem AKGÜL, Suat ÖZCAN, Oya BALA

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; farklı içeriklere sahip beyazlatma ajanlarının, farklı polisaj yöntemleri uygulanan kimyasal içeriği farklı olan iki kompozit rezinin yüzey pürüzlülüğü üzerine etkisini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada kullanılan kompozit rezinlerin [Charisma classic (Heraeus Kulzer GmbH&Co. KG-Hanau, Germany), Charisma diamond (Heraeus Kulzer GmbH, Germany)] her birinden 60 adet olmak üzere toplam 120 adet örnek, üzerinde 5 mm çap ve 2 mm derinliğinde yuvalara sahip teflon kalıplar kullanılarak hazırlandı. 24 saat 37°C distile suda bekletildi. Örneklerin hepsine Sof-Lex cila diskleri (3M ESPE, St. Paul, MN, USA) kullanılarak yüzey polisajı yapıldı. Daha sonra örnekler rastgele olarak iki gruba (n=30) ayrıldı, birinci gruptaki örnekler hiçbir işlem yapılmadı, ikinci gruptaki örnekler BisCover LV (Bisco, Schaumburg, IL, USA) uygulandı. Örneklerin başlangıç yüzey pürüzlülük değerleri (Surfest SJ-301 Mitutoyo, Japonya) ölçüldü. Test süresi boyunca tüm örnekler 37°C de etüvde distile su içerisinde bekletildi. Her iki gruptaki örnekler 3 alt gruba (n=10) ayrılıp Opalescence® PF 10% CP (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA), Opalescence® PF Quick 45% CP (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA), Opalescence® Boost 38 % HP Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA) beyazlatma ajanları üretici firma önerileri doğrultusunda uygulandıktan sonra, örneklerin yüzey pürüzlülükleri tekrar ölçüldü. Pürüzlülük verilerinin istatistiksel analizi Bonferroni testi ile yapıldı.

BULGULAR: Farklı içeriklere sahip beyazlatma ajanlarının; farklı polisaj yöntemleri uygulanan kimyasal içeriği farklı olan iki kompozit rezinin yüzey pürüzlülüğü üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadığı gözlemlendi (p>0.0042; Wilcoxon İşaret testi).

SONUÇ: Bu çalışmada kullanılan farklı kimyasal içeriğe ve farklı uygulama zamanlarına sahip 3 farklı beyazlatma ajanının kompozit restorasyonların yüzey pürüzlülüğü üzerine olumsuz bir etkisi olmadığı tespit edildi.

Bildiri No: PA-59

Kategori: Araştırma

FARKLI POLİSAJ YÖNTEMLERİ UYGULANAN KOMPOZİT REZİNLERİN BLEACHİNG SONRASI YÜZEY SERTLİĞİNİN İNCELENMESİ

İhsan YIKILGAN, Hanife KAMAK, Sinem AKGÜL, Suat ÖZCAN, Oya BALA

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; farklı içeriklere sahip beyazlatma ajanlarının, farklı polisaj yöntemleri uygulanan kimyasal içeriği farklı olan iki kompozit rezinin yüzey sertliği üzerine etkisini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada kullanılan kompozit rezinlerin [Charisma classic (Heraeus Kulzer GmbH&Co. KG-Hanau, Germany), Charisma diamond (Heraeus Kulzer GmbH, Germany)] her birinden 60 adet olmak üzere toplam 120 adet örnek, üzerinde 5 mm çap ve 2 mm derinliğinde yuvalara sahip teflon kalıplar kullanılarak hazırlandı ve 24 saat 37°C distile suda bekletildi. Örneklerin hepsine Sof-Lex cila diskleri (3M ESPE, St. Paul, MN, USA) kullanılarak yüzey polisajı yapıldı. Daha sonra örnekler rastgele olarak iki gruba (n=30) ayrıldı, birinci gruptaki örnekler hiçbir işlem yapılmadı, ikinci gruptaki örnekler BisCover LV (Bisco, Schaumburg, IL, USA) uygulandı. Örneklerin başlangıç Vickers sertlik cihazı (Shimadzu HMV-2, Japonya) ile yüzey sertlik ölçümleri yapıldı. Test süresi boyunca tüm örnekler 37°C de etüvde distile su içerisinde bekletildi. Her iki gruptaki örnekler 3 alt gruba (n=10) ayrılıp, Opalescence® PF 10% CP (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA), Opalescence® PF Quick 45% CP (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT,

USA), Opalescence® Boost 38 % HP (Ultradent Products Inc., South Jordan, UT, USA) beyazlatma ajanları, üretici firma önerileri doğrultusunda uygulandıktan sonra örneklerin yüzey sertlikleri tekrar ölçüldü. Vikers mikrosertlik verilerinin istatistiksel analizi Bonferroni testi ile yapıldı.

BULGULAR: Farklı içeriklere sahip beyazlatma ajanlarının; farklı polisaj yöntemleri uygulanan kimyasal içeriği farklı olan iki kompozit rezinin yüzey sertliği üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadığı gözlemlendi ($p>0.0042$; Wilcoxon İşaret testi).

SONUÇ: Bu çalışmada kullanılan farklı kimyasal içeriğe ve farklı uygulama zamanlarına sahip 3 farklı beyazlatma ajanının kompozit restorasyonların mikrosertliği üzerine olumsuz bir etkisi olmadığı tespit edildi.

Bildiri No: PA-60

Kategori: Araştırma

FARKLI SERTLEŞME MEKANİZMASINA SAHİP YAPIŞTIRMA SİMANLARININ PORSELEN LAMİNA VENERLERİN RENK STABİLİTESİNE ETKİSİ: 5 YILLIK KLİNİK SONUÇLAR

Bilal YAŞA¹, Murat TÜRKÜN²

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Ege Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Diş hekimliği estetiğinde karşılaşılan en önemli zorluklardan biri optik özellikleri doğal dişlerle uyumlu restorasyonlar yapmak ve bu uyumun bozulmamasını sağlamaktır. Porselen lamina venerler(PLV) üstün translüsensi özellikleri ile doğal görünümü sağlarken, yine translüsent karakteri nedeniyle başka bir zorluğu beraberinde getirmektedir. Yapılan çalışmalar göstermiştir ki simantasyon için kullanılan farklı renk tonlarına sahip yapıştırma simanları ve bu simanlardaki olası renk değişimleri PLV restorasyonların sonuç rengini etkilemektedir. Bu klinik çalışmanın amacı farklı sertleşme mekanizmasına sahip yapıştırma simanlarının porselen lamina venerlerin renk stabilitesine etkisini iki farklı renk ölçme yöntemiyle belirlemektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Lösit içerikli preslenen seramikle hazırlanan toplam 132 PLV restorasyon dual-cure sertleşen(Variolink II) ve ışıkla sertleşen(Variolink Veneer) yapıştırma simanı ile split-mouth dizaynda toplam 27 hastaya yapıştırıldı. Restorasyonlar yapıştırılmadan önce porselen kalınlıkları ölçülerek kaydedildi. Yapılan kontrollere düzenli gelen toplam 16 hastadaki 92 restorasyon çalışmaya dahil edildi. Restorasyonlardaki renk değişimleri tedavi sonrası, 6., 12., 18., 24. ve 60. aylarda hem spektrofotometrik analizle hem de fotoğraf üzerinden dijital analiz yapılarak belirlendi. Spektrofotometrik analizinin güvenilirliği ve tekrarlanabilirliği için her hasta için kişisel ölçüm plakları hazırlandı ve restorasyonların L*, a*, b* parametreleri spektrofotometre ile ölçülerek kaydedildi. Dijital analizde ise restorasyonlardan dijital kamera ile fotoğraflar alınarak aynı parametreler bir bilgisayar yardımıyla ölçüldü ve kaydedildi. Elde edilen verilerin kesinliği için iki yöntemde de her restorasyondan üçer kez ölçüm yapıldı ve ortalamaları alındı. $\Delta E = \sqrt{\Delta L^2 + \Delta a^2 + \Delta b^2}$ formülü ile 6, 12, 18, 24 ve 60 aylık renk değişimleri hesaplandı. Elde edilen veriler üç yönlü varyans analizi ile analiz edildi ve gruplar arası karşılaştırmalar için Tukey testi kullanıldı ($p<0.05$).

BULGULAR: Üç yönlü varyans analiz sonuçlarına göre simanlar arasında sadece 24 ve 60 aylık renk değişimleri anlamlı bulundu ($p<0.05$). Renk ölçüm yöntemleri arasındaki fark tüm zaman aralıklarında anlamlı idi ($p<0.05$). Variolink II ve Variolink Veneer ile yapıştırılan restorasyonların 60 aylık uzun dönem renk değişimleri sırasıyla spektrofotometrik analiz için 2.1 ve 2.8, dijital fotoğraf analizi için 3.8 ve 4.1 olarak hesaplandı.

SONUÇ: Farklı sertleşme mekanizmasına sahip yapıştırma simanlarının PLV restorasyonlarda meydana getirdiği renk değişimi spektrofotometrik analizle klinik olarak kabul edilebilir düzeyde iken dijital fotoğraf analizi ile uyumsuz olarak sınıflandırıldı ($\Delta E \leq 3.5$). Dual-cure sertleşen Variolink II simanının renk değişimi tersiyer amin içeriğine rağmen ışıkla sertleşen Variolink Veneer simanından düşük bulundu. Yapılan klinik çalışmanın sınırları içerisinde, simanlar arasındaki renk değişimi farkı

sadece cihazlar yardımıyla ve uzun dönemde tespit edildi. Diş hekimleri; bir PLV restorasyonunu ışıkla sertleşen siman yerine dual-cure sertleşen bir siman ile yapıştırdıklarında zamanla renk değişikliğinin meydana gelmesini beklememelidir.

Bildiri No: PA-61

Kategori: Araştırma

BULK FİLL KOMPOZİTLERİN MİKROSERTLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Reyhan ŞİŞMAN, Burak DAYI, Hacer TURGUT, Muhammet YALÇIN

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

AMAÇ: Beş farklı bulk fill kompozitin (SDR (Densplay, Caulk, Milford, DE, ABD), Tetric Evo Ceram Bulk Fill (TEC) (Ivoclar, Vivadent, Schaan, Liechtenstein), X-trafil (XTF) (Voco, GmbH, Cuxhaven, Almanya), Kerr SonicFill (KSF) (Kerr, Orange, CA, A.B.D.), Filtek Bulk Fill (FBF) (3M Espe, A.B.D.)) mikrosertliklerinin karşılaştırılmasıdır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Toplam 25 adet (4mm x 5mm) silindirik kalıplar hazırlandı (n=5). Kalıpların üst yüzeyleri işaretlendi. Sırası ile her bir kalıba tek seferde kompozit rezin iyice kondanse edilerek yerleştirildi. Alt ve üst yüzeylere sırasıyla şeffaf bant ve cam ile bastırılarak kompozitlerin iyi bir şekilde kondanse olması sağlandı. Daha sonra cam uzaklaştırılarak şeffaf bandın üzerinden 20 sn uygulanan LED ışık cihazı ile kompozitlerin polimerizasyonu sağlandı. Örneklerin klasik Vicker's testi ile yüzey mikrosertlik ölçümleri, mikrosertlik cihazı (Streuers Duramin-5, Japonya) kullanılarak yapıldı. Vicker's sertlik değeri, 300 gr'lık yükün 10 sn boyunca örneğe uygulanmasıyla yüzeyde meydana gelen iz köşegenlerinin bilgisayar programı yardımıyla ölçülmesiyle elde edildi. Ortalama sertlik değeri, her bir örnek için üst ve alt yüzeylerinden altı ölçüm yapılarak ortalamalarının hesaplanmasıyla elde edildi. Çalışmamızın verileri SPSS 20.0 paket programında Kruskal Wallis H testi kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR: Ölçülen üst yüzey mikrosertlik değerleri gruplar arasında karşılaştırıldığında; SDR ve FBF grubunun mikrosertlik değeri, TEC, XTF ve KSF gruplarına göre anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur ($p<0.05$) XTF grubunun mikrosertlik değeri ise TEC ve KSF gruplarına göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Gruplar arasında alt yüzey mikrosertlik değerleri karşılaştırıldığında; SDR grubunun mikrosertlik değeri FBF grubuna göre anlamlı derecede daha yüksek, TEC, XTF ve KSF gruplarına göre ise anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur ($p<0.05$). FBF grubunun mikrosertlik değeri de TEC, XTF ve KSF gruplarına göre anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur ($p<0.05$). XTF grubunun mikrosertlik değeri ise TEC ve KSF gruplarına göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Grupların alt ve üst yüzey mikrosertlik değerleri kendi içinde karşılaştırıldığında sadece FBF grubunda üst yüzey mikrosertlik değeri alt yüzeye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Diğer gruplarda istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir ($p>0.05$).

SONUÇLAR: Hem alt hem de üst yüzey mikrosertlik değerleri gruplar arasında karşılaştırıldığında XTF en iyi mikrosertliğe sahip bulk fill kompozit grubu olarak bulunmuştur. Ayrıca FBF bulk fill kompozit grubunda ışık kaynağına yakın yüzeyin uzak yüzeye göre daha iyi mikrosertliğe sahip olduğu görülmüştür.

Bildiri No: PA-62

Kategori: Araştırma

IŞIKLA SERTLEŞEN KALSİYUM SİLİKAT ESASLI KUFAJ MATERYALİNİN KLİNİK DEĞERLENDİRMESİ

Nimet ÜNLÜ¹, Ali İhsan ERKAN², Makbule TUNCDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Dis Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: ThereCal LC (Bisco, ABD), ışıkla sertleşen, direk ve indirek pulpa kapaklaması için kullanılan rezin modifiye kalsiyum silikat esaslı bir materyaldir. Kompozit, amalgam, cam iyonomer ya da diğer simanların altına kullanılabilir. Theracal LC ' nin etken maddesi ile MTA nın etken maddesi aynıdır. Bu pilot çalışmanın amacı ThereCal LC uygulanan 12 hastada materyalin klinik performansını değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 18-40 yaş arası 12 hastaya ait 12 diş kullanıldı. Dişlere vitalometre kullanılarak vitalite testi yapıldı. Tedaviden önceki hastadan alınan anamneze göre soğuk hassasiyeti 1, devam eden tarzda soğuk hassasiyeti 2, sıcak hassasiyeti 3, spontan ağrı 4, perküsyon hassasiyeti 5 olarak skorlandı. Çalışmada çürük temizleme sırasında açılan pulpa dokusunu örtmek için direk kuafaj materyali olarak 12 dişte TheraCal kullanıldı. Bonding ajan olarak Clearfil SE Bond (Kuraray, Japonya), restorasyon materyali olarak Clearfil PhotoPosterior (Kuraray, Japonya) kullanıldı. Bir yıllık takibi yapılan dişler aynı şekilde skorlandı. Ki-kare testi kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Elde edilen verilere göre tedaviden önceki duruma ait skorlama ortalama 4,67a(±1,15), tedaviden sonraki skorlama ise 1,16b (±2,85) olarak bulunmuştur. Tedavi öncesi ve sonrası elde edilen veriler istatistiksel olarak anlamlıdır.

SONUÇ: Yapılan çalışma sonucunda ThereCal LC direk kuafaj materyali olarak başarılı olarak değerlendirilmiştir. Ancak, çalışmaya ait sonuçların kontrol grubu (CaOH vb.) ile de karşılaştırılarak değerlendirilmesinin uygun olacağı kanısındayız.

Bildiri No: PA-63

Kategori: Araştırma

ÇEŞİTLİ KURUMLARDA AĞIZ DIŞ SAĞLIĞI HİZMETİ VEREN HEKİMLERİN MUAYENE VE TEDAVİ İŞLEMLERİ İÇİN AYIRABİLDİKLERİ SÜRELERİN KARŞILAŞTIRILMASI

Aylin ÇİLİNGİR¹, Meltem TEKBAŞ ATAY¹, Hande UZUNÇIBUK²

¹Trakya Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Trakya Üniversitesi, Ortodonti Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, kamu ve özel kurumlarda ağız diş sağlığı hizmeti veren diş hekimlerinin, başlıca diş hastalıklarının tanısı ve nitelikli tedavi işlemleri için harcadıkları zaman arasındaki farkların değerlendirilmesidir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmaya; yaşları 24-63 arası değişen (ortalama 34,3±8,4) 38 kadın ve 32 erkek olmak üzere toplam 70 diş hekimi katılmıştır. Katılımcılar, üniversite hastanesinde çalışan 21, ADŞM'de çalışan 22, özel klinikte çalışan 19 ve kendi muayenehanesinde çalışan 8 diş hekiminden oluşmaktadır. Çalışmada kullanılan anket, Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı öğretim üyeleri tarafından hazırlanmıştır. Çalışmada elde edilen bulguların istatistiksel analizleri IBM SPSS Statistics 22 programında (IBM SPSS, Türkiye) Oneway ANOVA ve

Tukey HSD testleri kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR: Çalışılan kuruma göre, katılımcıların hastanın muayenesi, tedavi planlaması ve bilgilendirilmesi zamanı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. ADMSM'de çalışanların ortalamaları, muayenehanede ve özel klinikte çalışanların süre ortalamalarından anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.01$). Okluzal bir amalgam restorasyonun tamamlanma zamanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. ADMSM'de çalışanların süre ortalamaları, muayenehanede ve özel klinikte çalışanların süre ortalamalarından anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.01$). İki yüzlü bir amalgam restorasyonun tamamlanma zamanı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. ADMSM'de çalışanların ortalamaları, üniversite hastanesinde, muayenehanede ve özel klinikte çalışanların süre ortalamalarından anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.01$). Üniversite hastanesinde çalışanların ortalamaları, muayenehanede çalışanlardan anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.05$). Üç yüzlü bir amalgam restorasyonun tamamlanma sürelerinin ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. ADMSM'de çalışanların ortalamaları, üniversite hastanesinde, muayenehanede ve özel klinikte çalışanların süre ortalamalarından anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.01$). Üniversite hastanesinde çalışanların ortalamaları, muayenehanede çalışanlardan anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.05$). Katılımcıların kompozit direkt veneer uygulama zamanını değerlendirirken verdikleri cevapların ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. ADMSM'de çalışanların süre ortalamaları, muayenehanede ve özel klinikte çalışanların süre ortalamalarından anlamlı şekilde düşüktür ($p<0.05$). Sonuçlar 2013 yılı verilerine göre diş hekimlerimizin % 60'ı serbest, %25'i ADMSM'lerde, % 15'i ise fakültelerde istihdam edilmektedir.

SONUÇ: Çalışmamızda uygulanan ankete katılım oranının düşük olması ve doktor performansının belirlenmesi ve ölçümündeki zorluklar nedeniyle tüm diş hekimlerinin rutin olarak uyguladıkları dental tedavilere ne kadar zaman ayırdıklarının değerlendirme sonuçlarına dayanılarak genelleme yapmak mümkün değildir. Fakat katılımcıların bu konuda kendilerine soru yönelterek dental tedaviler için gerekli ortalama süreler üzerinde düşüncelerini sağlamak böylece halka sunulan hizmet kalitesini artırmak önemli sonuçlardan biri olabilir. Kamuda çalışan hekimlerin yükünü hafifletmek ve daha iyi hizmet verebilmelerini sağlamak için, bu kurumlar dışında çalışan diş hekimler ile belli esaslar çerçevesinde işbirliği yapılmasının yararlı olacağı kanısındayız.

Bildiri No: PA-64

Kategori: Araştırma

IŞIK TABANCAALARININ POLİMERİZASYON GÜCÜNÜN OKLUZAL YÜKLEME YAPILDIKTAN SONRA KOMPOZİTİN MİKROSİZİNTİSİNE ETKİSİ

Nazmiye DÖNMEZ¹, Şeyda HERGÜNER SİSO¹, Deniz Selin KAHYA¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, yaşlandırma (termal siklus ve okluzal yükleme) yapılan kompozit restorasyonların mikrosizintisine 3 farklı LED ışık tabancasının polimerizasyon gücünün etkisini değerlendirmektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada çürüksüz, yeni çekilmiş 15 adet premolar diş kullanıldı. Dişler debris, diş taşı ve doku artıklarından temizlendikten sonra %0.2'lik kloramin T solüsyonunda 1 hafta bekletildi. Daha sonra aynı araştırmacı tarafından dişlerin bukkal ve lingual yüzeylerine koronal kenarı minede, gingival kenarı dentinde sonlanan (3X2X2 mm) V. sınıf kavite (n=20) hazırlandı. Ağız ortamını taklit edebilmek amacıyla fantom kafada kullanılmak üzere alt çene alçı modeli elde edildi ve prepare edilmiş dişler bu model üzerinde hazırlandı. (ağız açıklığı max 58mm). Kavite, %37.5'lik fosforik asit gel (Kerr) ve bağlayıcı ajan (OptibondSolo Plus, Kerr) uygulandıktan sonra kompozit rezin (Herculite XRV Ultra, Kerr) ile 3 farklı ışık tabancası kullanılarak restore edildi. Restorasyonlar ünit ışığı kapalı olarak sadece gün ışığında üretici firmanın tavsiye ettiği sürelerde gerçekleştirildi.

Grup 1: Asit / Bağlayıcı ajan 5 sn / kompozit rezin 20 sn LED ışık cihazı ile polimerizasyon (Demi Ultra LED

Ultracapacitor Curing Light System ,Kerr, ABD) ,

Grup 2: Asit / Bağlayıcı ajan 10 sn / kompozit rezin 20 sn LED ışık cihazı ile polimerizasyon (Valo Cordless broadband LED curing light (Ultradent, ABD) ,

Grup 3: Asit / Bağlayıcı ajan 10 sn / kompozit rezin 20 sn LED ışık cihazı ile polimerizasyon (Optima BA International, İngiltere) .

Daha sonra ağız kapalı koyu renkli cam şişelerde distile su içerisinde etüvde 37°C'de 24 saat bekletildikten sonra, kompozit restorasyonlar cila diskleri ile polisajlandı. Termal siklusta (5°C-55°C'de 1000 siklus) ve çigneme simülatöründe (50.000 döngü, 1.7 Hz, 98N) uygulanan yaşlandırma prosedürlerinden sonra, tüm dişler %2'lik bazik fuksin solüsyonunda 24 saat bekletildi. Restorasyonların ortasından geçecek biçimde hazırlanan uzunlamasına kesitler stereomikroskop (X30) altında incelenerek, boya penetrasyonu (mikrosızıntı) 0-3 derecelendirme skalasına göre skorlandırıldı. İstatistiksel analizler Kruskal-Wallis testi ile 0,05 anlamlılık düzeyinde yapıldı.

BULGULAR: Elde edilen mikrosızıntı verileri istatistiksel olarak değerlendirildiğinde ışık kaynakları arasında mine ve dentin sınırında anlamlı bir fark olmadığı bulunmuştur (mine p=0.167, dentin p=0.419).

SONUÇ: Yaşlandırma sonucunda mikrosızıntı yönünden ışık tabancaları arasında fark olmadığından dolayı, ışık kaynağı tercihi, hekimler tarafından kullanım kolaylığı dikkate alınarak yapılabilir.

Bildiri No: PA-65

Kategori: Araştırma

KALSİYUM FOSFAT İÇERİKLİ HASSASİYET GİDERİCİ AJANIN MİKRO-GERİLİM BAĞLANMA DAYANIMINA ETKİSİ

Şeyda HERGÜNER SİSO, Deniz Selin KAHYA, Nazmiye DÖNMEZ, Yeşim ŞEŞEN USLU

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, universal adeziv sistem tatbiki öncesi dentine uygulanan ve dentin hassasiyetinin tedavisi için kullanılan kalsiyum fosfat (CaPO₄) içerikli ajanın mikro-gerilim bağlanma dayanımına etkisini araştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada çürüksüz, yeni çekilmiş 12 adet 3. molar diş kullanıldı. Dişler debrıs, diş taşı ve doku artıklarından temizlendikten sonra %0.2'lik kloramin T solüsyonunda 1 hafta bekletildi. Dişlerin okluzal mine yüzeyleri düzgün dentin yüzeyleri elde edilecek şekilde uzaklaştırıldı. SiC zımpara ile standart smear tabakası oluşturuldu. Çalışmada Clearfil SE Bond Ünlversal, (Kuraray, Japan) (CSEÜ), Clearfil APX, (Kuraray, Japan) (CAPX), TeethMate, (Kuraray, Japan) ile üretici firma talimatları doğrultusunda restore edildi ve dişler rastgele 4 gruba ayrıldı.

Grup1: CSEÜ/ Total-etch + CAPX

Grup 2: CSEÜ/ Self etch + CAPX,

Grup 3: TeethMate + CSEÜ /total-etch +CAPX,

Grup 4: TeethMate + CSEÜ / self-etch +CAPX.

Daha sonra termal siklusa (5°C-55°C'de 1000 siklus) maruz bırakılan örnekler mikrogerilim bağlanma dayanımı testi için z ve y aksları yönünde, dişlerin uzun aksına paralel olarak elmas bıçakla su soğutması altında kesildi (Mecatome T180, Presi, Fransa). Elde edilen kompozit-reçine-dentin çubuklarına bağlantıda kopma oluncaya kadar 0.5mm/dk hızla kuvvet uygulandı (mechatronic MTD 500, Presi, Fransa). Bağlanma dayanımı testinde elde edilen veriler One-way ANOVA ve Post Hoc Tukey testi ile analiz edildi.

BULGULAR: Hassasiyet giderici uygulanan gruplarda (G3, G4) bağlanma dayanımı değerleri sırasıyla 11.78±5.3 ; 16.17±4.96 olarak bulundu aralarında anlamlı bir fark gözlenmedi (p=0.089). G1 (27.74±7.84) ve G2 (21.8±6.53) de daha yüksek bağlanma dayanımı elde dildi ve G1 ile G3 ve G4 ; G2 ile G3 ve G4 arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlendi (p=0.00).

SONUÇ: Kalsiyum fosfat içerikli hassasiyet giderici ajan (TeethMate), dentin yüzeyine uygulandığında bağlayıcı ajanın (hem total hem de self- etch prosedürüne göre) bağlanma dayanımı değerleri daha düşük elde edilmiştir. Ancak self-etch prosedürle birlikte uygulandığında elde edilen bağlanma dayanımı, klinik koşullarda kabul edilebilir bir değer olduğundan TeetMate'in self-etch prosedürle uygulanması tavsiye edilebilir.

Bildiri No: PA-66

Kategori: Araştırma

GEÇİRİLMİŞ GEBELİK SAYISI VE YAŞIN, DMFT İNDEKSİ İLE İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ersen BİLGİLİ, Sami KARA

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız - Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

GİRİŞ ve AMAÇ: Gebelik dönemindeki hormonal değişimler, ağız ve diş sağlığı dahil olmak üzere kadınların hayatını bir çok yönde olumsuz etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı kliniğimize gelen kadın hastalarda gebelik sayısı ve yaşın DMFT indeksi ilişkisinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Kliniğimize başvuran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 19-45 yaş aralığındaki 313 kadın hastada; yaş ve gebelik sayısına bağlı olarak DMFT indeksinde yer alan “çürük diş sayısı, eksik diş sayısı, dolgulu diş sayısı ve toplam DMFT değeri” arasındaki ilişkiler incelendi.

BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 28.128 (± 0.367) olarak hesaplandı. Hastalar, gebelik geçirmemişten, 8 gebelik geçirmişe, çürüksüz hastadan 11 çürüğe sahip olana kadar geniş bir çeşitliliktedir. Hastaların ortalama gebelik sayısı 1.175 (± 0.093), ortalama çürük diş sayısı 1.76 (± 0.01) idi. En fazla eksik dişe sahip hastada 27 eksik diş bulunurken, hastalardaki ortalama eksik diş sayısı 2.25 (± 0.127); en fazla dolgulu dişe sahip olan hastada 14 dolgulu diş bulunurken hastalardaki ortalama dolgulu diş sayısı 2.224 (± 0.126) bulundu. Toplam DMFT değeri en yüksek hastada bu değer 27 iken, ortalama toplam DMFT değeri ise 6,236 (± 0.352) olarak hesaplandı. Elde edilen sonuçlarda yaş ile dolgulu diş, eksik diş ve DMFT toplam değeri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunurken ($p < 0.01$), mevcut çürük sayısı ile yaş arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamsızdı ($p = 0.145$). Geçirilmiş gebelik sayısı ile çürük sayısı, eksik diş sayısı ve DMFT değeri arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunurken ($p < 0.01$), geçirilmiş gebelik sayısı ile dolgulu diş sayısı arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamsızdı ($p = 0.82$).

SONUÇ: Geçirilmiş gebelik sayısı ve yaşın artması, diş sağlığı üzerinde olumsuz etki göstermektedir. İlerleyen yaşlarda mevcut çürüklerin tedavi edilmesi veya çekimi neticesinde yaş ve çürük diş sayısı artışı arasında anlamlı ilişki oluşmamıştır. Geçirilmiş gebelik sayısının artmasıyla dolgulu diş sayısı artışının ilişkisiz olması ise daha fazla sayıda gebelik geçiren hastaların sosyo-kültürel seviyesini ve tedavi imkanlarından daha az faydalanabiliyor olmasını düşündürmektedir.

VAKA BİLDİRİLERİ

Bildiri No: PV-01

Kategori: Vaka

BİLATERAL SÜT DİŞİNE ESTETİK KOMPOZİT LAMİNATE UYGULAMASI: OLGU SUNUMU

Yadigar Hüseyin YILMAZ, Ömer ÇELLİK, Emrullah BAHŞI, Bayram İNCE

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Agenezi diş hekimliğinde sık görülen bir sayı anomalisidir. Konjenital olarak oluşan 1-2 diş eksikliğine hipodonti, 6 veya daha fazla diş eksikliğine oligodonti ve tüm dişlerin eksik oluşuna ise anodonti adı verilmektedir. Bu anomali sırasıyla en çok 3. molarlar, mandibular 2. premolarlar ve maksiller daimi laterallerde görülmesine rağmen diğer dişlerde nadiren de olsa görülebilmektedir. Hipodonti özellikle ön bölge dişlerinde estetik olarak olumsuzluklar oluşturabilmektedir. Bu tür olgular genellikle multidisipliner yaklaşımlarla tedavi edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı ağızda mevcut olan süt kanin dişlerine restoratif işlemler uygulayarak konjenital olarak eksik olan daimi kanin dişlerin eksikliğinin giderilmesidir.

OLGU: Ağızındaki mevcut süt kanin dişlerinin görüntüsünden rahatsız olan hasta Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalına başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda hastanın maksiller sağ ve sol süt kanin dişlerinin ağızda mevcut olduğu ve her iki maksiller daimi kanin dişlerinin konjenital olarak eksik olduğu tespit edildi. Hastaya mevcut tedavi seçenekleri detaylı bir şekilde anlatıldı. Daha sonra mevcut süt kanin dişlerinin restoratif estetik uygulamalar ile tedavisine karar verildi. Dişler temizlendikten ve renk seçimi yapıldıktan sonra, diş minesine diş etinin hemen üzerinden bir aerator ve elmas frez yardımıyla vestibülden 0.5–0.8 mm standart laminate tekniği kullanılarak aşındırıldı. Dişlerin mine yüzeyleri, %37'lik fosforik asitle 60 sn dağlanıp (Scotchbond, 3M ESPE, ABD), 20 sn suyla yıkanarak kurutuldu ve tek şişe bonding ajan (Adper Single Bond, 3M-ESPE, ABD) uygulanarak LED ışık cihazı (HS-LED 1500, HENRY SCHEIN, ABD) ile 20 sn boyunca polimerize edildi. Daha sonra kompozit rezin materyal (Valux Plus, 3M ESPE, ABD) diş üzerine uygulandı ve 40 sn süre ile polimerize edildi. Son olarak bitirme frezleri (KG Sorensen, Danimarka) ve polisaj diskleri (Sof-Lex, 3M-ESPE, ABD) yardımı ile restorasyonun bitirme ve polisaj işlemleri, okluzyon kontrolü de yapılarak tamamlandı. Hastaya 6 ayda bir rutin klinik kontrollere gelmesi söylendi.

SONUÇ: Ön bölge diş eksikliği anomalilerinde genellikle ortodontik, cerrahi, protetik ve restoratif işlemler multidisipliner olarak uygulanmaktadır. Bazı vakalarda ise sadece restoratif işlemlerle mevcut anomali düzeltilebilmektedir. Bu restoratif uygulamalar maliyet, kısa sürede sonuca varılması, tatmin edici sonuçlar elde edilmesi ve restorasyon tamirinin kolay tekrarlanabilir olması açısından diğer uygulamalardan daha avantajlı olabilir.

Bildiri No: PV-02

Kategori: Vaka

RENKLENMİŞ KANAL TEDAVİLİ ANTERİOR DİŞİN KLİNİK DEĞERLENDİRMESİ VE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Mahmut KARACAN, Suzan CANGÜL, Bayram İNCE

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu vaka sunumunda, kanal tedavisi nedeniyle renklenmiş üst ön santral diş, nanokompozit bir materyal kullanılarak, silikon rehber tekniği ile tamamlanan restorasyonların aşamalar halinde anlatılması amaçlanmıştır.

OLGU: Maksiller santral dişinde renklenme bulunan hasta estetik şikayetiyle şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda dişin kanal tedavili olup renklenmenin internal olduğu tespit edilmiştir. Beyazlatma uygulamasının 1. seansında, dişin pulpa odası açıldı ve içerisine %35 hidrojen peroksit (Opalescence Endo) uygulandı. Hastaya 4 gün sonra randevu verildi. 2.seansta , uygun renk tonu

elde edildi ve pulpa odasına kalsiyum hidroksit yerleştirilip hasta 1 hafta sonra çağırıldı. 3.seansta hastadan silikonla ölçü alındı. Pulpa odası tekrar açıldı. Eski kompozit restorasyon kaldırıldı. Eski kavite kenarları bizote edildi.Diş, silikon anahtar tekniği kullanılarak, nanokompozitle(3M ESPE,Filtek,Ultimate) restore edildi. Hastanın estetik beklentileri karşılanmıştır.Hasta uygulanan restorasyonlardan çok memnun kalmıştır. Hastaya ağız hijyeni konusunda bilinçlendirildi. 6 aylık kontrollere çağırıldı.

SONUÇ: Renklenme nedeniyle estetik sorun yaşayan hastada beyazlatma, hem anatomik kontur hem de doğal diş görünümü elde edilebilmek amacıyla silikon rehber tekniği konservatif olarak tercih edilebilir.

Bildiri No: PV-03

Kategori: Vaka

PERFORE İTERNAL KÖK REZORPSİYONUNUN TEDAVİSİ

Zeliha ÖZTÜRK¹, Duygu RECEN², Beyser PİŞKİN¹, Banu ÖNAL²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Endodonti Anabilim Dalı

²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Bölümü

AMAÇ: Sağ alt premolar dişte perforasyon oluşturan internal rezorpsiyonun endodontik ve restoratif yöntemle tedavi edilmesinin klinik ve radyografik başarısını incelemektir.

OLGU: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne gelen hastanın sağ alt bölgede dentin hassasiyeti şikayeti tespit edildi. Klinik olarak çürük saptanmayıp perküsyon, vitalite kaybı ve renk değişikliğinin olmadığı gözlemlendi. Alınan dental volümetrik tomografi görüntülerinden internal rezorpsiyon kaynaklı koronal servikal üçlüde ağız içine ekspoz olmuş perforasyon varlığı tespit edildi. Rezorpsiyon bölgesinin mezialden palatinala devam etmekte olduğu, distal aproksimale uzandığı ve rezorpsiyonun mezio-palatinal bölgede dişi perforasyona uğrattığı görüldü. İlk seans rezorpsiyon odağı temizlendi ve ilgili dişin kök kanalları biyomekanik olarak hazırlanıp kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Bir ay sonrasında kalsiyum hidroksit yenilendi. On beş gün sonrasında, daimi kök kanal tedavisi tamamlandı ve perforasyon bölgesi cam iyonomer siman ile örtülerek rezin kompozit ile restore edildi. Hasta kontrollere çağırıldı. Bulgular: 6. aydaki klinik incelemede dişin asemptomatik ve fonksiyonda olduğu ve radyografik kontrollerde periapikal dokuların normal olduğu gözlemlendi. Olgunun klinik ve radyografik kontrollerine devam edilmektedir.

SONUÇ: Restoratif ve endodontik tedavinin kombine kullanımının başarılı sonuç verdiği görüldü. Uzun dönem prognozun takip edilebilmesi için rutin kontrollerin ve periyodik radyografik tetkiklerin gerekli olduğu düşünülmektedir.

Bildiri No: PV-04

Kategori: Vaka

ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI KONSERVATİF YAKLAŞIMLAR: İKİ OLGU SUNUMU

AMAÇ: Günümüzde toplumun daha da bilinçlenmesi ile özellikle genç erişkinlerde estetik kavramı ön plandadır.Ön dişler ise bu kavram için kilit rol oynamaktadır. Son 30 yılda adeziv diş hekimliğinin gelişmesiyle bu estetik ihtiyaçlar basit yöntemler ile ekonomik bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Restoratif materyalin direk olarak dişe yapıştırıldığı, diş dokusuna herhangi bir zararın verilmediği adeziv sistemler ile estetik olmayan diş formu, rengi ve boyut anomalileri düzeltilebildiği gibi, diastema kapama veya eksik yan kesici /kaninler de restore edilebilmektedir. Çalışmamız, maloklüzyonun eşlik ettiği konjenital diş eksiklik/şekil anomalisi tespit edilen iki hasta üzerinde yapılmıştır. Ortodonti ve konservatif tedavi işbirliğiyle anterior bölgenin direk kompozit uygulamalarla estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonlarını içermektedir.

OLGU: Dişlerinin aralıklı olmasından şikayet ile yaşları 14 ve 15 olan iki hasta Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı' na başvurdu. 14 yaşındaki bayan hastanın yapılan klinik ve radyografik incelemesinde sağ ve sol üst lateral dişlerin konjenital eksik, üst sağ ve sol süt kaninlerin persiste olduğu görüldü. Bu amaçla süt kaninler çekilip, daimi kaninlere lateral formu, birinci premolarlara da kanin formu verilip, ikinci premolarlar birinci premolarlar konumuna getirilerek sabit ortodonti tedavi planması yapıldı.

Bir yıl yedi aylık sabit tedavinin ardından anterior estetik tekrar değerlendirildi. 15 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik ve radyografik incelemesinde sağ ve sol üst lateral dişlerinin konjenital eksik olduğu ve sol üst santral dişinin travma nedeniyle kırıldığı tespit edildi. Bu amaçla kanin dişlerine lateral formu verilip, premolar dişleri kaninlerin konumuna getiren sabit ortodontik tedavi planlaması yapıldı. Bir yıl sekiz aylık sabit tedavinin ardından anterior estetik tekrar değerlendirildi. Her iki hasta Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na sevk edildi. Yapılan klinik inceleme sonrasında 16 yaşındaki bayan hastanın her iki üst lateral dişlerinde şekil bozukluğu ve üst kaninlerin konjenital eksik olduğu tespit edildi. Direk kompozit uygulamalarla hastanın kanin dişlerine lateral diş formu verildi. Birinci premolar dişlere ise kanin formu verildi. 17 yaşındaki erkek hasta klinik değerlendirmeler sonrasında direk kompozit uygulamalarla kırık sol üst santral diş restore edildi ve kanin dişlerine lateral diş formu verildi.

SONUÇ: Diş formunu değiştirmek için kompozit rezinlerin kullanıldığı durumlarda, mineye bağlanma gerçekleştiğinden herhangi bir kavite preperasyonuna gerek duyulmamaktadır. Bundan dolayı invaziv çözümler yerine konservatif yaklaşımlar ilk akla gelen tedavi seçenekleri arasında olmalıdır. Mükemmel sonuçların multidisipliner yaklaşımlarla elde edileceği unutulmamalıdır.

Bildiri No: PV-05

Kategori: Vaka

ÖN BÖLGE KOMPOZİT REZİN SİSTEM İLE DOĞAL ESTETİK UYGULAMALARI

Özgür KANIK, Cafer ŞAHBAZ, Esra EHLİZ

Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Ön diş bölgesinde travma, çürük ya da renklenmeye bağlı olarak oluşan estetik ve fonksiyonel problemlerin atravmatik ve koruyucu yöntemlerden direkt restorasyon tekniği kullanarak kompozit rezin sistem ile tedavi edilmesidir.

OLGU: Estetik ve fonksiyonel şikayetler ile kliniğimize başvuran 23 yaşında erkek ve 15 yaşında kadın iki hastanın anamnezleri alındı ve gerekli radyolojik ve ağız içi muayeneleri yapıldı. Tedavi aşamasında, mevcut çürük ve renklenmiş dokuların elimine edilmesi sonrası direkt restoratif tedavi konsepti çerçevesinde opak, dentin ve mine renklerine sahip bir ön bölge kompozit rezin sistemi (Clearfil Majesty ES-2, Kuraray) ile dişler lamina uygulaması ile restore edildi. Polişaj aşamasında alüminyum oksit partikülleri emdirilmiş bitirme lastikleri (Enhance, Dentsply) ve elmas partikülleri emdirilmiş parlatma lastikleri (PoGo, Dentsply) kullanıldı. Vakalar tedavi öncesi ve sonrasında fotoğraflandı ve takip randevuları verildi. Ön bölge kompozit rezin sistemi ile hastaların estetik ve fonksiyonel beklentileri restorasyon sonrası doğal görünüm ve renk uyumu sağlanarak sağlıklı ve estetik bir gülüş dizaynı memnun edici düzeyde sağlandı.

SONUÇLAR: Geliştirilmiş renk seçenekleri ve renk uyumu ile ön bölge kompozit rezin sistemler, uygun polisaj uygulamaları ile indirekt estetik restoratif uygulamalar karşısında tercih edilebilirliğini her geçen gün arttırmaktadır.

Bildiri No: PV-06

Kategori: Vaka

TRAVMAYA UĞRAMIŞ DIŞLERİN KOMBİNE TEDAVİLERLE REHABİLİTASYONU: ÜÇ OLGU SUNUMU

AMAÇ: Diş travmaları klinik diş hekimliğinin en önemli sorunlarından biri olup genellikle diş ve onu destekleyen yapıların yaralanmaları ile sonuçlanır. Daimi dişlerdeki en yaygın yaralanmalar özellikle üst kesici dişleri etkilemektedir. Uygulanacak tedavi yöntemi travmanın türüne ve hastanın tercihine göre değişmektedir. Bu yöntemler arasında dişin orijinal parçasının adeziv sistemler yardımıyla yapıştırıldığı reataçman tekniği ; kolay ve hızlı uygulanabilirliği bakımından en çok tercih edilen tekniktir. Bu teknikte güzel sonuçlar elde etmek için önemli olan orijinal parçanın uygun koşullarda saklanabilmesi ve mümkün olan en kısa zamanda hekime başvurulmasıdır. Çalışmamızda bir adet komplike olmayan kron kırığı ve iki adet komplike kron kırığı olgusunun reataçman tekniği ile yapılan tedavisi sunulmuştur.

OLGU: Çalışmamız; üst anterior dişlerine aldığı travma nedeniyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran yaşları 17, 18 ve 35 olarak değişen üç erkek hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Klinik anamnezinde, 13 saat önce travmaya maruz kaldığını bildiren 17 yaşındaki hastanın, gerekli tetkiklerinin ardından henüz vital olduğu tespit edilen sol santral dişinde komplike kron kırığı belirlenmiş ve MTA kullanılarak cvek amputasyonu yapılmıştır. Hastanın süt içerisinde saklayarak getirdiği kırık parça, adeziv sistemler yardımıyla yapıştırıldı. 49 saat önce maruz kaldığı travma sonucu üst sol lateral dişinde komplike kron kırığı meydana gelen 18 yaşındaki hastanın pulpasının açığa çıktığı tespit edilen dişinin hareketli olan kırık parçası yerine yerleştirilerek adeziv sistemler yardımıyla yapıştırıldı. Ardından kanal tedavisine başlanan diş içerisinde kalsiyum hidroksit yerleştirilerek geçici olarak kapatıldı ve 10 gün sonra yapılan değerlendirme sonucunda kanal tedavisi tamamlandı. 35 yaşındaki hastanın ise, sol üst lateral dişinde 1 saat önce travma sonucu komplike olmayan kron kırığı meydana geldiği ve dişin vitalitesini koruduğu belirlendi. Hastanın tükürükte bekleterek getirdiği kırık diş parçası yine adeziv sistemler yardımıyla yerine yapıştırıldı. 1 ve 6 ay sonra kontrole çağırılan hastaların dişlerinde vitalite durumunun değişmediği tespit edildi.

SONUÇ: Travmaya bağlı diş kırığı vakalarının tedavisinde, kırık diş parçasının kullanıldığı reataçman tekniğinin; protetik ve benzeri diğer tüm tedavi yöntemlerine kıyasla minimal doku kaybına neden olması, optimal estetik ve zaman tasarrufu sağlaması, ekonomik ve konservatif bir yaklaşım olması gibi nedenlerle öncelikli olarak tercih edilmesi gereken bir yöntem olduğu kanaatindeyiz.

Bildiri No: PV-07

Kategori: Vaka

ÜST ANTERİOR TEK DİŞ EKSİĞİNİN TEDAVİSİ: İKİ OLGU SUNUMU

Elif AKTAŞ ERATİLLA¹, Şeyhmus BAKIR¹, Veysel ERATİLLA²

¹Dicle Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Dicle Üniversitesi - Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Son yıllarda adeziv teknolojisindeki ilerlemeler ve fiberlerin geliştirilmesiyle, çeşitli nedenlerle kaybedilmiş (travma, periodontal vb.) tek diş eksikliği vakalarında veya implant tedavisinden önce geçici restorasyon olarak fiberle güçlendirilmiş kompozit köprüler yapılmaktadır. Bu köprüler, koruyucu tedavilerin önem kazanması, en az diş dokusunun kaybı ile tedavi seçeneklerine yönelimin artması sebebiyle protetik uygulamalara göre alternatif ve konservatif bir yaklaşımdır. Daha kısa sürede yapılabilmesi, doğallık hissi vermesi, destek dişlere herhangi bir preperasyon gerektirmemesi, ileriki zamanlarda başka tedavi seçeneklerine karar verildiğinde geriye dönüş yapılabilmesi gibi avantajlara sahiptir. Çalışmamızda, anterior bölgede sağlam komşu dişlerin arasında tek diş eksiklikleri olan iki olguda, direkt yöntem uygulanarak fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü yapımı anlatılmıştır.

OLGU: Aldıkları travma sonucu kırılan ve sağ üst lateral dişi çekilen 17 yaşındaki erkek hasta ile sol üst santral dişi çekilen 22 yaşındaki bayan hasta estetik ve fonksiyon kaybı nedeniyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Alınan anamnezde, her iki hasta da şu an için implant tedavi masraflarını karşılayamayacaklarından, estetik ve fonksiyon kayıplarını en az zararlarla atlatabilecekleri restorasyonların yapımını istedikleri belirttiler. Yapılan klinik incelemelerde, direkt teknik kullanılarak fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü yapımına karar verildi, hastaların onayı alındı. 17 yaşındaki hastanın sağ üst lateral dişi ve 22 yaşındaki hastanın sol üst santral dişi, kompozit (Valux plus, 3M ESPE) ile restore edildi. Destek dişlerin palatinal yüzlerine asit (Scotchbond etchant, 3M ESPE) ve bond (Adeziv 200T, 3M ESPE) uygulandı. Fiber (Construct, Kerr, 3mm) bond (Adeziv 200T, 3M ESPE) ile ıslatıldı ve diş arkına uygun kavis verilerek yüzeyi hazırlanmış dişlere yapıştırıldı. Hazırladığımız kompozit gövdeler, akışkan kompozit (Aelite flow, Bisco) yardımıyla fiber üzerine sabitlendi. Fiber ile güçlendirilmiş kompozit köprülerde uygun vaka seçimi ve planlama ile estetik sonuçlar elde edildi.

SONUÇ: Bu tip köprüler, ekonomik açıdan daha kapsamlı tedavileri karşılamakta zorluk çeken hastalarda ve uzamış tedavi prosedürlerini tolere edemeyen hastalarda uygulanmaktadır. Ancak bu tip köprülerin yapım aşamaları gibi hasta seçiminde de hassasiyet gerektiği unutulmamalıdır.

Bildiri No: PV-08

Kategori: Vaka

SABİT ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI ORTAYA ÇIKAN BEYAZ NOKTA LEZYONLARININ CPP-ACP İLE TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Said KARABEKİROĞLU¹, Fatma Betül KAHRAMAN², Nimet ÜNLÜ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Selçuk Üniversitesi - Ortodonti

AMAÇ: Bu vaka sunumunda sabit ortodontik tedavi sonrası ortaya çıkan beyaz nokta lezyonlarının CPP-ACP (Kazein Fosfopeptit Amorf Kalsiyum Fosfat) içeren diş macunu kullanımı ile tedavisi ve 48 ay takibinden bahsedilmiştir.

OLGU: Sabit ortodontik tedavisi henüz bitmiş 17 yaşındaki bayan hasta Haziran 2009'da beyaz nokta lezyonlarının değerlendirilmesi amacıyla ortodonti bölümünden kliniğimize gönderilmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda hastanın toplam 24 dişinin bukkal yüzeylerinde beyaz nokta lezyonu olduğu tespit edilmiştir. Beyaz nokta lezyonları klinik olarak Diagnodent pen (KaVo, Biberach, Germany) ve hastaya ait fotoğraflardan Görellick indeksine göre değerlendirilmiştir. Hastaya evde günde bir kez kullanması amacıyla 2 paket CPP-ACP içeren diş macunu (GC Tooth Mousse, Asia Pty. Ltd, Japan) verilmiş ve 12 ay sonra kontrole çağırılmıştır. Hasta 12 ay sonraki kontrole gelmemiş olup, dişlerindeki estetik problemler nedeniyle Eylül 2012' de tekrar kliniğimize gelmiştir. Hastanın verilen macunu kullanmış olduğu fakat çeşitli sebepler nedeniyle kontrollere gelemediği öğrenilmiştir. Klinik incelemeler sonucunda Görellick indeksine göre hastanın 3 yıl önceki skor 2 seviyesindeki şiddetli lezyonlarının kavitasyon halini aldığı, skor 1 seviyesindeki lezyonların ise gerilemediği, genel olarak lezyonların sarı-kahverengi renk aldığı, kronikleştiği, Diagnodent değerlerinin ortalamasının ise yükseldiği tespit edilmiştir. Hastanın genel çürük risk değerlendirmesi yapılmış olup; DMFT, DMFS indeksi, tükürük *S. mutans* ve *Laktobasil* seviyesi (Ivoclar Vivadent AG, FL-9494 Schaan/Liechtenstein), uyarılmış tükürük akış hızı, tükürük tamponlama kapasitesi (Ivoclar Vivadent AG, FL-9494 Schaan/Liechtenstein) ölçülmüştür. Yapılan incelemeler neticesinde tükürük akış hızının 1,7 ml/dk, tükürük *S. mutans* ve *Laktobasil* seviyesinin ise sırasıyla skor 3 ve skor 4 seviyesinde olduğu, tamponlama kapasitesinin ise orta (4.5-5.5) seviyede olduğu bulunmuştur. Hastanın plak uzaklaştırma ve polisaj işlemleri yapılmış, ağız bakımı konusunda motive edilmiştir. Kavite olmuş dişler kompozit rezin ile (Photoposterior, Clearfil, Japan) restore edilmiştir. Hastaya tekrar 2 paket CPP-ACP içeren diş macunu (GC Tooth Mousse, Asia Pty. Ltd, Japan) verilmiş ve 12 ay sonra kontrole çağırılmıştır. 12 ay sonraki kontrolde aynı ölçümler tekrar yapılmış, hastanın genel çürük riskinin azaldığı, skor 1 seviyesindeki beyaz nokta lezyonlarının ortadan kaybolduğu ve skor 2 seviyesindeki lezyonların ise gerileme gösterdiği, Diagnodent değerlerinin azaldığı görülmüştür.

SONUÇ: Sabit ortodontik tedavi sonrası ortaya çıkan beyaz nokta lezyonlarının takibi yapılırken bireyin genel çürük risk faktörlerinin göz önünde bulundurulması ve bununla birlikte CPP-ACP kullanımının şiddetli olmayan lezyonların durdurulmasında fayda sağlayabileceği düşünülmektedir.

Bildiri No: PV-09

Kategori: Vaka

ÇÜRÜK NEDENİYLE AŞIRI MADDE KAYBI OLAN POSTERİOR DİŞİN ESTETİK VE KONSERVATİF REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Duran ODABAŞIOĞLU, Hüma ÖMÜRLÜ

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu olgu sunumunun amacı kron madde kaybı çok olan kök kanal tedavili posterior bir dişin kompozitonley ile konservatif restorasyonunun ve klinik başarısının değerlendirilmesidir. Günümüzde estetiğe olan ilginin artması ve bazı metal alaşımlara karşı alerjik ve toksik reaksiyon kaygısından dolayı, posterior dişlerde metal desteksiz restorasyonlar daha fazla ilgi görmeye başlamıştır. Madde kaybı fazla olan çürüklü dişlerin posterior restorasyonunda; fiziksel özelliklerinin daha iyi, polimerizasyon büzülmesinin, polimerizasyon streslerinin, ve mikrosızıntının daha az olması nedeniyle indirekt kompozit restorasyonların uygulanması giderek artmaktadır.

OLGU: Kliniğimize sağ alt çene bölgesinde kendiliğinden ağrı şikayeti ile başvuran 16 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik ve radyolojik muaynesinde 47 numaralı dişinde pulpa ile ilişkili (ICDAS kod 5 tipinde) bir çürük ve bukkal tüberkül kaybı olduğu görüldü. Tedavi planlamasında endodontik tedaviyi takiben kalan sağlam diş dokusunun indirekt kompozit onley ile konservatif olarak restore edilmesi hedeflendi. Hastanın kök kanal tedavisi tamamlandıktan sonra onley kavitepreparasyonu yapıldı ve dişin ölçüsü alındı. Alınan ölçüden oluşturulan modelde indirekt kompozit onley restorasyonu gerçekleştirildi. Sonraki seansta dual-cure rezin siman ile kaviteye yerleştirilerek yapıştırıldı. Restorasyon; 2 aylık kontrolünde klinik olarak estetik, fonksiyon, kenar uyumu ve kapanış yönünden değerlendirildi.

SONUÇ:Hastanın aşırı madde kaybıyla işlevini yitiren dişinin kök kanal tedavisini takiben kompozit onley rehabilitasyonu ile estetiği ve fonksiyonu iade edilmiş oldu. Klinik ve radyolojik kontrolleri devam etmektedir.

Bildiri No: PV-10

Kategori: Vaka

DİREKT KOMPOZİT REZİN İLAVESİYLE POSTERİOR DİŞ ARALIĞININ RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Simin ÖZBÖLER, Bilinç BULUCU, Kübra ALAN

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Kompozitrezinlerin günümüze kadar gelen gelişmeleri sayesinde anterior grup dişlerde görülen şekilsel bozukluklar ve diastema gibi estetik gereksinimler rahatlıkla tedavi edilebilmektedir. Oysa posterior grup dişlerde özellikle küçük azı dişinin eksikliğinde dentisyonda geniş bir aralık olduğu durumlarda genellikle sabit protez veya implant tedavisi düşünülse de alternatif bir yaklaşıma gerek duyulmaktadır. Eğer çekim süresinin üzerinden belirli bir süre geçmişse aralık biraz kapanmakta, dişler boşluğa doğru devrilmekte ve protetik yaklaşımı da zorlaştırmaktadır. Posterior grup kompozitlerin özelliklerinin geliştirilmesiyle kullanım alanları oldukça artmıştır. İki diş arasındaki boşluğa direkt kompozitrezinin ilavesi alternatif bir yaklaşım olabilmektedir. Boşluğa komşu olan dişlerin bir veya her ikisinin ara yüzeyine kompozit ilave ederek tek seansta yapılan konservatif bir uygulama hasta için bir seçenek olabilir. Çalışmada üç hastanın küçük azı dişi eksikliğine bağlı olarak bulunan boşluklarının direkt kompozitrezin ile tek seansta yapılan restorasyonlarının değerlendirilmesidir. Vakalarımızda hastaların posterior diş bölgelerinde küçük azı dişleri önceden çekilmiş ve boşluklar zaman içerisinde komşu dişlerin hareketiyle biraz kapanmakla birlikte protetik yaklaşım için az, fakat kompozit içinde uzun boşluklara sahipti. Boşluk alanlara komşu olan dişlerin ara yüzeylerine matriks yardımı ile kompozitrezin uygulanmış, kontak noktaları sağlanmış, dişeti uyumları sağlanmış ve takipleri yapılmıştır. Olası gıda birikimi ve periodontal sorunu önlemek için hastalara ağız bakım önerileri anlatılmış, uygulama ile gösterilmiş ve bu konuda motivasyonları sağlanmıştır.

SONUÇ: Posterior grup dişlerde özellikle bir adet küçük azı dişi eksikliği hacmindeki bir boşluk olduğunda ağız bakımını sağlayabilen hastalar için direkt kompozitrezinilavesi, tek seansta bitmesi, fazla maliyeti olmaması ve hasta memnuniyetini sağlaması nedeniyle alternatif bir uygulama olabileceği söylenebilir.

Bildiri No: PV-11

Kategori: Vaka

DİREKT KOMPOZİT REZİN LAMİNATE VENERLERLE DİASTEMA KAPATILMASI: VAKA SUNUMU

Raghib SURADİ, Hacer DENİZ ARISU

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

AMAÇ: Diastema, üst ya da alt çene ark genişliği ve diş boyutları arasındaki farktan veya dar ya da konik şekilli dişler gibi diş boyutundaki anomalilerden kaynaklanabilir. Diş kaybı ya da eksik, sürmemiş dişlerin olması da diastemaya neden olabilir. Bu durumu düzeltmek için farklı tedavi seçenekleri mevcut olmasına rağmen, direkt kompozitlaminatvenerler, estetik olmayan, dişler arası boşlukların kapatılması için en konservatif tedavi seçeneğidir. Bu vaka sunumu anterior bölgede çoklu diastemaları olan iki vakanın direkt kompozitrezinlaminatvenerlerle tedavisini içermektedir.

OLGU 1: Bu vakalardan bir tanesi, maksiller ve mandibuler anterior bölgede kanin-kanin arası boşluklar, üst sol santral keser dişindeki mine kırığı ve rotasyonlu alt sağ santral keser dişinden kaynaklı estetik şikayetle fakültemize başvurdu. İkinci vakada ise, ortodontik tedavi bitiminden sonra, konik şekilli yan keser dişler sebebiyle mevcut olan diastemaların kapatılması amaçlandı. Her iki vakada da diastemalar direkt kompozitrezin laminatvenerlerle, hastaların estetik beklentilerini karşılayacak şekilde restore edildi.

SONUÇ: İki ay sonunda vakalar kontrol randevusuna çağırıldı ve renk değişimi, kenar uyumu ve kenar kırıkları yönünden değerlendirildi.

Bildiri No: PV-12

Kategori: Vaka

DİŞ RENKLENMESİNDE KONSERVATİF TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

Seher KAYA, Diğdem EREN, Fatma ÖKSÜZ

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Estetik kavramının giderek daha ön plana çıktığı bu dönemde, hastaların çoğu daha beyaz ve parlak dişlere sahip olmak istemektedir. Bu nedenle daha etkili ve hızlı şekilde dişlerin beyazlatılması için bir çok yeni teknik ve ürün piyasaya sürülmüştür. Beyazlatma tedavi seçenekleri, diş renklenmesinin tipi, lokalizasyonu ve derecesine bağlı olarak değişir. Ev tipi beyazlatma bu tedavi seçeneklerinden biridir. Bu vaka sunumunun amacı ev tipi beyazlatma tekniğinin etkinliğini ve sekiz ay sonra renkteki geri dönüşün olup olmadığını değerlendirmektir.

OLGU: 22 yaşındaki erkek hasta dişlerindeki renklenme sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayene sonucu ev tipi beyazlatma tedavisine karar verildi. Hastamızın diş rengi vitaskalasıyla A3 olarak tespit edildi ve tedavi aşamalarının karşılaştırılması için fotoğraf çekildi.Hasta 7 gün boyunca günde sekiz saat süresince %20 karbamid peroksit içeren ev tipi beyazlatma ajanını kullandı. Tedavi sonrası diş rengi B2 olarak kaydedildi. Hasta sekiz ay sonra kontrole çağırıldı ve renkteki geri dönüş açısından tekrar değerlendirildi.

SONUÇ: Vita skalasıyla yapılan ölçüm sonrası hastanın dişlerinde renk değişikliği olmadığı gözlemlendi.

Bildiri No: PV-13

Kategori: Vaka

MİNE HIPOPLAZİSİNE BAĞLI OLUŞAN RENKLENMELERİN MULTİDİSİPLİNER TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Seher KAYA, Diğdem EREN, Esra NEBİOĞLU

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Mine hipoplazisi, mine kalınlığının azalmasıyla minede oluşan kayıplardır. Mine hipoplazileri minenin primer defektlerinde görüldüğü gibi genetik geçiş gösterebilir ya da beslenme bozuklukları, erken doğum, enfeksiyonlar ve metabolik düzensizlikler gibi çocukluk çağı hastalıkları sonucunda da meydana gelebilir. Mine hipoplazisi ile birlikte görülen normalden sapsmış diş morfolojisi ve renk bozukluğu ile çürüğe yatkınlık problemlerinin multidisipliner olarak rehabilite edilmesinin anlatılmasıdır.

OLGU: Dişlerinin görünümünden rahatsız olan 28 yaşındaki bayan hasta dişlerindeki renklemelerin giderilmesi sebebiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın intraoral ve radyografik muayenesi yapıldı. 17 yıl önce travma geçirdiği için 31 ve 41 numaralı dişlerinde eski kompozit dolguları mevcuttu. Hastanın 11 numaralı dişinde mine defekti tespit edildi. Tedavi öncesi Vita skalasıyla hastanın diş rengi A3 olarak ölçüldü. Hasta 7 gün boyunca günde sekiz saat süresince %20 karbamid peroksit içeren ev tipi beyazlatma ajanını kullandı. Bir hafta sonunda Vita skalasıyla renk B2 olarak ölçüldü. Daha sonra alt anterior bölge dişlerindeki estetik görünümün düzenlenmesi için dört kesici dişine zirkonyum kron yapıldı. Hasta 6 ay sonra kontrole çağrıldı. Hastanın estetik beklentisini karşılayabilmek amacıyla 11 numaralı dişindeki hipoplazik bölge kompozit ile restore edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri yapılarak restorasyon tamamlandı. Renkteki geri dönüş açısından dişler değerlendirildi.

SONUÇ: Vita skalasıyla yapılan ölçüm sonrası renkte bir değişim olmadığı gözlemlendi.

Bildiri No: PV-14

Kategori: Vaka

KONİK ŞEKİLLİ ÜST YAN KESİCİ DİŞLERİN STRİP KRON KULLANILARAK RESTORASYONU : 2 OLGU SUNUMU

Fatma ÖKSÜZ, Diğdem EREN, Seher KAYA, Esra NEBİOĞLU

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Konik dişler; genellikle üst yan kesici dişlerde görülen herediter ve otozomal dominant bir bozukluktur. Bunlar çeşitli genetik ve çevresel faktörlerden etkilenmektedir. Etkilenen dişler genel olarak daha küçük ve çivi, silindir, kama gibi konik şekillerde olmaktadır. Bu da hastalarda estetik problemlere yol açmaktadır. Bu olgu bildiriminde konik diş anomalisi bulunan 2 farklı hastanın kompozit restorasyonla konservatif tedavileri anlatılmaktadır.

OLGU: Üst anterior bölgede konik diş anomalisi olan 2 hasta estetik ve fonksiyonel problemler nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastalardan alınan detaylı anamnez, klinik ve radyolojik muayenenin ardından dişlerin strip kron kullanılarak tedavi edilmesi planlandı. Dişlere uygun strip kronun seçilmesinin ardından dişler %37'lik fosforik asit ile 15 sn asitlendi, yıkanıp kurutuldu. Bir self-etch bond uygulandı ve dişe uyumlanmış strip kron içerisine nano kompozit yerleştirilerek ışınlandı. Polisaj işlemi ile restorasyon tamamlandı.

SONUÇ: Yapılan işlemler sırasında ağrı oluşmaması, tek seansta restorasyonun tamamlanması, estetik ve fonksiyonel problemlerin giderilmesi, nispeten maliyetinin düşük olması gibi avantajları nedeniyle bu restorasyonlar tercih edilebilmektedir.

Bildiri No: PV-15

Kategori: Vaka

ALT ANTERİOR TEK DİŞ EKSİKLİĞİ VAKALARINA ALTERNATİF ÇÖZÜMLER: İKİ OLGU SUNUMU

AMAÇ: Adeziv teknolojisindeki ilerlemeler ve fiberlerin geliştirilmesiyle, çeşitli nedenlerle kaybedilmiş (travma, periodontal vb.) tek diş eksikliği vakalarında veya implant tedavisinden önce geçici restorasyon olarak fiberle güçlendirilmiş kompozit köprüler yapılmaktadır. Bu köprüler, koruyucu tedavilerin önem kazanması, en az diş dokusunun kaybı ile tedavi seçeneklerine yönelimin artmasıyla protetik uygulamalara göre alternatif ve daha konservatif bir yaklaşımdır. Konvansiyonel köprülere göre daha düşük maliyetli olması, daha kısa sürede yapılabilmesi, temizleme kolaylığı, destek dişlere herhangi bir preparasyon gerektirmemesi, doğallık hissi vermesi, estetik olması, ileriki zamanlarda başka tedavi seçeneklerine karar verildiğinde geriye dönüş yapılabilmesi gibi avantajlara sahiptir. Ancak sınırlı yük taşıma kapasitesine sahip oldukları ve hassas yapım tekniği gerektirdiği unutulmamalıdır. Çalışmamızda, anterior bölgede sağlam komşu dişlerin arasında tek diş eksiklikleri olan iki olguda, direkt yöntem uygulanarak fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü yapımı anlatılmıştır.

OLGU: Periodontal sorunlar sebebiyle sağ alt santral dişi çekilen 35 yaşındaki ve sol alt santral dişi çekilen 57 yaşındaki erkek hasta estetik ve fonksiyon kaybı nedeniyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Alınan anamnezlerde, her iki hasta da, estetik ve fonksiyon kayıplarını en az zararla atlatabilecekleri restorasyonların yapımı istedikleri belirttiler. Yapılan klinik incelemelerde, direk teknik kullanılarak fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü yapımına karar verildi., hastaların onayı alındı. 35 yaşındaki hastanın sağ alt santral dişi ve 57 yaşındaki hastanın sol alt santral dişi, kompozit (Valux plus, 3M ESPE) ile restore edildi. Destek dişlerin lingual yüzlerine asit (Scotchbond etchant, 3M ESPE) ve bond (Adeziv 200T,3M ESPE) uygulandı.. Hazırlanan destek dişlere çok ince bir tabaka halinde akışkan kompozit uygulanıp polimerize edilmeden bekletildi, fiber (Construct,Kerr,3mm) bond (Adeziv 200T,3M ESPE) ile doyuruldu, diş arkına uygun kavis verilerek dişlere yapıştırıldı. Hazırladığımız kompozit gövdeler akışkan kompozit (Aelite flow, Bisco) yardımıyla fiber üzerine sabitlendi.

SONUÇ: Fiber ile güçlendirilmiş kompozit köprülerde uygun vaka seçimi ve planlama ile estetik sonuçlar elde edebilir. Bu tip köprüler, ekonomik açıdan daha kapsamlı tedavileri karşılamakta zorluk çeken hastalarda ve uzamış tedavi prosedürlerini tolere edemeyen hastalarda uygulanmaktadır. Ancak bu tip köprülerin yapım aşamaları gibi hasta seçiminde de hassasiyet gerektiği unutulmamalıdır

Bildiri No: PV-16

Kategori: Vaka

RAMPANT ÇÜRÜKLERİN ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Hakan KAMALAK¹, Şeydanur Dengizek ELTAS², Muhammet YALÇIN¹

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı

²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Periodontoloji Anabilim Dalı

AMAÇ: Oral kavite, çene yüz bölgesi, larynx, pharynx, nazofarinx kanserleri nedeniyle radyoterapi almış hastalarda görülen yaygın diş çürükleri radyasyon çürüğü olarak adlandırılır. Genellikle dişin dişin servikal kısımlarında görülürler. Sıklıkla pek çok dişi etkiler ve ilerleyerek dişin kron kısmına yayılırlar. Radyasyon çürükleri dental plak kaynaklı bakteriler tarafından başlatılır ancak tükürükteki ph değişiklikleri nedeniyle hızla ilerler. Tükürükteki tamponlama kapasitesindeki ve ph daki azalma tükürüğün çürük önleyici etkisini minimum düzeye indirir. Bu olgu sunumunda kliniğimize radyoterapi sonucu oluşan yaygın radyasyon çürükleri ile müracat eden hastanın tedavisi amaçlanmıştır.

OLGU: Dişlerindeki estetik görünümünden memnun olmadığı için kliniğimize başvuran 49 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesi yapıldı ve dişlerinde yaygın rampant çürüklerine rastlanıldı. Hastadan alınan anamnez sonrasında hastanın nazofarenks kanseri olduğu bunun için düzenli radyoterapi uygulandığı tespit edildi. Hastaya tedavi seçenekleri hakkında gerekli bilgiler verildi. Klinik inceleme sonucu çürüklerin dişeti altında devam ettiği tespit edildi. Restorasyon yapılacak alanlarda periodontal flep kaldırıldı. Flep ekarte edildikten sonra diş yüzeylerindeki çürükler uzaklaştırıldı. Tükürük ve kan izolasyonu sağlandıktan sonra posterior bölgedeki derin çürüklü ve izolasyonunun tam sağlanamadığı bölgeler amalgam ile restore edildi.

İzolasyonunun tam olarak sağlandığı diğer dişleri ise kompozit (Arabesk, Voco, Almanya) materyali ile restore edildi. Dişlerin tüm mine yüzeylerine sırasıyla % 35 fosforik asit jeli, bağlayıcı ajan uygulanıp polimerize edildi. Daha önceden seçilmiş olan kompozit rezin tabakalar halinde diş yüzeylerine uygulandı. Son olarak cila işlemi bitirme lastikleri ve disk zımparalar kullanılarak tamamlandı. Hasta tedaviden sonra düzenli olarak kontroller çağırıldı. 6 aylık süre içerisinde hastanın 3 adet büyük azı dişine kanal tedavisi uygulandı, invaziv işlem yapılmadı.

SONUÇ: Tedavi sonrası estetik ve fonksiyonun iyi bir şekilde sağlandığı gözlemlendi. Restorasyon yapılan bölgelerdeki dişetin sağlığı olduğu görüldü. Radyoterapi gören bu hastaların dental değerlendirmesi ve hastaya yönelik tedavi planlaması radyasyon alımı sırasında düzenli bir şekilde yapılmalıdır.

Bildiri No: PV-17

Kategori: Vaka

LENTULO KIRIĞI VE ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Aliye KAMALAK¹, Hakan KAMALAK², Muhammet YALÇIN¹, Ali KELEŞ¹

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Endodonti Anabilim Dalı

²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Kanal tedavisi sırasında kanal içerisinde kırılan kanal aletlerine oldukça sık rastlanılmaktadır. Bu çalışmamızda sağ maksiller lateral dişe yapılan hatalı kanal tedavi sonrası kırık aletin çıkarılmasını takiben; estetik şikayetlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

OLGU: 22 yaşındaki bayan hasta kliniğimize maksillar ön bölgede estetik problemler nedeniyle başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı, 5 yıl önce lateral dişine kanal tedavisi yaptırdığı öğrenilmiştir. Yapılan oral muayenede, nekroza bağlı renk değişikliği gözlenmiştir ve sekonder çürüğe rastlanılmıştır. Periapikal radyografilerde kök kanalında lentulo kırığı gözlenmiştir. İlk seansında hastanın endodontik giriş kavitesi açılmış, irrigasyon işlemi % 17'lik EDTA, % 5'lik NaOCl ile yapılmıştır. Ultrasonik cihaz alet kırığının kök kanalından çıkartılması için kullanılmıştır. Kök kanalı Kalsiyum Hidroksit ile doldurularak 10 gün sonraya randevu verilmiştir. Bir sonraki seanta kanal dolgusu yapıldı ve daimi dolgusu kompozit rezinle yapılmış ve hasta takibe alınmıştır.

SONUÇ: Ultrasonik cihazlar kök kanalındaki yabancı cisimlerin çıkarılmasında pratik bir yöntemdir ve işlemi kolaylaştırmaktadır. Bu vakada kullanılan mikrohibrit kompozit (Arabesk, Voco, Almanya); seramik cam doldurucu içeriklidir. Bu materyaller abrazyona karşı yüksek stabiliteye ve dayanıklılığa, mükemmel estetik ve diş uyumuna, iyi bir parlatmaya ve tüm kavite sınıfları için uygunluğa sahiptir. Kompozit rezinlerin geliştirilmesi ile direkt kompozit tekniği; yeterli hijyen motivasyonu sağlandığında, ön dişlerde estetik problemi olan hastalarda alternatif tedavi seçeneği olabilir.

Bildiri No: PV-18

Kategori: Vaka

ORTODONTİK TEDAVİ SONRASI KONSERVATİF BİR YAKLAŞIM: OLGU SUNUMU

AMAÇ: Günümüzde toplumun daha da bilinçlenmesi ile özellikle genç erişkinlerde estetik kavramı ön plandadır. Ön dişler ise bu kavram için kilit rol oynamaktadır. Son 30 yılda adeziv diş hekimliğinin gelişmesiyle bu estetik ihtiyaçlar basit yöntemler ile ekonomik bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Restoratif materyalin direk olarak dişe yapıştırıldığı, diş dokusuna herhangi bir zararın verilmediği adeziv sistemler ile estetik olmayan diş formu, rengi ve boyut anomalileri düzeltilebildiği gibi, diastema kapama veya eksik yan kesici /kaninler de restore edilebilmektedir. Çalışmamız, maloklüzyonun eşlik ettiği konjenital diş eksiklik/şekil anomalisi tespit edilen iki hasta üzerinde yapılmıştır. Ortodonti ve konservatif tedavi işbirliğiyle anterior bölgenin direk kompozit uygulamalarla estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonlarını içermektedir.

OLGU: Ön dişlerinin çapraşık olması şikayeti ile 18 yaşındaki bayan hasta Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı' na başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemesinin ardından sol üst lateral dişinin konjenital eksik olduğu, onun yerinde daimi kanin dişinin çapraz kapanışta yer aldığı ve sol süt kaninin

daimi kaninin yerinde persiste olduğu, sol tarafta ise daimi lateral dişin mesiodistal genişliğinin santrallere oranla yetersiz ve çapraz kapanışta olduğu gözlemlendi. Bu amaçla persiste süt dişinin çekilip yerine sol üst birinci premolar dişi gelecek şekilde oklüzyonun kaydırılmasına ve sol üst kanin dişine lateral formu verilerek çekimsiz sabit ortodontik tedavi yapılmasına karar verildi. Sabit ortodontik tedavinin ardından anterior estetik tekrar değerlendirildi. İki yıl sonra biten ortodontik tedavinin ardından hasta, Restoratif Diş Tedavisi Kliniği'ne sevk edildi. 20 yaşındaki bayan hastanın klinik incelemesinde her iki üst lateral dişlerinin küçük olduğu ve üst kanin dişlerinin konjenital eksik olduğu görüldü. Direk kompozit uygulamalarla üst lateral dişler yeniden restore edildi, üst birinci premolar dişlerine kanin formu verildi. Hasta bir yıl sonra takip için çağırıldı.

SONUÇ: Diş formunu değiştirmek için kompozit rezinlerin kullanıldığı durumlarda, mineye bağlanma gerçekleştiğinden herhangi bir kavite preperasyonuna gerek duyulmamaktadır. Bundan dolayı invaziv çözümler yerine konservatif yaklaşımlar ilk akla gelen tedavi seçenekleri arasında olmalıdır. Mükemmel sonuçların multidisipliner yaklaşımlarla elde edileceği unutulmamalıdır.

Bildiri No: PV-19

Kategori: Vaka

ÜST ANTERİOR DİŞLERDE GÖRÜLEN MİNE HİPOPLAZİSİNİN TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Esra NEBİOĞLU, Seher KAYA, Fatma ÖKSÜZ

Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi, Anabilim Dalı

AMAÇ: Mine hipoplazisi, mine kalınlığının azalmasıyla minede oluşan kayıplardır. Basit hipoplaziler ön dişlerin vestibüler yüzü ve azıların tüberkül tepelerinde görülürler. Hipoplazinin lokalizasyonu, zararlı etkenin ortaya çıktığı zamanı bildirir. Bu vakada, üst anterior dişlerde görülen mine hipoplazisinin tedavisi anlatılmaktadır.

OLGU: Kliniğimize başvuran 21 yaşındaki bayan hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde, üst anterior dişlerinde çürük ve yaygın mine defektleri gözlenmiştir. Çürük kısım uzaklaştırıldıktan sonra, % 37 lik fosforik asit jel ve bonding ajan, mine yüzeylerine uygulanmış ve tabakalama tekniğiyle kompozit rezin kullanılarak restore edilmiştir. Restorasyon yüzeyleri bitirme diskleriyle cilalanmıştır.

SONUÇ: Mine hipoplazisi ile birlikte diş çürükleri bulunan vakalar, genellikle kompozit rezinlerle restore edilirler. Çürük tedavisiyle beraber, estetik gereksinim de karşılanmış olur.

Bildiri No: PV-20

Kategori: Vaka

DENS İNVAJİNATUSLU BİR OLGUNUN ENDODONTİK VE RESTORATİF REHABİLİTASYONU

Hüseyin HATIRLI, Bilal YAŞA

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Diş oluşumu sırasında lokal, sistemik ya da kalıtsal nedenlerle diş germinin tamamının veya bir kısmının etkilenmesi ile çeşitli anomaliler gelişebilir. Dens invajinatus, süt, daimi ve süpernumere dişlerde görülebilen, kalsifikasyon öncesinde mine organının dental papilla içerisine doğru kıvrılmasıyla karakterize olan bir anomalidir. Görülme sıklığı % 10'a kadar çıkabilir, en çok daimi lateral dişlerde ve çoğunlukla çift taraflı olarak görülür. Tabloya genellikle krondaki şekil bozuklukları eşlik etmekte ve bu da estetik yakınmalara sebep olmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı üst ön bölgede çoklu diasteması ve sol üst lateral dişinde Oehlers sınıflamasına göre tip II dens invajinatus bulunan hastanın restoratif tedavisini anlatmaktır.

OLGU: 25 yaşında bayan hasta üst ön bölge dişlerindeki çoklu diastema ve sol üst lateral dişindeki şekil bozukluğu şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hasta alınan anamnezinde herhangi bir ağrı şikayeti olmadığı belirtildi, ağız içi muayenede ise çoklu diastema ile birlikte sol üst lateral dişin konik şekilli olduğu ve vestibülde dişin apeks bölgesinde fistül ağzı gözlemlendi. Yapılan radyografik değerlendirmede; sol üst lateral dişte kökün üçte ikilik bölümüne uzanan tip II dens invajinatus ve periapikal lezyon izlendi. Hasta tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirildi ve sol üst lateral diştan kaynaklanan lezyonun iyileşmesini takiben diastemaların kapatılması ve dens invajinatuslu lateral dişin şekil bozukluğu için build-up restorasyonlar yapılmasına karar verildi. Sol üst lateral dişe açılan giriş kavitesi kök içine doğru genişletilerek mine köprüsü tungsten karbit frezlerle kaldırıldı ve tüm pulpa boşluğu temizlendi. İdame için saf kalsiyum hidroksit patı ile doldurularak geçici olarak kapatıldı. Bir haftalık kontrolde, herhangi bir ağrı şikayeti belirtilmedi ve fistül ağzının giderek küçüldüğü izlendi. Pulpa boşluğunun yarısı kalsiyum silikat içerikli siman ile (Biodentine, Septodont, Fransa) ve kalanı da kompozit rezin ile daimi olarak dolduruldu. Diastemaların kapatılması, dişlerin vestibül yüzeyde seviyelenmesi ve dens invajinatuslu dişin restorasyonu nanofil içerikli kompozit rezin (Filtek Ultimate; 3M ESPE, USA) kullanılarak tabakalama tekniği ile tamamlandı. Restorasyonların bitim ve polisaj işlemleri sarı kuşaklı elmas frezler ve bitirme diskleri ile yapıldı.

SONUÇ: Yapılan üç aylık kontrolde; hastanın herhangi ağrı şikayeti olmadığı ve fistül ağzının tamamen kapandığı gözlemlendi. Tedavi sonuçları hekim ve hasta için oldukça memnuniyet vericiydi. Geçmiş dönemlerde pulpa anatomisinde oluşturduğu varyasyon nedeniyle dens invajinatuslu dişlere konulan çekim endikasyonu, günümüzde yeni materyallerin de gelişimi ile değişmiştir. Kompozit rezinlerin de doğru teknikler ile uygulanması ile şekil bozukluğuna da sahip dens invajinatus dişlerin restorasyonu başarılı bir şekilde yapılabilen ve hastanın estetik beklentilerinin karşılanması koruyucu olarak, az maliyet ve kısa sürede sağlanabilmektedir.

Bildiri No: PV-21

Kategori: Vaka

KOMBİNE TEDAVİLERLE SAĞLANAN ANTERİOR ESTETİK

Hüseyin HATIRLI, Bilal YAŞA

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Diş renklenmeleri, diastema, çapraşıklıklar gibi diş dizisi bozuklukları, diş çürükleri travmaya bağlı diş kırıkları ve diğer defektler, özellikle estetik beklentilerle diş hekimine başvuran hastaların ön bölgedeki dişlerle ilgili en yaygın şikayetleridir. Diş hekimliği alanındaki ve kullanılan materyallerdeki gelişmeler, bu tür sorunları olan hastaların beklentilerinin kısa sürede, az maliyetle ve daha koruyucu yöntemlerle karşılanabilmesine olanak vermektedir. Bu olgu bildirimimizin amacı, ön dişlerinde içsel ve dışsal renklenme, hipoplastik defekt ve şekil bozukluğu bulunan bir hastanın, kombine yaklaşımlarla tedavisini anlatmaktır.

OLGU: 26 yaşındaki bayan hasta, sekiz yıl önce kanal tedavisi yapılan üst keser dişlerindeki yoğun renk değişimi ve kesici uçlardaki mine kırıklarına bağlı şekil bozuklukları şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayene ve radyografik değerlendirme sonrasında, hasta, tedavi seçenekleri hakkında bilgilendirildi ve 11 nolu dişindeki kanal tedavisinin yenilenmesine, üst santral dişlere devital beyazlatma ve tüm dişlere ev tipi beyazlatma uygulanmasına, üst ön dişlerdeki pozisyon ve şekil bozukluklarını gidermek için kompozit rezin build-up yapılmasına karar verildi. Sağ santral dişin endodontik tedavisini takiben, üst santral dişlere 35% hidrojen peroksit içerikli jel (Opalescence®Endo; Ultradent, USA) ile devital beyazlatma yapılırken, tüm dişler için % 10 karbamid peroksit içerikli ev tipi beyazlatma jeli (Opalescence PF, Ultradent) on iki gün süre ile kullanıldı. On beş günlük oksijen nötralizasyon sürecini takiben, üst keser dişlere kompozit rezinle (Majesty Esthetic, Kuraray) build-uplar yapıldı.

SONUÇ: Uygulanan kombine tedaviler sonrası, dişlerde ulaşılan sonucun, hasta için memnun edici olduğu belirlendi. Yapılan kontrol seansında, restorasyonların anatomik formunun ve estetik özelliklerinin, komşu dişlerle uyumlu olduğu gözlemlendi. Estetik beklentilerle diş hekimine başvuran bireylerde, hastanın sorunlarını iyi bir şekilde anlayabilmek, tedavi planını hasta beklentilerine göre, hastayı bilgilendirerek ve diş dokularını mümkün olduğunca koruyarak, en az girişim içerecek şekilde hazırlamak oldukça önemlidir. Diş renklenmeleri bulunan hastalarda, beyazlatma uygulamaları; diş dokularına zarar vermeden, kısa sürede memnun edici sonuçlara ulaşmayı sağlayan, minimal invaziv ve maliyeti düşük bir tedavi seçeneğidir.

Bildiri No: PV-22

Kategori: Vaka

TEK DİŞ LOKALİZE MİNE HIPOPLAZİSİNİN ESTETİK TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Ömer ÇELİK, Yadigar Hüseyin YILMAZ, Emrullah BAŞI, Bayram İNCE

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Mine hipoplazisi, amelogenesis esnasında ameloblastik fonksiyon bozukluğu sonucu ortaya çıkan mine kalınlığındaki azalma ile karakterize, patolojik bir defektir. Bu defektin etiolojisinde kalıtsal ve çevresel faktörlerin etkili olduğu düşünülmektedir. Klinik olarak opak beyaz veya sarımsı-kahverengi sınırlı opasiteler şeklinde görülebilirler. Bu patoloji, dişlerde çürüğe yatkınlık, hassasiyet ve estetik problemler ortaya çıkarması açısından klinik olarak önemlidir. Bu vakada tek diş hipoplazisinin kompozit rezinle tedavisi anlatılmıştır.

OLGU: Mandibular sol santral dişinde renklenme ve defekt görülen 36 yaşındaki bayan hasta, estetik problemlerden dolayı Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastanın alınan anemnezinde, meme CA tedavisi gördüğü ve yıllar önce alt çene ön dişlerine darbe aldığı tespit edildi. Yapılan klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda, 31 no'lu dişte lokalize mine hipoplazisi olduğu görüldü. Hasta, tedavi seçenekleri ve prosedürleri hakkında bilgilendirildi. Daha sonra 31 no'lu dişin rezin kompozit veneer ile tedavisine karar verildi. Renk seçimi yapıldıktan sonra, diş minesini, diş etinin hemen üzerinden, bir alet ve elmas frez yardımıyla vestibülden sağlam mineye ulaşıncaya kadar aşındırıldı. 31 no'lu dişin mine yüzeyine %37'lik fosforik asit 60 sn uygulandı (Scotchbond, 3M ESPE, ABD), 20 sn suyla yıkanarak kurutuldu. Tek şişe bonding ajan (Adper Single Bond, 3M-ESPE, ABD) uygulanarak LED ışık cihazı (HS-LED 1500, HENRY SCHEIN, ABD) ile 20 sn boyunca polimerize edildi. Kompozit rezin, tabakalama tekniği ile (Valux Plus, 3M ESPE, ABD) dişe uygulandı ve her tabaka, 40 sn süre ile polimerize edildi. Son olarak bitirme frezleri (KG Sorensen, Danimarka) ve polisaj diskleri (Sof-Lex, 3M-ESPE, ABD) yardımı ile restorasyonun bitirme ve polisaj işlemleri, okluzyon kontrolü de yapılarak tamamlandı. Hastaya 6 ayda bir rutin klinik kontrollere gelmesi tavsiye edildi.

SONUÇ: Anterior dişlerde görülen mine hipoplazileri; renk değişikliği veya aşınma gibi nedenlerden dolayı hastalarda estetik problemlere sebep olabilmektedir. Resin kompozit veneerler, bu problemin giderilmesinde kullanılan düşük maliyetli ve tek seansta sonuç veren etkili bir tedavi yöntemidir.

Bildiri No: PV-23

Kategori: Vaka

AMELOGENEZİS İMPERFEKTALİ (TİP Aİ) GENÇ BİR HASTANIN DİREKT KOMPOZİT RESTORASYON İLE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Mahmut KARACAN, Elif PINAR BAKIR, Zehra SÜSGÜN, Suzan BALI, Bayram İNCE

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Amelogenesis Imperfecta (AI), genetik faktörlerin etkisiyle, hem süt hem de sürekli dişlerin minesinin yapısını etkileyen bir hastalıktır. Witkop'a göre amelogenesis imperfekta sınıflandırmasında en yaygın olanı, Hipoplastik AI'dır. Hipoplastik AI, minede, organik mine matriksinin değişime uğramasından kaynaklanan, sarıdan kahverengiye doğru değişen renklenme, beyaz benekler, çukurcuklar ve dar horizontal şeritlerin görüldüğü tiptir. Radyolojik olarak dişin tüm yapıları gözlemlenir, ancak mine ya çok incedir ya da yoktur. Bu yüzden dişler, aşındırılmış gibi gözükürler. AI'nın çeşitli tedavileri vardır. Hastanın oral hijyen durumu, sosyo-ekonomik durumu ve yaşı yapılacak tedavi türünü etkiler. Adeziv restorasyon, tam seramik restorasyon veya metal destekli restorasyonlar yapılabilmektedir. Bu olgu sunumunda, hastanın psikolojik, fonksiyonel ve estetik kaygıları ve direkt kompozit restorasyon tedavisi sunulmuştur.

Bildiri No: PV-24

Kategori: Vaka

MAKSİLLER ORTA HAT DİASTEMANIN DİREKT KOMPOZİT REZİN İLE TEDAVİSİ: 4 OLGU SUNUMU

Zehra SÜSGÜN, Hüseyin Yadiğar YILMAZ, Şeyhmus BAKIR, Elif Pınar BAKIR

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Diş boyutlarındaki farklılıklar, ark genişliği ile diş boyutu arasındaki uyumsuzluk, meziodens varlığı ve erken diş kayıpları sonucunda meydana gelen diastemaların en yaygın görüldüğü yer maksiller orta hat bölgesidir. Günümüzde, en yaygın estetik problemlerden biri olarak kabul edilen diastemalar; ortodontik, protetik ve restoratif tedavi yaklaşımlarından herhangi biriyle tedavi edilebilmektedir. Bu seçenekler arasında kısa sürede uygulanabilirliği, ucuz maliyeti, hasta kabulünün daha kolay olması gibi avantajları göz önüne alındığında, direkt kompozit rezin uygulamalarını içeren konservatif tedavi yaklaşımı, ön plana çıkmaktadır.

OLGU: Diastemaya bağlı estetik problem nedeniyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği'ne başvuran ve yaşları 18-27 arasında değişen toplam 4 bayan hastanın, yapılan klinik ve radyografik değerlendirmeleri sonucunda maksiller orta hatlarında diastema görülmesi haricinde herhangi bir probleme rastlanmamıştır. Farklı tedavi seçenekleri sunulan, özellikle ileri yaş grubundaki hastalar; tedavi süresinin uzunluğu, tedavi sürecindeki estetik kaygılar ve yüksek maliyet nedeniyle ortodontik tedaviyi reddetmişlerdir. Bununla birlikte, diş yapısının yeterince korunamaması nedeniyle protetik tedaviye de sıcak bakmamışlardır. Direkt kompozit rezin uygulamasının komplikasyonları ve dezavantajları hakkında bilgilendirilen hastaların onay vermesinden sonra, konservatif tedaviye başlanmıştır. Periodontal tedavileri tamamlanan hastaların, diastemaya komşu dişleri üzerinde herhangi bir aşındırma yapılmaksızın, asit 'etching' uygulaması ile pürüzlendirme işlemi gerçekleştirilmiştir. Yıkama ve kurutma işlemlerini takiben, mezial ve distal yüzeylerinden şeffaf bant geçirilerek, kamalarla sabitlenen dişlere, üretici firmanın önerileri doğrultusunda adheziv kurallara uyularak tabakalama tekniği ile mikrohibrit kompozit rezin (Charisma) yerleştirilmiştir. Bitim frezleri ile yapılan düzeltme işlemlerinin ardından, restorasyonlara parlatma diskleri ile son şekli verilmiş ve okluzyon kontrolü yapılarak tedavi prosedürü tamamlanmıştır.

SONUÇ: 1, 3 ve 6 aylık periodlarla kontrolü yapılan hasta dişlerindeki restorasyonlarda, herhangi bir çatlak, kırık veya dolgu kaybına rastlanmamış olup, gerekli olduğu durumlarda polisaj işlemine başvurulmuştur. Kısa sürede sonuç alınması, ucuz olması ve hastanın dişine herhangi bir operatif işlem uygulanmamış olması gibi avantajlara sahip olan konservatif tedavi, doğal olarak hasta memnuniyetini de beraberinde getirmektedir.

Bildiri No: PV-25

Kategori: Vaka

RENK, ŞEKİL VE KONUM ANOMALİSİ GÖSTEREN ANTERİOR DİŞLERDE ESTETİK DÜZENLEMELER: 4 OLGU SUNUMU

Zehra SÜSGÜN, Elif AKTAŞ ERATİLLA, Elif Pınar BAKIR, Bayram İNCE

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Ön grup dişlerde görülen renk, şekil, yapı ve konum bozuklukları gibi estetik sorunların tedavisinde kullanılan protetik yöntemler esnasında fazla miktarda diş kesimi yapılması özellikle genç bireylerde psikolojik sorunlar yaratmakta ve bu işlemler dişeti ve çevre dokularda harabiyet oluşturmaktadır. Bu tür dişlerin tedavisinde kuronlara alternatif olarak çeşitli teknikler ve materyaller kullanılmasına rağmen, daha çok konservatif yöntemler üzerinde durulmaktadır. Günümüzde kompozitrezin materyallerin ve dentinadeziv sistemlerin gelişimlerine paralel olarak direkt kompozitvenerrestorasyonlarının endikasyon alanları giderek genişlemiştir. Doğal görünümlü estetik dişlere sahip olmak amacıyla diş hekimine müracaat eden pek çok hasta için, direkt kompozitrestorasyonlar önemli bir tedavi alternatifi sunmaktadır. Direkt laminavenerler, küçük diastemaların kapatılması, kırık dişlerin tamiri, mine hipoplazileri, renklenmeler, abrazyon ve küçük mine defektlerinin düzeltilmesi gibi az preparasyon gerektiren durumlarda tercih edilmektedirler.

OLGU: Maksillaanterior bölgedeki estetik şikayetler ile Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniğine başvuran 4 genç hastanın ikisinde direkt kompozitlamina uygulama gereksinimi olan dişlerine mine sınırları içinde olmak kaydıyla, dişlerin labial yüzünde 0.5 mm, mesial ve distalkontakt noktalarında 0.2 mm ve gingival basamakta 0.3 mm'lik chamfer tarzı preparasyonlar hazırlandı. Diğer hastaların tüm labial yüzeye kompozitrezin uygulama ihtiyacı olmayan dişlerinin mezial, distal ve insizal kenarlarına gerekli bizotaj işlemleri uygulandıktan sonra, tüm dişlerin prepare edilen mine yüzeylerine %37'lik ortofosforik asit jeli uygulanarak yıkandı ve kurutuldu. İnce bir tabaka bonding materyali uygulanmasının ardından, hazırlanan kavitelere tabakalama tekniğiyle mikrohibritkompozitrezin materyali (Charisma) yerleştirildi. Polimerizasyonu takiben kavite kenarındaki fazlalıklar, mikrogranüllü alev uçlu frezler yardımıyla alınarak Sof-lex disklerle bitirme işlemi tamamlandı.

SONUÇ: Ön grup dişlerde ortaya çıkan estetik problemlerin giderilmesi amacıyla, sabit protetikrestorasyonlara oranla dişlerin sadece labial yüzünde restorasyonu mümkün kılan ve diş dokusunu olabildiğince koruyan laminavener restorasyonların kullanılmasının daha uygun olacağı kanaatindeyiz.

Bildiri No: PV-26

Kategori: Vaka

ANTERİOR DİŞ EKSİKLİĞİ VAKALARINDA DİREKT KOMPOZİT REZİN RESTORASYONLA TEDAVİ YAKLAŞIMI: 3 OLGU SUNUMU

Zehra SÜSGÜN, Mahmut KARACAN, Şeyhmus BAKIR, Elif Pınar BAKIR

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Diş kayıplarının en önemli nedeni çürük olmakla beraber, diş eksikliklerinin temeli genetik nedenlere dayanmaktadır. Ektodermaldisplazi gibi sendromlar, lokal enfeksiyonlar, sistemik durumlar (sifiliz vb.) ve dentisyondaki gelişimsel evrim gibi nedenleri olan herediter diş eksiklikleri; ortodontik olarak boşluğu açma veya kapama, protetik olarak ise implant veya sabit protez uygulaması ve bu tedavilere alternatif restoratif yöntemlerle tedavi edilebilmektedir. En fazla eksikliği görülen dişler; 3. büyük azılardan sonra mandibular 2. premolar ve maksillerlateral dişlerdir. Bu çalışma; oldukça sık görülen ve ortodontik tedavi gerektirmeyen anterior diş eksikliği vakalarında ve ayrıca protetik girişimlere sıcak bakmayan erişkin hastalarda daha konservatif bir yaklaşım olan direk kompozitrezinrestorasyon ile tedavi yöntemini uygulamak amacıyla yapılmıştır.

OLGU : Bu çalışma Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniğine konjenitalanterior diş eksikliği nedeniyle başvuran ve yaşları 20-30 arasında değişen üç farklı hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Ortodontik, protetik ve konservatif tedavi seçenekleri sunulan hastalar; daha kısa sürede sonuç alınması, ucuz maliyeti ve minimal invaziv yaklaşım içermesi gibi nedenlerle direkt kompozitrezinrestorasyon tedavi seçeneğini tercih etmişlerdir. Eksiklik gözlenen diş boşluğuna komşu dişlerde; herhangi bir aşındırma yapmaksızın boşluğa bakan yüzlerine 30 sn süreyle asitle pürüzlendirme işlemi yapılmıştır. Yıkama ve kurutma işlemlerini takiben adezivprosedürlere uyularak kullanılan mikrohibridkompozitrezin materyali (Charisma), tabakalama tekniğiyle yerleştirilmiş ve bu sırada her iki dişe eşit oranda materyal yerleştirilmesine özen gösterilmiştir. Boşluk kapatıldıktan sonra bitim frezleri ile gerekli düzeltmeler yapılmış ve parlatma diskleri kullanılarak bitirme işlemleri gerçekleştirilmiştir.

SONUÇ: Direkt kompozitrezin tekniği; boyutları değiştirilen dişlerin mezio-distal yönde olduğundan geniş görünmesi ve dişetin gingivalembraşuru doldurmaması gibi dezavantajlarına rağmen, ortodontik ve protetik tedaviyi kabul etmeyen hastalar için, alternatif bir tedavi yaklaşımı olarak kullanılabilir. Bu yöntemin daha fazla geliştirilmesi sayesinde, uygulama alanının artacağı kanaatindeyiz.

Bildiri No: PV-27

Kategori: Vaka

TEK DİŞ EKSİKLİKLERİNDE, CAM FİBERLE GÜÇLENDİRİLMİŞ DİREKT KOMPOZİT KÖPRÜ UYGULAMALARI: İKİ OLGU SUNUMU

Gencay GENÇ, Mahmut KUŞDEMİR

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

AMAÇ: Ön bölge tek diş eksikliklerinin tedavisinde geleneksel yöntemlere alternatif olarak uygulanabilen cam fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprüler ile daha konservatif, hekim yönünden daha az zaman alan ve hasta açısından da daha ekonomik bir tedavi prosedürü sunulmaktadır. Bu çalışmada, tek diş eksikliği olan iki hasta üzerinde, direkt yöntem uygulanarak cam fiber ile güçlendirilmiş rezintutuculu köprü yapımı anlatılmaktadır.

OLGU: Tek diş eksikliği olan 2 hasta estetik ve fonksiyon problemleri nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastalardan tıbbi, dental ve sosyal açıdan alınan anamnezler sonrasında klinik ve radyografik muayeneler yapılmıştır. Ekonomik durumlarının yetersizliği ve/veya anatomik yapıların uygun olmayışı nedeni ile implant uygulanamayan bu hastalardan ilkinde gözlenen maksillar sağ birinci premolar diş eksikliği ve ikinci hastada izlenen maksillar sol lateral eksikliği Tender cam fiber (MiceriumS.p.A, İtalya) kullanılarak güçlendirilmiş direkt kompozit köprü uygulaması ile tedavi edilmiştir. Tedavi gören 2 hastanın da işlemin tek seansta yapılması, ağrı duymamaları ve yapılan restorasyonların estetik ve fonksiyonlarından memnun oldukları gözlenmiştir. Hastalara ağız hijyen eğitimi verilmiş ve kontrollere çağırılmıştır.

SONUÇ: İmplant tedavisinin uygulanmadığı ve dişlerde preparasyon gerektirmesi nedeniyle geleneksel köprü protezlerin gerek hekim gerekse hasta tarafından tercih edilmediği durumlarda, minimal invaziv yaklaşımla uygulanan cam fiber ile güçlendirilmiş kompozitrezin köprülerin, hastalar için estetik, fonksiyon ve fonasyon kayıplarının düzeltilmesinde kullanılan ekonomik ve konservatif bir tedavi seçeneği olduğu söylenebilir.

Bildiri No: PV-28

Kategori: Vaka

AYNI HASTADA ÇÜRÜK NEDENİYLE KRON HARABİYETİ OLAN VİTAL DİŞLERİN KOMPOZİT RESTORASYONLARLA, KÖK KANAL TEDAVİLİ DİŞLERİN FİBER POST VE ZİRKONYA KRONLARLA ESTETİK REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Gizem BOZTAS, Hüma ÖMÜRLÜ

Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Çürük nedeniyle; madde kayıplarının anterior bölgelerde estetik ve fonksiyonel yetersizliklere yol açtığı bilinmektedir. Bu olgu bildiriminde aynı hastada çürük lezyonlarına bağlı aşırı madde kaybı olan vital dişlerin direkt kompozitrestorasyonlarla, kök kanal tedavili dişlerin, kök kanal sisteminden destek alınarak zirkonya kron uygulaması ile konservatif ve estetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır.

OLGU: Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı kliniği'ne başvuran 17 yaşındaki kadın hastada yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonucu 11, 21 numaralı dişlerinde çürük nedeniyle aşırı kron harabiyeti, 12 ve 22 numaralı dişlerinde derin dentin çürükleri izlendi. Radyolojik değerlendirmede 11 ve 21 numaralı dişlere daha önceden kök kanal tedavisi yapıldığı belirlendi. Kök kanal tedavisi içeren bu dişlere, aşırı madde kaybı ve artmış overjet-overbite nedeniyle, kök kanal sisteminden destek alınarak zirkonya kronlar ile restorasyon yapılmasına; 12 ve 22 numaralı dişlerin ise direkt kompozit restorasyonlarla tedavi edilmesine karar verildi. 12 ve 22 numaralı dişlerdeki çürükler temizlendikten sonra, rezinmodifiye cam iyonmer siman uygulamasını takiben, dişler iki aşamalı tam pürüzlendirmeli bağlayıcı sistem kullanılarak direkt kompozitrezin ile restore edildi. 11, 21 numaralı dişlere fiber postu yerleştirebilmek için kök kanalı şekillendirildi. Kendinden pürüzlendirmelirezin siman kullanılarak fiber post kanala yerleştirildi ve ışık ile polimerize edildi. Kompozitrezin ile kor yapı hazırlandı. Diş preparasyonunu takiben ölçü alındı. Laboratuvar ortamında hazırlanan zirkonya kronlar, ara aşama provalarını takiben, kendinden pürüzlendirmelirezin siman kullanılarak simante edildi. Kontrol muayenesine; 1, 3, 6. aylar ve 1.yılda gelen

hastanın kompozitrestorasyonları ve zirkonya kronları estetik, fonksiyon, kenar uyumu ve oklüzyon açısından klinik ve radyolojik olarak değerlendirildi.

SONUÇ: Hastadan restorasyonlarla ilgili herhangi bir memnuniyetsizlik öyküsü alınmadı ve yapılan tedavilerin başarılı olduğu gözlemlendi.

Bildiri No: PV-29

Kategori: Vaka

DİREKT FİBER DESTEKLİ ADEZİV KÖPRÜ UYGULAMALARI: OLGU SUNUMU

Soley ARSLAN, Melek Hilal ÖLMEZ

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Anterior dişler dental travmalardan en fazla etkilenen dişlerdir ve sıklıkla kron kırığı ile sonuçlanırlar. Hasta için düzgün estetiğin sağlanması ve fonksiyonun tekrar kazandırılması oldukça önemli olduğundan, orijinal kırık diş parçasının kullanılması iyi bir alternatif tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumunda kırık kron parçasının fiberle komşu dişlerden destek alarak splintlenmesi anlatılmaktadır.

OLGU: 45 yaşında kadın hasta üst sol kanin dişin travma sonucu kırılmasıyla kliniğimize başvurdu. Radyografik değerlendirmeler sonucu kanal tedavili dişte kökün orta üçlüsünde horizontal kırık olduğu tespit edildi. Hastada ileri derecede periodontal yıkım olduğundan dolayı dişin çekimi uygun görüldü. Çekimden on gün sonra iyileşme sağlandığında kron dişetine uyumlandırıldı. Kurona fibere uygun yuva açıldı, boyutlara uygun şekilde ölçülen fiber lateral ve premolar dişlere kompozitle sabitlendi. Fiberi güçlendirmek amacıyla tekrardan bir kat fiber daha uygulandı. Yuva açılan kanin dişin kronu yerleştirilmiş olan fibere uyumlandırılarak kompozitlesabitlendi.

SONUÇ: Sonuç olarak, implant tedavisinin hemen uygulanmadığı veya dişlerde preparasyon gerektirmesi nedeniyle geleneksel köprü protezlerin gerek hekim gerekse hasta tarafından tercih edilmediği durumlarda fiberle destekli direkt adeziv köprü uygulamalarının konservatif bir tedavi yaklaşımı olduğu söylenebilir.

Bildiri No: PV-30

Kategori: Vaka

FİBER İLE GÜÇLENDİRİLMİŞ ŞERİT VE KOMPOZİT REZİN KULLANILARAK ESTETİK VE FONKSİYONEL REHABİLİTASYON

Derya Merve HALAÇOĞLU, Duygu TUNCER

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Periodontal hastalıkla ilişkili anterior diş kaybı, mevcut dişlerde mobilite ve interdental boşluklar, hastalar için hem fonksiyonel olarak hem de sosyal açıdan zorlayıcı olabilmektedir. Fiber teknolojisindeki ve adeziv sistemlerdeki gelişmeler ile estetik olarak interdental boşlukların kapatılması, kayıp dişin replasmanı ve periodontalsplint tek seansta yapılabilir.

OLGU: Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran hastanın tek seansta anterior diş replasmanını, periodontalsplint uygulanmasını ve interdental boşluk kapatılmasının içermektedir. Alınan anamnez ve yapılan klinik ve radyografik muayenede 40 yaşındaki bayan hastanın 21 numaralı dişinin periodontal hastalık nedeni ile kendiliğinden düştüğü (ekstrakte olduğu), interdental boşlukların oluştuğu ve komşu dişlerin mobil olduğu tespit edilmiştir. Hastanın periodontal tedavileri tamamlandıktan ve oral hijyen motivasyonu yapıldıktan sonra fiber ile güçlendirilmiş şerit ve kompozitrezin kullanılarak kayıp dişin replasmanına ve periodontalsplint yapılmasına karar verilmiştir. Kayıp diş replasmanında pontik olarak hastanın kendi dişi ile fiberle güçlendirilmiş şerit ve kompozitrezin (Ribbond, RibbondInc., Seattle, WA) kullanılırken, dişler arasındaki boşlukların kapatılmasında adeziv sistem olarak, iki aşamalı etch&rinse adeziv sistem, Single Bond 2 (3M ESPE, St.Paul, USA), ve mikrohibritkompozit, A2, A3 ve OA2 renk Charisma (Heraeus-Kulzer, Hanau, Germany), kullanılmıştır. Bu tekniklerin birlikte kullanılması ile hastaya tek seansta,

periodontal olarak dişleri stabilize eden, kaybettiği fonksiyonlarını nispeten geri kazandıran, uygun maliyetli ve estetik bir tedavi sağlanmıştır. Hasta düzenli olarak 6 ayda bir klinik ve radyografik olarak kontrol edilecektir. **SONUÇ:** Hasta uygulanan tedaviden memnun olurken estetik beklentisi de karşılanmıştır.

Bildiri No: PV-31

Kategori: Vaka

FARKLI BEYAZLATMA TEKNİKLERİNİN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: VAKA SUNUMLARI

Betül AKA, Esra UZER ÇELİK

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

AMAÇ: Estetik kavramının giderek daha ön plana çıktığı bu dönemde, hastaların çoğu daha beyaz ve parlak dişlere sahip olmak istemektedir. Bu nedenle daha etkili ve hızlı bir şekilde dişlerin beyazlatılması için birçok yeni teknik ve ürün piyasaya sunulmuştur. Bu vaka sunumunun amacı dört farklı hastada hazır plakla uygulanan ev tipi beyazlatma ajanı (%6 hidrojen peroksit) ile hastaya özel plakla uygulanan ev tipi beyazlatma ajanının (%10 karbomit peroksit) etkinliğini ve altı ay sonra renkteki geri dönüşü değerlendirmektir.

OLGU: Beyazlatma tedavisi isteğiyle kliniğimize başvuran ve maksillerkanin dişlerinin rengi $A3 \leq$ olan 4 hastadan ikisine %10 karbomit peroksit içeren hastaya özel plaklar ile uygulanan ev tipi beyazlatma sistemi (Opalescence PF, ABD), diğer iki hastaya ise %6 hidrojen peroksit içeren hazır plak ile uygulanan ev tipi beyazlatma sistemi (OpalescenceGo, ABD) uygulandı. Beyazlatma etkinliği ve geri dönüşün incelenmesi için başlangıçta, 10 günlük beyazlatma sonrasında, 14 günlük beyazlatma sonrasında, beyazlatma işleminden 6 ay sonra renk ölçümleri yapıldı. Maksillerkanin dişlerin renkleri dentalspektrofotometre ile ölçüldü. Ölçümler sırasında dişlerin klasik vitaskalasına göre renk tonu belirlendi. Hastalar 6 ay sonra renkteki geri dönüş açısından tekrar değerlendirildi. Hastaya özel plaklar ile uygulanan ev tipi beyazlatma sistemi ile dişlerin renginde 10 günlük uygulama sonrası 4 ve 10 ton olmak üzere 14 günde toplam 4 ve 13 ton, hazır plak ile uygulanan ev tipi beyazlatma sistemi ile 10 günlük uygulama sonrası 4 ve 7 ton olmak üzere 14 günde toplam yine 4 ve 7 ton beyazlama elde edildiği kaydedildi. Her iki sistemle de dişlerde hafiften orta dereceye değişen şiddette hassasiyet gözlemlendi. Altı ay sonunda, hastaya özel plaklar ile uygulanan ev tipi beyazlatma sistemi ve hazır plak ile uygulanan ev tipi beyazlatma sisteminin her ikisinde değeri dönüş saptanmamıştır.

SONUÇ: Koyu renkli dişlerde hastaya özel plaklar ile uygulanan ev tipi beyazlatma sisteminin beyazlatma etkinliği birkaç ton daha iyi bulunurken, yan etki ve rengin geri dönüşü açısından her iki sistem arasında klinik olarak belirgin fark gözlenmedi.

Bildiri No: PV-32

Kategori: Vaka

ÖN BÖLGE ESTETİK RESTORASYONLARIN KLİNİK UYGULAMALARI: VAKA SERİSİ

Kanşad PALA, Yahya Orçun ZORBA

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Teknolojinin gelişmesiyle estetik sorunların çözümünde direkt kompozitrestorasyon uygulamaları giderek yaygınlaşmaktadır. Bu vaka serisinde ön bölgede görülen polidiestema, pasif ekstrüzyon ve ortodontik tedavi sonrası estetik problem gibi şikayetlerle kliniğimize başvuran hastaların tedavilerinin sunulması amaçlandı.

OLGU: Diş uzaması, ön dişler arasındaki boşluklar ve renk farklılıkları v.b. estetik problemler nedeniyle kliniğimize başvuran dört hastanın klinik ve radyolojik muayeneleri yapıldı. Hastalara uygulanabilecek restorasyon alternatifleri sunuldu. Hastalar daha ucuz, konservatif ve tek seansta uygulanabilmesi gibi avantajları nedeniyle direkt kompozitrestorasyon uygulamasını tercih ettiler. Olguların birinde pasif ekstrüzyon olan dişe yüksek hızlı hava türbiniyle insizal seviyeleme işlemi takiben dişin labial yüzeyine laminatpreparasyonu yapıldı. Diğer olgularda havalı abrazyon cihazıyla (Rondoflex, Kavo, Almanya) 27µ'luk

Al₂O₃ partikülleri kullanılarak mine yüzeylerindeki hipokalsifiye ve renklenmiş dokular uzaklaştırıldı. Olguların tamamında %37'lik ortofosforik asit kullanılarak selektifetching metoduyla adezivrezin uygulandı (Asit: Scotchbond Universal etchant, 3M, ABD; AdezivRezin: Clearfil S3 Bond, Kuraray, Japonya). Restorasyonlar nanohibritkompozitrezin (Majesty ES-2, Kuraray- Japonya) kullanılarak tabakalama metoduyla tamamlandı.

SONUÇ: Klinik uygulamada tabakalama metoduyla tek seansta uygulanan estetik rehabilitasyon işlemlerinin başarılı ve sonucun kabul edilebilir olduğu gözlemlendi. Ön bölgede kompozitrezin kullanılarak uygulanan restorasyonlar diğer yöntemlere göre tamir edilebilir, yenilenebilir ve ucuz bir alternatif olmaları sebebiyle diş hekimleri ve hastalar tarafından tercih edilebilir.

Bildiri No: PV-33

Kategori: Vaka

KIRILMIŞ BİR ANTERİOR DİŞİN KENDİ KIRIK PARÇASI İLE TEKRAR RESTORE EDİLMESİ: 11 YILLIK OLGU RAPORU

Hanife KAMAK¹, Tamer TÜZÜNER², Hülya ERTEN¹, Suat ÖZCAN¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Karedeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Pedodonti Anabilim Dalı

AMAÇ: Travma acil müdahale gerektiren dental problemlerin başında gelmektedir. Travma sonucu diş kırıkları genelde çocuklar ve genç yetişkinlerde görülmektedir. En çok zarar gören dişler ise üst santral ve lateral dişlerdir. Anterior diş kırıkları ağrı, estetik problemler, fonksiyon ve fonasyon kaybına, aynı zamanda psikolojik problemlere de neden olabilmektedir. Travma sonucu kırılmış daimi dişlerin restorasyonu geleneksel olarak kompozit restorasyonlar ve sabit protetik restorasyonlar ile yapılmaktadır. Bu olguda alternatif bir tedavi olarak travma sonucu kırılmış dişin kendi kırık parçasının tekrar yapıştırılması ele alınmaktadır.

OLGU: 2003 yılında Pedodonti kliniğinde düşmeye bağlı travma sonucu kırılmış üst santral dişin kendi kırık parçası asitle pürüzlendirmeliadeziv ve akışkan kompozitrezin kullanılarak tekrar yerine yapıştırılmıştır. 3., 6. ve 12. aylarda kontrol edilmiş, radyolojik ve klinik olarak herhangi bir bulguya rastlanılmamıştır. Hastanın yurt dışında bulunması nedeniyle daha sonraki kontrolleri yapılamamıştır. 9 yıl sonra hasta kırık parçanın yapıştırıldığı yerden ayrılması şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Kırık parça tekrar yerine yapıştırıldı. Ancak renk farkı olduğu için dişin yüzeyinden bir miktar aşındırma yapılarak kompozitlaminat uygulaması yapıldı.

SONUÇ: Hastanın 2 yıllık kontrol muayenesinde radyolojik ve klinik olarak herhangi bir problem gözlemlenmedi.

Bildiri No: PV-34

Kategori: Vaka

MİNE HIPOPLAZİSİ: ÜÇ OLGU SUNUMU

Sunum Tipi: Poster

Hanife KAMAK, Hülya ERTEN

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Mine hipoplazileri dişte beyaz benekler, dar horizontal bantlar, sarıdan koyu kahverengiye kadar renkleşmeler ve çukurcuklar, oluklar şeklindeki madde kayıplarıyla karakterizedir. Prenatal ve perinatal hastalıklar gibi sistemik hastalıklar, düşük doğum ağırlığı, dişlere ve çenelere gelen travma, düzenli antibiyotik kullanımı, yetersiz beslenme, hipoksi, toksik kimyasallara maruz kalma, çölyak hastalığı ve astım gibi solunum bozukluklarında mine hipoplazileri gözlemlenebilmektedir. Mine hipoplazileri, etkenlere ve etki sürelerine bağlı olarak hafif veya ağır derecelerde defektler meydana getirirler. Mine hipoplazilerinde uygulanacak tedavi yöntemi lezyonun şekline ve şiddetine göre belirlenmektedir. Eğer defektli minenin kaldırılması gerekiyorsa en konservatif yöntem lezyon bölgesine diş renginde restoratif materyalin yerleştirilmesidir. Daha ileri olgular, metal destekli porselen restorasyonlar veya tam seramik restorasyonlar ile tedavi edilebilmektedirler. Bu olgu sunumunda kliniğimize başvuran ön grup dişlerinde çukurcuklar şeklinde hipoplaziler saptanan üç hastanın direkt kompozitrestorasyonlarla tedavisi anlatılmaktadır.

OLGU: Ön grup dişlerinde çukurcuklar şeklinde hipoplazileri olan dişler direkt kompozit rezin restorasyonlarla tedavi edildi. Hastalar 1 ay, 3 ay, 6 ay ve devamında senelik olacak şekilde düzenli kontrollere çağrıldı.

SONUÇ: İki yıllık kontrole gelen hastaların yapılan klinik değerlendirmelerinde, restorasyonlarda herhangi bir kırığa ve renk değişikliğine rastlanmadı.

Bildiri No: PV-35

Kategori: Vaka

TRAVMA SONUCU OLUŞAN KOMPLİKE KRON-KÖK KIRIKLARININ REATAÇMANI: İKİ OLGU SUNUMU

Mehmet ADIGÜZEL¹, Mehmet Gökhan TEKİN², Halenur ALTAN³, Hakan KAMALAK⁴

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Endodonti

²Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

³Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Pedodonti

⁴İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

AMAÇ: Travma sonucu meydana gelen kron-kök kırıklarına ön grup dişlerde sıklıkla rastlanmaktadır. Ön bölge kron-kök kırıkları genellikle çocuklarda görülüp, sıklıkla üst kesici dişlerde ortaya çıkmaktadır. Bu tür kırıkların tedavi seçeneklerinde fonksiyonel durum, hastanın estetik beklentisi ve diş sert dokularında meydana gelen madde kaybı değerlendirilmelidir. Günümüzde adeziv sistem ve kompozitrezinlerin gelişmesiyle orijinal diş parçalarının yapıştırılması tekniğinin (reataçman) önemi artmıştır. Bu tür kırıkların tedavisinde tedavi seçeneklerinden biri de dişin kendi parçası ile yapıştırılması tekniğidir. Travma sonucu maksiller daimi kesici dişlerde oluşan kron-kök kırıklarının reataçmanı ve bir yıllık takip sonuçları bildirilmektedir.

OLGU: Travma nedeniyle oluşan kron kırığı nedeni ile kliniğimize başvuran 11 ve 23 yaşlarındaki hastaların orijinal diş parçaları yapıştırılarak tedavileri gerçekleştirilmiştir.

SONUÇ: Dişin kendi parçası ile tedavisi yaklaşımının estetik ve fonksiyonel açıdan uygun olduğu belirlenmiştir.

Bildiri No: PV-36

Kategori: Vaka

ÖN BÖLGE DİŞLERİNE DİREK KOMPOZİT REZİN RESTORASYONLARLA ESTETİK YAKLAŞIM: OLGU SUNUMU

Mehmet Gökhan TEKİN¹, Zeki ARSLANOĞLU², Mehmet ADIGÜZEL³, Hakan KAMALAK⁴

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

²Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Pedodonti

³Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği - Endodonti

⁴İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Diş Hastalıkları ve Tedavisi

AMAÇ: Günümüzde estetik sorunların çözümünde daha koruyucu tedavi seçenekleri tercih edilmektedir. Diş hekimliği uygulamalarında doğal diş estetiğinin hastaya yeniden kazandırılması gün geçtikçe daha çok önem kazanmaktadır.

OLGU: Hastanın öncelikle eski kompozitrestorasyonları ve sekonder çürükleri temizlenmiştir. Oluşturulan kavitepreparasyonlarına sırası ile asit uygulama (Etching Gel, Kerr, USA) bonding ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) ve kompozitrezin (Arabesk, Voco, Germany) uygulanarak, ince grenli elmas frezler (Acurata, GERMANY) ve cila diskleri (Sof-lex,3M ESPE,USA) ile cilalandı. Ayrıca renklenmiş kanal tedavili 12 nolu dişine intrakoronal beyazlatma tedavisi yapıldı. 6 aylık takibinde restorasyonun kabul edilebilir olduğu belirlendi.

SONUÇ: Bu çalışmada direk kompozitrezinrestorasyonlar doğru endikasyon, hassas bir çalışma ve iyi bir hasta motivasyonu ile uygulandı. Çalışmanın değerlendirme süreci içerisinde klinik olarak başarı kriterlerine uyumlu olduğu gözlemlendi.

Bildiri No: PV-37

Kategori: Vaka

KURON-KÖK BÖLGESİNİ İÇİNE ALAN EKSTERNAL REZORPSİYON TEDAVİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Hatice PARLAK¹, Yahya Orçun ZORBA¹, Ela ÇABUK²

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Periodontoloji Anabilim Dalı

AMAÇ: Bu olgu raporu, bir maksiller santral dişte eksternal rezorpsiyon sonucu meydana gelen perforasyonun tedavi işlemlerini içermektedir.

OLGU: 36 yaşındaki erkek hasta üst ön dişinde estetik rahatsızlık şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede üst sağ santral dişin kuronunda pembe renk değişikliği, vestibüler bölgede mine-sement sınırında defekt ve radyolojik muayenede kuronda ve kökün 1/3 koronal bölgesinde eksternal rezorpsiyon görüldü. Hastanın tomografi görüntüsünde koronal pulpa odasının vestibül kısmını, kökün 1/3 koronal kısmını ve komşu kemik dokusunu da içine alan bir defekt gözlemlendi. Kök kanalının ve rezorptif defektin mekanik preparasyonu ve irigasyonunu takiben kanala kalsiyum hidroksit yerleştirildikten sonra bir hafta beklendi. Kanal guta perka ve epoksi rezin esaslı kanal patı ile doldurulduktan sonra aynı seansta flep kaldırılarak defekt bölgesi cam iyonomer siman (CIS) ile kapatıldı. Üç gün beklendikten sonra kurondaki defekt mine ve dentin kompozitleri kullanılarak tabakalama tekniğiyle restore edildi. 18 aylık takip sonucunda, dişin asemptomatik olduğu ve alveolar kemik lezyonunun iyileştiği görüldü. Buna ilaveten; sekonder çürük oluşmadığı, restorasyonun renk uyumunda, diş-dolgu arayüz renginde ve uyumunda herhangi bir değişiklik gözlenmedi.

SONUÇ: Uygun tedavi yöntemi ve modern materyallerin kullanımıyla geniş eksternal rezorpsiyonlu olgularda dahi estetik ve başarılı tedaviler yapılabilir.

Bildiri No: PV-38

Kategori: Vaka

CAD/CAM SERAMİK KURONLARLA VE FİBER POSTLARLA ANTERİOR DİŞLERDE ESTETİK REHABİLİTASYON

Andaç Barkın BAVBEK, Beyza ÜNALAN DEĞİRMENCİ, Barış GÖKTAŞ

Yüzüncü Yıl Üniversitesi - Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Endodontik tedavili ve madde kaybına sahip dişlerde gerekli retansiyonu sağlamak amacıyla geleneksel post kor restorasyonlar tercih edilmektedir. Geleneksel yöntemde metal döküm bir post üzerine yapılan metal destekli seramik kuronlar altın standart olarak tanımlanmıştır. Fakat hastaların artan estetik beklentileri, diş hekimliğini post-kor ve restorasyon için yeni materyal arayışı içerisine sokmuştur. Bu araştırmalar sonucu fiber destekli postların ve cam seramik kuronların tanıtımı yapılmıştır. Prefabrike fiber postlar iyi mekanik özelliklerinin yanında arzu edilen renk seçeneklerine de sahiptirler. Aynı zamanda yapılan uzun dönemli araştırmalar düşük başarısızlık oranına sahip olduklarını da ortaya koymuştur. Fakat endodontik tedavili dişler söz konusu olduğunda tek sorun retansiyon eksikliği değildir; aynı zamanda restorasyonları da önemlidir. Cerec CAD/CAM hasta başında inley, onley, kuron vb. restorasyonların yapımına olanak tanır. Sistemin tek seanslık ve estetik çözümler sunması nedeniyle klinik kullanımı oldukça avantajlıdır. Bu olgu raporunda endodontik tedavili kuronal harabiyeti mevcut anterior dişlerin fiber post ve CAD/CAM ile üretilen cam seramik kuronlarla estetik olarak rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

OLGU: 20 yaşındaki bayan hasta anterior bölgede renklenmiş kompozit restorasyonları nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Var olan restorasyonların 5 yıl önce farklı bir diş hekimi tarafından çürük nedeniyle yapıldığı öğrenildi. Restorasyonlardan 2 yıl sonra hastanın ağrısı nedeniyle 11, 12, 21 ve 22 numaralı dişlere endodontik tedavi yapıldığı öğrenildi. İlk seansta hastanın dijital fotoğrafları ve radyografileri alındı. Muayenesinde herhangi bir periodontal problem ya da çürük tespit edilmedi. Var olan renklenmiş kompozit restorasyonlar sökülerek sağlam dentin ve mine dokusu açığa çıkarıldı. Geride kalan diş dokusunun değerlendirilmesi

sonrası, restorasyondan önce fiber post ile destekleme yapılmasına karar verildi. 11, 12, 21 ve 22 numaralı dişlere cam fiber destekli postlar yerleştirilip, üzerlerine kompozit kor yapıları yapıldı. Daha sonra cam seramik kuronlar için preparasyonları yapıldı. Hastanın ölçüleri dijital olarak Cerec Omnicam ile alındı. Marjin çizimleri sonrası kuron dizaynları yapıldı ve milleden ünitesine veriler aktarıldı. Millenen kuronların ağız içerisinde provaları yapıldı ve hasta onayı sonrası glaze işlemi gerçekleştirildi. Bitimini takiben kuronlar ışıkla sertleşen bir rezin siman ile simante edildi. Fiber postlar ile desteklenen cam seramik kuronların CAD/CAM ile üretilmesi hasta açısından tek seanslık bir çözüm sunar.

SONUÇ: Post ve kor restorasyonlarına hem daha estetik hem de daha hızlı olmasıyla geleneksel yöntemeye iyi bir alternatif oluşturacağı düşünülmektedir.

Bildiri No: PV-39

Kategori: Vaka

ANTERİOR DİŞLERDE GÖRÜLEN DİASTEMA VE YAPISAL BOZUKLUĞUN DİREK KOMPOZİT RESTORASYONLAR İLE TEDAVİSİ: 2 OLGU SUNUMU

Kübra ALAN, Emel KARAMAN

Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Diastema, arktaki boşluk ve diş boyutu arasındaki farklılıktan ya da dar, konik şekilli dişler gibi diş boyutundaki farklılıklardan kaynaklanabilir. Özellikle maksiller ön bölgede görülen yaygın diastemalar estetik problemlere neden olmaktadır. Diastemaların kapatılmasında birçok tedavi alternatifi olmasına karşın, uygun olgularda tek seansta kompozit rezinle restorasyon seçeneğinin tercih edilmesi en koruyucu yaklaşımdır ve başarısı estetik olarak hastayı ve hekimi memnun etmektedir. Bu olgu sunumu Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvuran yaygın diastemaları olan iki hastaya uygulanan direkt kompozit rezin restorasyonları içermektedir.

OLGU 1: Üst ön dişlerinde yaygın diastemaları bulunan 18 yaşındaki bayan hastada yapılan klinik ve radyografik incelemelerin sonunda herhangi bir çürüğe ya da periodontal probleme rastlanmamıştır. Dişlerin mine yüzeylerindeki eklentiler uzaklaştırıldıktan sonra preparasyon yapılmaksızın, maksiller kanin-kanin arası bölgeye % 37 lik fosforik asit jel (Etching Gel, Kerr, ABD) ve bağlayıcı ajan (Single Bond Universal, 3M ESPE, St. Paul, ABD) uygulanıp, tabakalama tekniğiyle A2 renk kompozit rezin (Gradia Direct, GC, Japonya) kullanılarak dişler restore edilmiştir. Son olarak restorasyon yüzeylerindeki fazlalıklar elmas bitirme frezleri ile alınıp, Sof-Lex disk sistemi (3M ESPE, St. Paul, ABD) ile bitirme ve parlatma işlemi tamamlanmıştır. Post-operatif 3 aylık klinik takibi yapılan hastada kırık ya da renklenmeye rastlanmamıştır.

OLGU 2: Alt ve üst ön dişlerinde yaygın pörözlü yapı ve alt ön dişlerinde yaygın diastema şikayeti ile kliniğimize başvuran 28 yaşındaki bayan hastadan alınan anamnez ve yapılan muayene sonucu hastaya bir tedavi planı hazırlanmıştır. İlk seansta hastanın dişlerindeki eklenti ve renklenmeler pomza ve beyaz lastik yardımıyla uzaklaştırılmış, renk seçimi yapıldıktan sonra üst ön dişlerin bukkal yüzeylerine % 37 lik fosforik asit jel ve multi-mode bir bağlayıcı sistem olan Single Bond Universal uygulanmıştır. Direkt kompozit rezin uygulanıp (Gradia Direct Anterior, A2 renk), elmas bitirme frezleri ve Sof-Lex disk sistemi ile bitirme ve parlatma işlemi tamamlanmıştır. İkinci seansta alt anterior dişlerin bukkal, mezial ve distal yüzeylerinde aynı işlem tekrarlanarak, hem pörözlü yapının hem de dişler arası boşlukların düzenlenmesi sağlanmıştır. Post-operatif 3 aylık klinik takibi yapılan hastada kırık ya da renklenmeye rastlanmamıştır. Her iki olguda da direkt kompozit restorasyonlar uygulanması ile hastalara kısa sürede kaybettikleri fonksiyonlarını nispeten geri kazandıran, uygun maliyetli ve estetik bir tedavi sağlanmıştır. Oral hijyen motivasyonu sağlandıktan sonra, hastalar 3 aylık dönemlerle kontrollere davet edilmiştir.

SONUÇ: Bu kontrol seanslarında restorasyonlar klinik ve radyografik olarak değerlendirilecektir.

Bildiri No: PV-40

Kategori: Vaka

RENKLENMİŞ KÖK KANAL TEDAVİLİ BİR DİŞİN İNTRAKORONAL BEYAZLATMA TEKNİĞİ İLE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Saffet BAŞARAN, Duygu TUNCER

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Travma veya endodontik tedavi yapılması sırasında pulpa odasında meydana gelmiş olan intrapulpal hemorajiler, pulpa nekrozu veya pulpa odasına yerleştirilen endodontik dolgu materyali gibi iç kökenli etkenler dişlerde renk değişimlerine sebep olabilmektedir. Bu gibi dişlerde meydana gelen renklenmeler intrakoronel beyazlatma tekniği ile estetik olarak tedavi edilebilmektedir. Bu olgu sunumunda kök kanal tedavisi görmüş renklenmiş bir dişin intrakoronel beyazlatma tekniği ile tedavi edilmesi anlatılmaktadır.

OLGU: 56 yaşında kadın hasta alt ön dişinin renginden memnun olmadığını belirterek Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı na başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda, yapılan kök kanal tedavisini takiben hastanın 31 numaralı dişinin yıllar içerisinde renk değiştirdiği öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonrasında dişe intrakoronel beyazlatma yapılması uygun görülmüştür. Dişe lingual yüzeyden giriş kavitesi açılmış ve kanal dolgu materyali mine sement birleşiminin 2 mm aşağısına kadar uzaklaştırılmıştır. Hazırlanan boşluğa kaide materyali olarak cam iyonomer siman (Riva Self Cure, SDI, Bayswater, VIC, AU) yerleştirilerek beyazlatma ajanının servikal ve apikal kök bölgesine etki etmesi önlenmiştir. Sodyum perborat ve distile su karışımı kaviteye yerleştirilmiş, üzeri geçici olarak cam iyonomer siman (Riva Self Cure, SDI, Bayswater, VIC, AU) ile tekrar kapatılmıştır. Hastaya ikinci seans için 3 gün sonraya randevu verilmiştir. Dişteki beyazlama yeterli bulunmamış bir kez daha beyazlatma ajanı uygulanmıştır. Bir sonraki randevuda istenen sonuç alınmıştır. Dişe, 2 hafta sonra daimi kompozit rezin (Spectrum TPH, Dentsply DeTrey GmbH, Konstanz, Almanya) restorasyon yapılarak tedavi tamamlanmıştır. Hasta 12 ay sonra kontrole çağırılmıştır. Dişte renk değişimi gözlenmemiş, sonuç estetik olarak başarılı bulunmuştur. Dişten alınan periapikal radyografide beyazlatma ile ilişkili eksternal rezorpsiyon veya apikal radyolüseni gözlenmemiştir.

SONUÇ: İntrakoronel beyazlatma tekniği kök kanal tedavili dişlerin renklenmesinin giderilmesinde kolay uygulanabilir, özel ekipman gerektirmeyen konservatif bir tedavi seçeneği olarak başarılı bir şekilde kullanılabilir.

Bildiri No: PV-41

Kategori: Vaka

HİPOPLASTİK MİNE LEZYONLU ANTERİOR DİŞLERİN DİREKT YÖNTEMLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Esra ALPTOSUNOĞLU, Suat ÖZCAN

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Molar keser hipomineralizasyonu (MKH) terimi, bir veya daha fazla daimi birinci molar diş ile birlikte sıklıkla keser dişlerde de görülen ve sistemik hastalıklar nedeni ile meydana geldiği düşünülen mine hipoplazilerini tanımlamaktadır. Hipoplastik mine lezyonlu anterior dişlere sahip hastaların estetik problemlerinin minimal invaziv yöntem ile direkt kompozit viner uygulanarak tedavi edilmesi mümkündür.

OLGU: Ön dişlerinden kaynaklı estetik sorunlar ile kliniğimize başvuran 32 ve 39 yaşlarındaki iki bayan hastanın yapılan ağız içi muayenelerinde anterior diş minelerinde hipoplaziler ve hipomineralizasyonlar gözlemlendi. Her iki hastada da alt ve üst anterior dişlerdeki hipomineralize alanlar aeratör yardımıyla su soğutması altında uzaklaştırıldı. Daha sonra tüm vestibül mine yüzeyinden elmas frezler kullanılarak 0,5 mm derinliğinde aşındırma yapıldı. İlk hastada dişler iki aşamalı etch & rinse bağlayıcı sistem (Tetric N-Bond, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) kullanılarak kompozit rezin restoratif materyal (Tetric N-Ceram, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) ile restore edildi. Bitim ve cila işlemleri alüminyum oksit kaplı diskler

kullanılarak gerçekleştirildi (Sof-Lex, 3M ESPE, St. Paul, MN, ABD). İkinci hastada dişler iki aşamalı self-etch bağlayıcı sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) kullanılarak kompozit rezin restoratif materyal (Ceram X duo+, Dentsply DeTrey, Konstanz, Almanya) ile restore edildi. Bitim ve cilama işlemleri alüminyum oksit kaplı diskler kullanılarak gerçekleştirildi (Sof-Lex, 3M ESPE, St. Paul, MN, ABD). Hastaların estetik beklentileri minimal preparasyon ve direkt kompozit rezin restoratif materyal uygulanarak tek seansta karşılandı.

SONUÇ: Hastaların 3. ve 6. aylarda yapılan kontrol muayenelerinde herhangi bir renklenme veya kırık oluşmadığı gözlemlendi.

Bildiri No: PV-42

Kategori: Vaka

ÇÜRÜK LEZYONU İÇEREN ANTERİOR DİŞLERİN DİREKT YÖNTEMLE RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Esra ALPTOSUNOĞLU, Suat OZCAN

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Yüzeysel mine çürüklü anterior dişlere sahip hastaların estetik yakınmaları sıklıkla karşılaştığımız problemlerdendir. Bu tip olguların minimal invaziv yöntem ile direkt kompozit viner uygulanarak tedavisi mümkündür.

OLGU: Ön dişlerinden kaynaklı estetik sorunlar ile kliniğimize başvuran 19 yaşındaki bayan hastanın yapılan ağız içi muayenesinde anterior diş minelerinde yüzeysel çürükler ve çapraşıklıklar gözlemlendi. Hastanın 11 ve 21 numaralı santral dişlerinin dişeti konturları simetrik olmadığı için öncelikle sol santral dişine gingivektomi ve gingivoplasti tedavileri uygulanarak dişeti konturu simetrisi sağlandı. Bir hafta sonra alt ve üst anterior dişlerdeki çürük alanlar aeratör yardımıyla su soğutması altında uzaklaştırıldı. Daha sonra tüm vestibül mine yüzeyinden elmas frezler kullanılarak 0,5 mm derinliğinde aşındırma yapıldı. 22 numaralı dişin vestibül yüzünden aşındırma, çapraşıklığı düzeltebilmek amacıyla daha fazla yapıldı. Hastada dişler iki aşamalı self-etch bağlayıcı sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) kullanılarak kompozit rezin restoratif materyal (Ceram X duo+, Dentsply DeTrey, Konstanz, Almanya) ile restore edildi. Bitim ve cila işlemleri alüminyum oksit kaplı diskler kullanılarak gerçekleştirildi (Sof-Lex, 3M ESPE, St. Paul, MN, ABD). Hastanın estetik beklentileri minimal preparasyon ve direkt kompozit rezin restoratif materyal kullanılarak tek seansta karşılandı.

SONUÇ: Hastanın 3 aylık kontrol muayenesinde herhangi bir renklenme veya kırık oluşmadığı gözlemlendi.

Bildiri No: PV-43

Kategori: Vaka

DENTAL FLOROZİSİN ESTETİK REHABİLİTASYONUNDA REZİN İNFİLTRASYON TEKNİĞİ: VAKA SUNUMU

Burcu GÖZETİCİ, Funda ÖZTÜRK BOZKURT

İstanbul Medipol Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: İçme suyu ve çeşitli ağız bakım ürünlerine eklenen florürün çürük oluşumunu azalttığı bilinmektedir. Ancak diş gelişimi esnasında aşırı florüre maruz kalındığında, dişlerin sürmesiyle birlikte, dental florozisin ilk klinik belirtileri olan çizgi, bant ya da yama şeklinde, pöröz ve opak mine alanları görülür. Bu klinik belirtiler doza ve maruz kalınan florür miktarına göre farklılık gösterir ve sınıflandırılmasında yaygın olarak Thylstrup ve Fejerskov İndeksi'ni (TFI) kullanılır. Son yıllarda dental florozisin estetik rehabilitasyonunda, minimal invaziv bir tedavi seçeneği olarak rezin infiltrasyon tekniği de kullanılmaktadır. Bu vaka sunumu, 2 farklı seviyedeki dental florozisin estetik rehabilitasyonunu ele almaktadır.

OLGU 1: 28 yaşında, dişlerindeki koyu renklemeler sebebiyle kliniğimize başvuran erkek hastada, yapılan muayene ve alınan anamnez sonucunda, tüm dişlerde horizontal bant şeklinde, düzenli yerleşimli, mine

kayıpları ile karakterize TFI=6 seviyesinde dental florozis ve sarı-kahverengi renklenmeler tespit edilmiştir. Tedavisinde sırasıyla mikroabrazyon, ev tipi beyazlatma ve rezin infiltrasyon tekniği uygulanmıştır. Başarılı klinik sonuç 6 aylık kontrol seansında da izlenmektedir.

OLGU 2: 14 yaşında, dişlerindeki beyaz lekeler şikayeti ile kliniğimize başvuran bayan hastada, yapılan muayene ve alınan anamnez sonucunda, düzensiz yama görünümü opasite alanları ile karakterize TFI=3 seviyesinde dental florozis tespit edilmiştir. Tedavisinde tek seans rezin infiltrasyon tekniği uygulanmıştır. Opasite alanlarının kaybolduğu ve diş yüzeyinde homojen bir renk elde edildiği gözlenmiştir. 3 aylık takip seansında da klinik sonucun başarılı bir şekilde devam ettiği gözlenmiştir.

SONUÇ: Klinik pratikte sıklıkla karşılaştığımız dental florozisli bireylerin estetik rehabilitasyonunda rezin infiltrasyon tekniğinin uygulanması, hem minimal invaziv bir yaklaşım olması hem de zaman ve maliyeti azaltması açısından avantajlıdır.

Bildiri No: PV-44

Kategori: Vaka

DİREKT/İNDİREKT REZİN RESTORASYONLAR: 3 VAKA SUNUMU

Hakan DOĞANTEPE, Evrim ÖNER, Cemal YEŞİLYURT

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Gelişmiş adeziv teknik ve materyallerin kullanıldığı güncel restoratif uygulamalarla ileri düzeyde madde kaybı bulunan dişlere minimal invaziv, uygun maliyetli, estetik ve fonksiyonel çözümler sunmak mümkündür. Ayrıca anterior bölgede tek diş eksikliklerinde cam fiber rezin destekli restorasyonlar ve posterior bölgede indirekt kompozit rezin uygulamaları, protetik restorasyonlara iyi bir alternatif olabilir. Bu çalışmada, adeziv restoratif materyaller (Filtek Supreme, 3M ESPE, ABD) ve cam fiber rezinler kullanılarak, üç vakada estetik ve fonksiyonel bozuklukların protetik restorasyonlara ihtiyaç kalmaksızın estetik rehabilitasyonu sunuldu. **OLGU:** Birinci vakada; üst ön bölgede eski restorasyonlarına bağlı estetik şikayeti olan hastaya direkt kompozit laminate veneer uygulanması, ikinci vakada; alt ön bölgede diş eksikliği bulunan hastaya fiber köprü yapılması, üçüncü vakada ise; kök kanal tedavili, ileri derecede madde kaybı bulunan üst molar dişlere indirekt yöntemle kompozit onley yapılması sunulmaktadır.

SONUÇ: Bu vakalarda elde edilen memnun edici sonuçlar, gelişmiş adeziv teknikler ve materyallerin, pahalı ve zaman alıcı protetik restorasyonlara iyi bir alternatif olabileceğini doğruladı.

Bildiri No: PV-45

Kategori: Vaka

DİREKT REZİN RESTORASYONLAR İLE ESTETİK REHABİLİTASYON: 2 VAKA SUNUMU

Evrime ÖNER, Hakan DOĞANTEPE, Cemal YEŞİLYURT

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Dişlerin fonksiyonel olduğu kadar estetik rehabilitasyonu da önemlidir. Çürük, travma ve gelişimsel nedenlerle meydana gelen dişlerdeki madde kayıpları ve estetik problemler, uzun yıllardır invaziv protetik restorasyonlarla tedavi edilmekteydi. Sağlıklı diş dokularında ileri düzeyde madde kaybına neden olan protetik restorasyonlar pahalı ve zaman alıcı işlemlerdir. Bu vakalarda öncelikli olarak alternatif adeziv restorasyonlar uygulanabilir. Bu çalışmada kırık ve diastema nedeniyle meydana gelen estetik ve fonksiyonel sorunlara minimal invaziv restorasyon uygulamaları iki vaka üzerinde sunuldu.

OLGU 1: İlk vakada, 2 yıl önce travma sonrası 21, 22 nolu dişlerde dentini içeren kırıkların adeziv restoratif material Supreme Filtek (3M, ESPE, ABD) ile tamir edildi. Daha iyi estetik rehabilitasyon amacı ile mevcut diastema da kapatıldı.

OLGU 2: İkinci vaka da ise alt-üst çenede polidiastema bulunmaktaydı. Sadece anterior bölge kanin-kanin arası dişlerdeki diastemalar rezin kompozit Supreme Filtek (3M, ESPE, ABD) ile restore edildi.

SONUÇ: Gelişen adeziv sistem ve tekniklerin kullanıldığı minimal invaziv restorasyonlar, estetik ve fonksiyonel bozuklukların rehabilitasyonunda uygun maliyetli olmaları ve tek seansta uygulanabilmeleri nedeniyle protetik restorasyonlara iyi bir alternatif olabilir.

Bildiri No: PV-46

Kategori: Vaka

TRAVMAYA MARUZ KALMIŞ ANTERİOR DİŞLERİN KANAL RETANSİYONLU E-MAX CAD ENDOKRONLAR İLE REHABİLİTASYONU: BİR YILLIK KONTROL

Bilal YAŞA, Hüseyin HATIRLI

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Literatürde endokron, servikal basamağı dişeti üzerinde konumlanmış, adezyonu artırmak için pulpa boşluğundan destek alınarak maksimum oranda mine dokusunun bırakıldığı, tek parça seramik materyalden yapılan restorasyon olarak tanımlanmaktadır. Endokron yapılacak bir dişte preparasyona genelde pulpa boşluğu dahil edilirken kanal boşlukları dahil edilmez. Ancak bu kalan diş dokusunun yeterli desteği ve retansiyonu sağladığı durumlarda uygulanabilir. Kalan diş dokusu yeterli desteği sağlamıyor ise retansiyonu artırmak için endokron preparasyonuna kök kanal boşlukları da dahil edilebilir. Bu vaka sunumunun amacı travma görmüş anterior dişlerde bulunan eski ve kırılmış restorasyonların kök kanalından destek alınarak yapılmış E-max CAD endokronlar ile rehabilitasyonunu anlatmaktır.

OLGU: Travmaya uğramış her iki üst santralinde kırılmış ve eski restorasyonları bulunan 25 yaşındaki bayan hasta estetik şikayetleri nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde iki yıl önce travma geçirdiği ve dişlerin kanal tedavisi yapılarak tedavi gördüğü belirtildi. Yapılan ağız içi muayenede ise sağ santral için ikinci bir travma nedeniyle kırıldığı ve sol santral dişin restorasyonunun estetik ve hijyenik olmadığı gözlemlendi. İki yıl önce dişlere yapılan kanal tedavisinin pozitif klinik ve radyolojik bulguları nedeniyle restorasyonların direk restoratif tekniklerle yenilenmesine karar verildi. Ancak geçmiş tedaviden kaynaklanan aşırı madde kayıpları nedeniyle restorasyon şeklinin değiştirilmesine ve preparasyona retansiyonu ve desteği artırmak için kök kanal boşluklarının da dahil edilerek endokron yapılmasına karar verildi. Vestibulde chamfer tarzında hazırlanan, palatinalde ise kırık hattını takip eden preparasyona kök kanalları üçte bir oranında boşaltılarak dahil edildi. Polieter ölçü malzemesi ile ölçü alındıktan sonra restorasyonlar CAD-CAM sistemi (Cerec, Sirona, Almanya) ile tasarlandı ve A2-HT E-max CAD blokları (Ivoclar, Lihtenştayn) kullanılarak kazındı. Restorasyonların bireysel karakteristikleri eksiltme tekniği ile sağlandı ve dual-cure yapıştırma simanı (Variolink N, Ivoclar) kullanılarak simante edildi. Fazla siman artıkları uzaklaştırıldıktan sonra, restorasyonlar sarı kuşak bitirme frezleri, seramik lastikleri ve pastası ile tamamlandı. Bulgular: Bir yıllık takip sonucunda; E-max CAD endokronlar çok iyi klinik performans sergiledi. Restorasyonların marjinal adaptasyonu ve gingival uyumları mükemmeldi. Doğal dişlerle olan renk uyumu eksiltme tekniği sayesinde oldukça iyiydi. Tedavi sonuçları hem hasta hem hekim için memnuniyet vericiydi.

SONUÇ: Endokron restorasyonların preparasyonu literatürde pulpa odası ve ihtimalen kök kanal girişleri ile sınırlı olsada, preparasyon retansiyon ve desteği artırmak için kök kanallarına doğru dikkatli bir şekilde uzatılabilir. Ancak bunun desteklenmesi için uzun dönemli klinik çalışmalar gerekmektedir. Dijital teknolojinin de dişhekimliği ile bütünleşmesiyle birlikte, CAD-CAM sistemler ile doğal görümlü ve uyumları mükemmel restorasyonların üretilmesi mümkün hale gelmiştir.

Bildiri No: PV-47

Kategori: Vaka

ÖN BÖLGE DIŞ EKSİKLİĞİNİN CAM FİBERLE GÜÇLENDİRİLMİŞ KOMPOZİT KÖPRÜ İLE TEDAVİSİ

Aybüke ERSEN, Tugba TOZ

TC İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Çocuk ve adolesanlarda konjenital olarak eksik veya travma nedeni ile kaybedilmiş daimi kesici dişlerden kaynaklanan problemlerin tedavisi için farklı yaklaşımlar mevcuttur. Metal altyapılı rezin tutuculu köprüler (Maryland), geleneksel sabit bölümlü protez veya implant destekli sabit protez gibi değişik tedavi seçenekleri bu yaklaşımlara örnek olarak gösterilebilir. Günümüzde, estetik amaçlı sabit protetik restorasyonlar için cam fiberle güçlendirilmiş kompozit köprüler uygulanmaktadır. Fiber ile güçlendirilmiş kompozit restorasyonlar, konservatif ve estetik bir uygulama sunmalarının yanı sıra geleneksel köprülere göre daha düşük maliyetli olmaları, daha kısa sürede uygulanabilmeleri, uygulama ve temizleme kolaylığı ve doğallık hissi oluşturmaları gibi avantajlara sahiptirler. Çalışmamız, ön bölge diş eksikliği olan bir hastanın cam fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü ile restorasyonunu tanımlamaktadır.

OLGU: Travma nedeniyle üst iki santral kesici dişini kaybeden 16 yaşındaki bayan hasta Fakültemize başvurmuştur. Yapılan ağız içi muayene ve radyografik değerlendirmenin ardından travma bölgesinde herhangi bir patolojik bulgu izlenmemiştir. Hastanın dişsiz boşluğuna kemik içi implant destekli kron uygulanmasına karar verilmiş, geçici olarak ise dişsiz boşluğun cam fiberle güçlendirilmiş kompozit köprü ile restorasyonu planlanmıştır. Hastanın ilk randevusunda alt ve üst çeneden silikon ile ölçü alınmış (ZetaPlus, Zhermak, İtalya), ölçülere uygun olarak nanohibrit bir kompozit rezin (Filtek Ultimate 3M ESPE; ABD) ile iki hücre gövdesi oluşturulmuştur. Hazırlanan kompozit rezin gövdelerin palatinal orta üçlüsünde cam fiber materyalin (Tender Fiber Due, Micerium, İtalya) yerleştirileceği boşluklar oluşturulmuştur. Asit (Prime Dent; ABD) ve adeziv rezin (Single Bond universal adhesive, 3M ESPE; ABD) uygulamalarının ardından belirlenen uzunlukta kesilen fiber parçası, kompozit gövdelerinin palatinal yüzeylerine akışkan kompozit ile uygulamış sonrasında köprü diş yüzeylerine yerleştirilmiş ve komşu dişlerle uygun pozisyonda konumlandırıldıktan sonra tüm yüzeyler ışıkla polimerize edilmiştir. Primer ve prematür kontaktların elimine edildiğinden emin olunduktan sonra köprü polisaj diskleriyle parlatılmıştır (Soft-Lex, 3M ESPE, ABD). Oral hijyen motivasyonu sağlanmış, üç aylık kontrol randevusunda uygulanan köprü klinik olarak başarılı bulunmuştur.

SONUÇ: Cam fiberle güçlendirilmiş kompozit köprüler konservatif ve estetik olmalarının yanı sıra geleneksel protetik yaklaşımlara göre daha ekonomik olmaları, daha az madde kaybına sebebiyet vermeleri ve hızlı tedavi sağlamaları açısından ön dişsizliklerde başarılı şekilde kullanılmaktadırlar. Çalışmamızda olduğu gibi hastanın yaşından dolayı ertelenen tedavilere hastayı memnun edici sonuçlar ortaya koyarak başarılı bir tedavi alternatifi oluşturmaktadırlar.

Bildiri No: PV-48

Kategori: Vaka

KANAL TEDAVİSİ SONRASI KRON RENKLENMESİ GÖRÜLEN DIŞLERDE DEVİTAL BEYAZLATMA; ÜÇ OLGU SUNUMU

Esra DOĞAN, Emin TÜRKÖZ

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Diş renklenmeleri karşılaşılan en önemli estetik problemlerden biridir. Renklenmeler iç, dış veya hem iç hem dış kaynaklı olabilir. Kanal tedavisinde kullanılan patların içerikleri ve kanın tedavi sırasında dentin kanalcıklarına nüfuz etmesiyle kahverengi-siyah renklenmelere sebep olabilirler. Bu renklenmeler özellikle keser dişlerde ciddi estetik problem oluşturmaktadır. Diş beyazlatma bu problemin çözümlerinden birisi olup, renklenmenin kaynağına yönelik olarak pek çok farklı beyazlatma yöntemi bulunmaktadır. Dişlerinde renk

değişikliği olan vakalarda uzun yıllar restoratif tedavi yöntemi uygulanmıştır fakat günümüzde beyazlatma tedavilerinde kimyasal ajanlarla beyazlatma uygulama kolaylığı ve başarılı estetik sonuçları sebebiyle tercih edilmektedir. Vital ve devital dişlerde farklı ağartma yöntemleri kullanılmakta olup, devital dişlerde ağartma teknikleri kron içi ve kron dışı olarak uygulanabilir. Kron içi teknikler walking bleach tekniği, termokatalitik teknik ve jel tekniği olarak alt gruplara ayrılır.

Bu olgu raporunda ön grup dişlerinde kanal tedavisi sonrası renklenme görülen ve estetik şikayetle kliniğimize başvuran iki hastanın beyazlatma tedavisi ve 1. ay-3. ay kontrollerine yer verilmiştir.

OLGU: Hastaların klinik muayenesi ve radyolojik değerlendirmeleri yapılmıştır. Beyazlatma tedavileri 'walking bleach' tekniği ile %37'lik karbamid peroksit uygulanarak gerçekleştirilmiştir. Her hastada seanslar arası ağartma derecelerinde farklılık olduğu gözlemlendiğinden, hastalara göre farklı sayıda tedavi seansı uygulanmıştır. Hastalar 1. ve 3. ay sonunda tekrar değerlendirilmiştir. Yapılan kontrollerde devital beyazlatmaya bağlı herhangi bir estetik sorunla karşılaşılmasıdır. Vakalardan birinde uygulanan kompozit restorasyona bağlı renk değişikliği gözlenmiş, hastanın estetik açıdan herhangi bir şikayeti olmadığından, ek bir düzenleme yapılmamış, yalnızca polisaj işlemi uygulanmıştır.

SONUÇ: Uygulanan devital beyazlatma tedavileri son kontrollerde başarılı görülmüştür.

Bildiri No: PV-49

Kategori: Vaka

ANTERİOR MİNE HIPOPLAZİSİNİN REZİN İNFİLTRASYON SİSTEM İLE TEDAVİSİ: 3 OLGU SUNUMU

Nuray GÜNAYDIN, Ali İhsan ERKAN, Esra ÜLKER

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Mine hipoplazisi anterior dişlerin estetik görünümünde problemlere neden olan bir formasyon bozukluğudur. Mine hipoplazilerinin tedavisinde genellikle restoratif tedaviler kullanılmaktaydı. Ancak son yıllarda uygulanan yeni bir tedavi yaklaşımı olan düşük viskoziteli rezinlerin infiltrasyon sistemi bu amaçla kullanılmaya başlanmıştır. Bu olgu sunumunda mine hipoplazisi olan üç hastanın mikro invaziv bir sistem olan rezin infiltrasyon sistemi ile tedavi yaklaşımı bildirilmektedir.

OLGU: Üç olguda da hastalar anterior dişlerinde estetik problem nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Tedavi seçeneği olarak rezin infiltrasyon sistemi (Icon, DMG, Almanya) mine hipoplazisi olan dişlere uygulandı. Dişler temizlendi ve 2 dk boyunca Icon-Etch uygulandı, 30 sn yıkandı ve kurutuldu. Sonrasında 30 sn Icon-Dry uygulandı. Resin infiltrasyon sistemi düz yüzey aparatı ile lezyon bölgesine 3 dk uygulandı ve 40 sn ışıkla polimerize edildi. Resin infiltrasyon sistem yeni bir aparat takılarak 1dk daha uygulandı, 40 sn ışıkla polimerize edildi ve polisajı yapıldı. Başlangıç ve bitim fotoğrafları alındı. Mikroinvaziv tedavi yöntemi ile estetik sonuçlar elde edildi.

SONUÇ: Anterior mine hipoplazisinin tedavisinde rezin infiltrasyon sistem ile diş yüzeylerine zarar vermeden, ağrısız anestezisiz bir şekilde estetik sonuçlar elde edilebilir.

Bildiri No: PV-50

Kategori: Vaka

TEK DİŞ EKSİKLİĞİNİN POLİETİLEN FİBER İLE KONSERVATİF TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Hakan DİNC, Ali İhsan ERKAN

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Dis Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Polietilen fiberler günümüzde genellikle periodontal problemlere sahip dişlerin splintlenmesinde kullanılmaktadır. Son derece dayanıklı olması nedeniyle tek diş eksikliklerinin tedavisinde kullanımı da gündeme gelmektedir. Bu olguda polietilen fiber kullanılarak tek diş eksikliğinin giderilmesine örnek verilecektir.

OLGU: 32 yaşındaki bayan hasta periodontal hastalıktan dolayı kaybettiği sağ alt kanin dişinden kaynaklanan estetik şikayetler ile Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Hastadan alınan anemnez sonucunda herhangi bir rahatsızlığa sahip olmadığı belirlendi. Yapılan ağız içi muayene sonucunda diş aralığının daraldığı gözlemlendi. Ağız dışında rezin kompozitten (Filtek Ultimate (3M,ABD)) üretilen pontik boşluğa uyumlandırıldı. 41-44 no'lu dişler arasına singulum üzerinden oluk açılarak polietilen fiber(Ribbond, ABD) oluğa yerleştirilip rezin kompozit (Filtek Ultimate (3M,ABD)) ile dişe yapıştırıldı. Hazırlanan kompozit pontiğe de oluk açılarak aynı yöntemle fibere yapıştırıldı.

SONUÇ: Alt ön dişlerin küçük anatomik yapısından dolayı bu bölgeye yapılan porselen köprüler estetik beklentileri yeterince karşılayamamakta, ciddi miktarda plak retansiyonuna neden olmakta ve ayrıca hastaya fazla miktarda maddi yüke sebep olmaktadır. Bu bölgeye yapılan estetik fiber köprüler bu dezavantajlar olmadan tek seansta beklentileri karşılayabilmektedir.

Bildiri No: PV-51

Kategori: Vaka

TRAVMAYA BAĞLI AŞIRI KRON HARABİYETİ OLAN DİŞLERİN FİBER POST VE ZİNKONYA ALT YAPILI KRON UYGULANARAK RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Gülizar YILDIRIM, Oya BALA

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Travma sonucu aşırı kron harabiyeti olan iki ayrı hastanın dişlerine kök kanalından destek alınarak fiber post uygulaması sonrası zirkonya alt yapılı kron restorasyonu ile estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonun sağlanmasıdır.

OLGU: Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği'ne travma hikayesiyle başvuran iki hastanın 12 ve 21 numaralı dişlerinin kök kanallarına fiber post yerleştirildikten sonra zirkonya alt yapılı kron restorasyonu ile tedavilerinin yapılmasına karar verildi. Ölçü alma ve laboratuvar işlemlerinden sonra hazırlanan kronlar hastaların dişlerine simante edildi ve 3er aylık periyotlarla hasta kontrole çağrıldı. Kontrollerde restorasyonların kenar uyumu, estetiği ve periodontal dokuların sağlığı klinik ve radyografik olarak incelenerek fotoğrafları alındı. Kontrollerde restorasyonların ve periodontal dokuların uyumunu koruduğu ve sağlıklı olduğu gözlemlendi.

SONUÇ: Travma sonucu aşırı harabiyetli dişlere radikal yöntemler yerine daha konservatif bir yöntem olan post ve kron uygulamaları ile iyi bir estetik ve fonksiyonel rehabilitasyon sağlanabilir.

Bildiri No: PV-52

Kategori: Vaka

YUMUŞAK DOKU İÇİNDE UNUTULMUŞ DİŞ PARÇASININ YENİDEN YAPIŞTIRILMASI: VAKA RAPORU

Elif YAŞA¹, Duygu YILDIZELİ¹, Selim YAVUZ²

¹Şifa Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Şifa Üniversitesi - Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

AMAÇ: Kron kırıkları daimi dişlerde sık görülen travmatik yaralanmalardan biridir ve en çok üst keser dişler etkilenmektedir. Travmadan sonra kırık parçaların yumuşak dokuya gömülmesi nadir de olsa görülebilmektedir. Yumuşak dokuya gömülmüş parçalar daha sonra iritasyonlara neden olmaktadır. Bu vakalarda kırık parçanın yumuşak dokudan çıkarılarak yeniden yapıştırılması ise bir tedavi seçeneğidir ve son yıllarda adeziv diş hekimliğindeki gelişmelerle bu tedavi yöntemi önem kazanmıştır. Bu vaka raporunda 42 yaşındaki bayan hasta travmadan iki hafta sonra, dudağında geçmeyen sertlik ve estetik şikayetlerle kliniğimize başvurdu.

OLGU: Yapılan ekstraoral muayenesinde dudakta sertlik ve şişliğe, intraoral muayenesinde ise üst çene santral keser dişlerinde komplike olmayan kron kırığına rastlandı. Radyografik kontrolü yapıldığında dişlerde herhangi bir kök kırığı bulunmadığı, dudakta ise diş parçasının var olduğu tespit edildi. Kırık parça lokal anestezi altında cerrahi olarak yumuşak dokudan çıkarıldı. Kırık parçanın sağ üst santral dişe ait olduğu tespit edildikten sonra uyumuna bakıldı ve yapıştırılana kadar distile su içerisinde bekletildi. Operasyondan hemen sonra kırık parça asitleme ve bağlayıcı ajan uygulamasının ardından kompozit rezin kullanılarak yerine yapıştırıldı. Sol üst santral dişin kırık yüzeyi de aynı şekilde restore edildi. Yapılan 6 aylık kontrolde restorasyonların klinik olarak kabul edilebilir olduğu ve iyi estetik sergilediği tespit edildi.

SONUÇ: Travma görmüş hastalarda sadece dişlerin değil aynı zamanda yumuşak dokuların da dikkatli bir şekilde muayene edilmesi gerekmektedir. Kırık diş parçalarının yerine yapıştırılması daha estetik ve minimum doku kaybına neden olarak konservatif bir yaklaşım sağlamaktadır.

Bildiri No: PV-53

Kategori: Vaka

AMELOGENEZİS İMPERFEKTALİ HASTANIN ESTETİK VE FONKSİYONEL REHABİLİTASYONU: VAKA SUNUMU

Elif YAŞA¹, Mehmet Selim BİLGİN², Duygu YILDIZELİ¹

¹Şifa Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²Şifa Üniversitesi - Protetik Diş Tedavisi

AMAÇ: Amelogenesis imperfekta mine yapısında belirgin bozukluklarla karakterize kalıtsal gelişim anomalisidir. Bu vakalarda düşük oklüzal boyut, dişlerde koyu renklenme ve diş hassasiyeti gibi oral komplikasyonlar görülebilmektedir. Klinikte en çok karşılaşılan tipi ise hipoplastik olanıdır. Bu tipin başlıca özelliği minenin görüntüsünün normal fakat kalınlığının daha az olmasıdır. Mine gelişim sırasında normal kalınlığına ulaşamamıştır ve bununla birlikte parlak, sarı, sert olan mine yüzeyinde çukurcuk ve fissurlar gözlemlenebilmektedir. Tedavisinde hastalığın şiddeti, hastanın oral hijyeni, yaşı ve sosyo-ekonomik durumu göz önünde bulundurularak porselen laminalar, metal seramik restorasyonlar, tam seramik restorasyonlar ve direkt kompozit rezin restorasyonlar yapılabilmektedir. Bu olgu raporunda, hipoplastik tip amelogenesis imperfekta hastanın fonksiyonel ve estetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

OLGU: 21 yaşındaki erkek hasta kliniğimize estetik görüntüsündeki şikayetle başvurdu. Yapılan ağız içi muayenesinde genel olarak tüm dişlerde minenin normal kalınlıkta olmadığı, posterior bölgede yetersiz kron boyu uzunluğu olduğu ve anterior bölgede de açık kapanışın bulunduğu gözlemlendi. Posterior dişlerin kron boylarını uzatmak amacıyla dişlere metal destekli seramik restorasyonlar yapıldı. Anterior dişlere ise ekonomik durum göz önünde bulundurularak direkt kompozit viner restorasyonlar yapılmasına karar verildi. Dişler asit

ve bonding uygulamasının ardından nanofil kompozit rezinle restore edildi. Restorasyon sonrasında bitirme işlemleri ince grenli elmas frezlerle, parlatma işlemleri ise alüminyum oksit içerikli disklerle tamamlandı. 1 yıllık kontrol sonunda, restorasyonların marjinal uyumlarının iyi olduğu, restorasyonlarda renk değişiminin olmadığı ve kırılmanın gözlemlenmediği tespit edildi.

SONUÇ: Amelogenesis imperfektalı hastalarda seçilecek olan uygun tedavi prosedürleriyle estetik ve fonksiyon geri kazandırılacak ve psiko-sosyal problemlerin önüne geçilecektir.

Bildiri No: PV-54

Kategori: Vaka

AÇIK KAPANIŞI OLAN BİR HASTANIN DİASTEMALI DİŞLERİNİN RESTORATİF TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Duygu YILDIZELİ, Elif YAŞA

Şifa Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Açık kapanış sentrik oklüzyonda anterior dişler arasında vertikal yönde kapanışın olmaması durumudur. Açık kapanışla birlikte diastema varlığı kişinin çiğneme ve konuşma fonksiyonlarını yerine getirmesine engel olmaktadır. Bu tip olgularda, açık kapanışın miktarı ve tipi, diastemanın yaygın olup olmaması, dişlerdeki şekil bozuklukları, hastanın yaşı, sistemik durumu, maliyet, zaman gibi pek çok faktör tedavi seçimini etkilemektedir. Hastaların ortodontik tedaviyi reddetmesi durumunda restoratif rehabilitasyon fonksiyon ve estetiğin sağlanmasında kaçınılmaz bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu raporunda, orta derecede açık kapanış ve diastemaları bulunan hastanın estetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

OLGU: 23 yaşındaki bayan hasta kliniğimize çiğneme problemiyle birlikte, alt ve üst dişler arasındaki açıklık ve her iki çenede dişler arasındaki diastemadan kaynaklanan estetik şikayeti nedeniyle başvurdu. Hastadan alınan anamnezde 7 yaşına kadar biberon kullandığı öğrenildi. Yapılan ekstraoral muayenesinde yüzde herhangi bir fasial asimetriye rastlanmazken, intraoral muayenesinde anterior dişlerde açık kapanışla birlikte dişler arasında diastemaların olduğu görüldü. Hasta tedavi süresinin uzunluğu ve maliyeti nedeniyle ortodontik tedaviyi reddettiği için anterior dişlerdeki estetiği sağlamak ve kron boylarını uzatmak amacıyla direkt kompozit viner uygulanmasına karar verildi. Mine yüzeylerine minimal düzeyde preparasyonlar yapıldı. Asit ve bonding uygulamalarının ardından nanohibrit kompozit rezin kullanılarak tabakalama tekniğiyle restorasyonlar bitirildi. Hastaya dikkat etmesi gereken hususlar anlatıldı ve her altı ayda bir düzenli kontrole gelmesi tavsiye edildi. Tedavi sonrasında kompozit viner restorasyonların hem estetik hem de periodontal açıdan oldukça iyi sonuçlar sergilediği görüldü.

SONUÇ: Ortodontik tedavinin yapılamadığı durumlarda özellikle genç hastalarda direkt kompozit viner uygulaması ile başarılı sonuçlar elde edilmiştir.

Bildiri No: PV-55

Kategori: Vaka

TRAVMA GÖRMÜŞ DİŞLERİN CAD/CAM İLE ESTETİK RESTORASYONU: VAKA RAPORU

Elif YAŞA¹, Bilal YAŞA², Duygu YILDIZELİ¹, Cüneyt Asım ARAL³

¹Şifa Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi - Restoratif Diş Tedavisi

³Şifa Üniversitesi - Periodontoloji

AMAÇ: Travmaya uğramış daimi dişler özellikle genç bireylerde fonksiyonel bozuklukların yanı sıra estetik problemlere de neden olabilmektedir. Genç hastalarda özellikle ön bölgedeki diş kaybının psikolojik etkileri nedeniyle en uygun tedavi seçeneği tercih edilmelidir. Pulpanın tamamen açıldığı kırıklarda perfore olan pulpanın genişliği ve kırık hattının lokalizasyonu tedavi seçeneğinin belirlenmesinde önemli rol oynamaktadır.

Uygulanacak olan restoratif tedaviyle de fonksiyon ve estetik yeniden sağlanmalı, geride kalan diş yapısı ve dişi çevreleyen dokular biyolojik açıdan olduğu kadar mekanik açıdan da korunmalıdır. Bu vaka raporunda, anterior dişlerinde dişeti altına uzanan komplike kron kırıkları bulunan hastanın multidisipliner yaklaşımla estetik tedavisi anlatılmaktadır.

OLGU: 15 yaşındaki bayan hasta kliniğimize geçirdiği travmadan bir gün sonra anterior dişlerinde yer alan komplike kron kırıkları nedeniyle başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucunda 11, 21 numaralı dişlerinde dişeti altına uzanan komplike kron kırığı, 22 numaralı dişinde pulpayı içine alan horizontal kron kırığı ve 23 numaralı dişinde ise komplike olmayan kron kırığı tespit edildi. Radyografik tetkikler sonucunda kök kırığının bulunmadığı görüldü. Kök kanalının izole edilmesi ve kırık hattının ortaya çıkarılabilmesi için palatinal bölgede periodontal flep operasyonu gerçekleştirildi ve dişeti altına uzanan kırık hattı kompozit restorasyonla dişeti seviyesine çıkarıldı. Restorasyonlardan sonra 11, 21 ve 22 numaralı dişlerin endodontik tedavileri tamamlanarak 11 ve 21 numaralı dişlerin kök kanalına fiber post yerleştirildi. 22 ve 23 numaralı dişlerin restorasyonları nanofil kompozit rezin kullanılarak tabakalama tekniğiyle gerçekleştirildi. Periodontal iyileşmenin ardından 11 ve 21 numaralı dişlere hastanın yaşı da göz önünde bulundurularak CAD/CAM sistemi ile hazırlanan kompozit kron restorasyonlar yapıldı. restorasyonların bireysel karakteristikleri eksiltme tekniği ile sağlandı ve dual-cure rezin siman kullanılarak simante edildi. Tedavi sonrasında restorasyonların marjinal adaptasyonlarının ve gingival uyumlarının çok iyi olduğu ve tedavi sonucunun hem hasta hem de hekim için memnuniyet verici olduğu tespit edildi.

SONUÇ: Genç bireylerde dişeti altına uzanan diş kırıklarının tedavisinde çekim gibi radikal tedavi yöntemlerini kullanmak yerine, kırık hattının ortaya çıkarılarak dişi post ve kompozit rezinle restore edilmesi fonksiyonun geri kazandırılmasında alternatif bir tedavi yöntemidir. Ayrıca tedavi sürecinin hızlı olması, laboratuvar işlemlerine bağlı hataların ortadan kaldırılması ve daha iyi kenar uyumuna sahip hassas restorasyonların elde edilebilmesi için gelişen teknoloji ile birlikte diş hekimliğinde son yıllarda yaygın olarak kullanılan CAD/CAM sistemlerinin klinikte kullanılması daha pratiktir.

Bildiri No: PV-56

Kategori: Vaka

ÜST ANTERİOR SANTRAL DİŞLERİN CAD/CAM İLE OLUŞTURULAN TAM SERAMİK KRONLAR İLE ESTETİK RESTORASYONU VE 6 AYLIK KLİNİK TAKİBİ

Elif ÖZTÜRK, Fatma Dilşad ÖZ, Aynur HORUZTEPE, Şükran BOLAY

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu olgu bildiriminde, simantasyonu bozulan üst anterior santral kesici dişlerdeki eski metal altyapılı porselen kronların uzaklaştırılması ve gerekli restoratif işlemlerin uygulanmasının ardından, dişlerin CAD/CAM teknolojisi ile oluşturulan tam seramik kronlar ile estetik olarak restore edilmesi anlatılacaktır.

OLGU: Yirmi dört yaşındaki erkek hasta üst anterior sağ ve sol kesici dişlerinde bulunan 2 adet birbirine bitişik olarak yapılmış eski metal altyapılı porselen kronlarının düşmesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucunda sol üst santral kesici dişin vital ve sağlıklı, buna karşın sağ üst santral kesici dişin devital olduğu ve bu dişin dişeti seviyesinin altından kırıldığı belirlendi. Sağ üst santral dişe endodontik tedavi ve gingivoplasti uygulandı. Sağ üst santral diş fiberle güçlendirilmiş kompozit post ve kompozit rezin kor (Spectrum TPH, Dentsply, Almanya) ile restore edildi. Her iki diş yuvarlatılmış köşeli shoulder basamak ile prepare edildikten sonra dişlerin CAD/CAM ile optik ölçüleri alındı (Cerec Omnicam, Sirona, Türkiye). Tam seramik kronlar bilgisayarda tasarlandıktan sonra CAD/CAM sisteminin milleme ünitesinde oluşturuldu. Kronların oluşturulmasında lösitle güçlendirilmiş seramik bloklar (IPS Empress® CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Liechtenstein) kullanıldı. Kronlar ağızda prova edildikten sonra porselen fırınında glaze işlemine tabi tutuldu. Restorasyonlar ışıkla polimerize olan rezin siman (Variolink Veneer, Ivoclar Vivadent) ile dişlere adeziv olarak simante edildi. Yüksek ışık gücüne sahip ışık cihazı (Bluephase, Ivoclar Vivadent) ile restorasyonlara her yüzeyden 40 sn ışık uygulandı. Restorasyonların kenarındaki fazla rezin simanlar bitirme ve polisaj işlemleri ile uzaklaştırıldı. Her iki restorasyonun başlangıç ve 6 aylık klinik takip değerlendirmeleri yapıldı.

SONUÇ: CAD/CAM teknolojisi ile oluşturulan tam seramik kronlar ile dişlerin doğal estetik görünümü geri kazandırılmış ve hasta memnuniyeti sağlanmıştır. Restorasyonlar 6 ay sonra klinik ve radyolojik olarak değerlendirilmiş ve herhangi bir negatif bulguya rastlanmamıştır.

Bildiri No: PV-57

Kategori: Vaka

KONJENİTAL ÜST LATERAL DIŞ EKSİKLİĞİNİN ESTETİK TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Ali İhsan ERKAN¹, Nimet ÜNLÜ²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Kompozit rezin materyaller ve bonding sistemlerindeki gelişmeler bu materyallerin hem ön hem de arka dişlerde güvenle kullanılabilmelerini sağlamaktadır. Bu olguda konjenital lateral diş eksikliğine bağlı estetik problemin kompozit rezin ile tedavisine değinilmiştir.

OLGU: 16 yaşındaki bayan hasta velisi ile birlikte Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Alınan anamnez sonucunda herhangi bir rahatsızlığa sahip olmadığı belirlendi. Hastanın ortodontik tedavisinin yakın zamanda bittiği ve konjenital diş eksikliğinden dolayı estetik açıdan rahatsız olduğu bilgisi alındı. Yapılan detaylı ağız içi muayenenin sonrasında kanin dişlere rezin kompozit kullanılarak (Filtek Ultimate(3M,USA)) lateral diş görüntüsü verildi. 1. Küçük azı dişlerinin vestibül tüberküllerinin sivri görünümü nedeniyle kanin dişlere benzemesinden dolayı bu dişlere herhangi bir işlem yapılmadı.

SONUÇ: Diş dokusunu uzaklaştırmadan yapılan direk rezin kompozit restorasyonlar tek seansta, ağrısız ve etkili bir şekilde hastanın ve hekimin estetik beklentilerini karşılayabilmektedir. Hastanın 6 ay sonraki kontrol randevusunda herhangi bir rahatsızlığa ve probleme rastlanmamıştır.

Bildiri No: PV-58

Kategori: Vaka

ANTERİOR DIŞLER ARASINDAKİ AÇIKLIĞIN RİBBOND KÖPRÜ İLE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Ali İhsan ERKAN¹, Nimet ÜNLÜ²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Polietilen fiberler periodontal splint yapımında, tek diş eksikliklerinin tedavisinde, endodontik post yapımında, geçici köprülerde, travma nedeniyle geçici splintlemede kullanılabilirler. Bu olguda, bu materyalin geniş kullanım amaçları içerisinde periodontal splint yapımı ve geniş diş aralığının kompozit restorasyon ile sağaltımına örnek verilmiştir.

OLGU: 35 yaşındaki bayan hasta alt ön dişleri arasındaki aralıktan dolayı estetik açıdan rahatsız olduğu için Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Hastadan alınan anamnez sonucunda herhangi bir rahatsızlığa sahip olmadığı belirlendi. Yapılan ağız içi muayeneden sonra alt ön dişlerinin tamamının ağızda olduğu, mevcut boşluğun sığ vestibül sulkus nedeniyle dudak hareketlerine bağlı olarak geliştiği belirlendi. Ağız dışında kompozit restorasyon materyalinden (Filtek Ultimate (3MESPE,USA) hazırlanan pontik, 31 ve 41 no'lu dişler arasındaki boşluğun bir miktar azaltılmasından sonra boşluğa uyumlandırıldı. Daha sonra polietilen fiberi (Ribbond, USA) 33-43 nolu dişlerin lingual yüzeylerine yerleştirilebilmek için dişlere oluklar açıldı. Hazırlanan pontikte de diğer dişlerle aynı hizada olacak şekilde oluk açılarak, hazırlanan pontik, fiber ve kompozit rezin aracılığı ile yapılandırıldı.

SONUÇ: Alt ön dişlerin anatomik yapısından dolayı bu bölgeye yapılan porselen köprüler estetik beklentileri yeterince karşılayamamakta ve ciddi miktarda plak retansiyonuna neden olmaktadır. Bu bölgeye yapılan estetik fiber köprüler bu dezavantajlar olmadan tek seansta estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılayabilmektedir.

Bildiri No: PV-59

Kategori: Vaka

FÜZYON SONUCU OLUŞAN PREMOLAR DIŞLER ARASINDAKİ KONTAK PROBLEMİNİN ELİMİNASYONU: NADİR BİR OLGU SUNUMU

Bilal YAŞA

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Füzyon, iki veya daha fazla sayıda ayrı gelişen diş jerminin, gelişim evresine bağlı olarak tam ya da tam olmayan bir şekilde birleşmesiyle oluşur. Füzyon, daimi dişlerde ve maksilla ön bölgede daha sık görülürken posterior bölgede görülmesi oldukça nadirdir. Ark üzerindeki normal yapıdaki iki dişin kaynaşması sonucu füzyon görülebileceği gibi, %0,1 oranında sıklıkla bir normal daimi diş ve bir süpernumere dişin kaynaşması sonucunda da füzyon görülebilmektedir. Bu durumda ark üzerindeki diş sayısında bir eksilme olmadığı için füzyon ile geminasyon ayırımını yapmak zorluk oluşturmaktadır. Bu vaka raporunun amacı nadir sıklıkta görülen süpernumere bir diş ile kaynaşmış olan üst ikinci premolar dişin ve buna bağlı oluşan ilerlemiş diş çürüğünün restoratif tedavisinin anlatılmasıdır.

OLGU: Rutin kontrol sebebi ile kliniğimize başvuran 17 yaşındaki erkek hastanın yapılan ağız içi muayenesinde süpernumere bir dişin sağ üst ikinci premolar dişin mezyal yüzünde kaynaştığı, bu noktada temizlemesi imkansız üçgensel plak retansiyon alanı ve buna bağlı süpernumere diş, premolarların kontakt alanlarını içine alan geniş bir çürük lezyonu olduğu saptandı. Radyografik değerlendirme sonrasında hasta bilgilendirildi ve dişlerin direkt restorasyonlarla tedavisine karar verildi. Çürüklü diş dokusu elmas ve tungsten karbit frezlerle kaldırıldı ve kaynaşmış olan süpernumere diş ile premolarları kapsayan bir kavite açıldı. Çürük uzaklaştırma esnasında süpernumere dişteki geniş pulpal perforasyon nedeniyle süpernumere dişin kron pulpası çıkarıldı ve MTA ile ampütasyon yapıldı. Birleşmiş dişlerin mezyal aproksimal yüzüne uygun iç bükey formu verebilmek ve plak retansiyonunu engellemek amacıyla matris bandı ile kamalar dikkatli bir şekilde gingival bölgede uyumlandı. Ayrık olan ikinci premolar ile süpernumere dişlerin kronu tek bir diş gibi restore edilerek birinci premolar ile uygun, temizlenebilir bir kontak yüzeyi oluşturuldu. Restorasyona sarı kuşak frezler ile son şekli verildi ve kompozit bitirme lastikleri ile cilalandı. İki yıl sonrasındaki kontrolde, yapılan restorasyonların iyi marjinal adaptasyon gösterdiği, restorasyon kenarlarında herhangi bir sekonder çürük gelişimi ya da renklenme olmadığı görüldü. Radyolojik değerlendirmede ise yapılan ampütasyonun tedavisi başarılı olduğu herhangi bir lezyon gelişmediği ve oluşturulan kontakt alanına komşu yapıların normal olduğu gözlemlendi.

SONUÇ: Füzyon sonucunda dişlerin birleşmesi, estetik ve ortodontik bozuklukların yanında, dişlerde gecikmiş sürme, demarkasyon hattında çürük oluşumu ve periodontal hastalıkların gelişmesi gibi sorunların ortaya çıkmasına neden olabilmektedir. Bu tür birleşmiş dişlerin erken dönemde teşhis edilmesi ve düzenli kontrollerle diş sağlığının korunması en doğru yaklaşımdır, ancak bu çoğu zaman mümkün olmamaktadır. Diş sert dokularında veya periodontal dokularda hastalık başladığında ise hastanın kooperasyonu ve problemin boyutları değerlendirilerek mümkün olan en az girişimsel tedavinin uygulanması gerekir.

Bildiri No: PV-60

Kategori: Vaka

MALPRAKTİS SONUCU OLUŞAN DEFİKTİN RESTORASYONU: OLGU SUNUMU

Hatice PARLAK, Yahya Orçun ZORBA

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi

AMAÇ: Bu olgu bildiriminde, üst sol ikinci premolar dişte hekim hatasına bağlı olarak meydana gelen kronal harabiyetin modifiye şeffaf matriks ve fiber post kombinasyonu ile restorasyonunun 18 aylık klinik takibi anlatılmaktadır.

OLGU: 18 yaşındaki bayan hasta üst sol küçükazı dişindeki aşırı kron harabiyeti sebebiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesinde, 25 no'lu dişin kronunda geniş bir çürük olduğu ve çürüğün pulpaya kadar ulaştığı görüldü. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonrası dişin kök kanal tedavisi ve fiber post uygulanmasının ardından metal destekli seramik kron ile restore edilmesine karar verildi. Kök kanalının mekanik preparasyonu ve irrigasyonunu takiben kanal guta perka ve epoksi rezin patı ile dolduruldu. Kanal patının sertleşmesi için diş geçici simanla kapatıldı ve 48 saat beklenildi. Stajyer hekim tarafından fiber post yerleştirmek için geçici simanın kaldırılarak kanal ağzının aranması esnasında diş eti kanaması sebebiyle dişin distal tarafında mine sement sınırının apikaline doğru 4mm defekt oluşturulduğu tespit edildi. Kanamanın fazla olması nedeniyle diş geçici olarak kapatıldı. Ertesi seans geçici siman kaldırıldıktan sonra defekt sınırları periodontal sondla belirlendi. Oluşmuş defektin boyutuna uygun olarak modifiye edilen şeffaf matriks dişe yerleştirildi. İzolasyon sağlandıktan sonra fiber postun driliyle post yuvası hazırlandı ve rezin simanla fiber post simante edildi. Nanohibrit kompozit materyali ile dişin core kısmı oluşturuldu ve diş metal destekli seramik kron ile restore edildi.

SONUÇ: 18 aylık takip sonucunda kron kenarlarında veya dişte periodontal bir sorun olmadığı ve radyografide periapikal veya periodontal bir patoloji olmadığı tespit edildi

Bildiri No: PV-61

Kategori: Vaka

ENDODONTİK TEDAVİ GÖRMÜŞ AZI DIŞLERİNİN PORSELEN ENDOKURONLARLA RESTORASYONU

Işıl KAYA BÜYÜKBAYRAM¹, Deniz AYMAN², Ece ÇALIŞKAN¹, Şölen GÜNAL³, Nilay BUDAK¹

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Endodonti Ana Bilim Dalı

²Atakent Acıbadem Hastanesi - Diş Kliniği

³İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi - Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

AMAÇ: Orta derecede madde kaybı olan endodontik tedavi görmüş azı dişlerinin porselen endokuronlarla restorasyonunu anlatılmaktır.

OLGU: 28 yaşındaki bayan hasta 2 gündür devam eden ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan radyolojik muayenede 46 nolu dişin apeks bölgesinde radyolüsent bir alan gözlenmiştir. 44 ve 45 nolu dişlerde sekonder çürükler tespit edilmiştir. Her üç dişe de kanal tedavisi endikasyonu konulmuştur. Kök kanal tedavileri sonrasında, kalan diş dokusu miktarına, okluzyona ve hastanın estetik beklentilerine bağlı kalınarak CAD /CAM sistemle her üç dişe de porselen endokuron yapılmasına karar verilmiştir.

Endokuron preparasyonu dişeti üzerinde sonlanıp adhezyonu arttıracak şekilde maksimum mine dokusundan faydalanılacak biçimde tasarlanmıştır. Endokuronlar, pulpa odasına uzanarak merkezde bir retansiyon oluşturacak şekilde tasarlanırlar. Kuron ve kor kısmı tek parça olacak şekilde tasarlanmışlardır. Endokuron preparasyonundan sonra resin modifiye cam ionomer siman (Fuji II LC GC Corporation, Tokyo, Japan) kullanılarak pulpa odasının tabanında düz bir alan oluşturulmaya çalışılmış ve düzensizlikler kapatılmıştır. Bukkal ve lingual duvarlar alçaltılmıştır. Dişler arasındaki interoklüzal mesafe dikkatlice kontrol edilmiştir. Dijital ölçüler, Cerec ağız içi tarayıcısı ile üç boyutlu olarak taranarak alınmıştır. (Cerec OMNİCAM, Sirona Dental GmbH Wals bei Salzburg Austria). Renk olarak A1 seçilmiştir (Sirona Cerec blocks). Üç endokuron da Cerec CAD /CAM sistemin freze makinesinde, alınan ölçüler doğrultusunda uygun renkli Sirona porselen blokların aşındırılmasıyla oluşturulmuştur.

Freze makinesinden çıkan endokuronlar ağız içersinde renk, adaptasyon ve kapanış açısından değerlendirilmiş ve sonrasında dual cure resin yapıştırıcı siman (Variolink, Ivocolor/Vivadent, Lihtensteyn) kullanılarak simante edilmiştir. 2 yıllık klinik ve radyolojik değerlendirmede, her üç endokuronda da sekonder çürük çatlak veya desimantasyon gözlenmemiştir.

SONUÇ: Endodontik tedavi görmüş dişlerin klinik başarılarını etkileyen en önemli faktörlerden biri de bu dişlerin üzerine yapılan restorasyonlardır. Endokuron restorasyonlar post ve kuronla yapılan restorasyonlara alternatif olarak klinikte uygulanabilirler.

İNDEKS

A

Adem GÖK 24
Ahmet Ercan ŞEKERCİ 29
Ahmet HAZAR 44, 45
Alev ÖZSOY 25
Ali İhsan ERKAN 50, 84, 85, 89
Ali KELEŞ 66
Aliye KAMALAK 66
Alperen DEĞİRMENCİ 36, 38
Andaç Barkın BAVBEK 77
Andreas SCHULTE 4
Arlin KİREMİTÇİ 30
A. Semih ÖZSEVİK 41, 43
Atila ERTAN 40
Aybüke ERSEN 25, 83
Aylin ÇİLİNGİR 50
Aynur HORUZTEPE 88
Ayşe Nedret KOÇ 29

B

Bora KORKUT 20, 31, 32
Banu ÖNAL 4, 33, 58
Barış GÖKTAŞ 77
Başak YAZKAN 35
Bayram İNCE 57, 69, 70
Benin DİKMEN 25
Betül AKA 39, 74
Beyser PİŞKİN 58
Beyza ÜNALAN DEĞİRMENCİ 36, 38, 77
Bilal YAŞA 24, 48, 67, 68, 82, 87, 90
Ersen BİLGİLİ 53
Bilinç BULUCU 62
Burak DAYI 49
Burcu BACAKSIZ 43
Burcu GÖZETİCİ 80
Burcu GÜR SOYTRAK 22

C

Cafer ŞAHBAZ 17, 59
Cemal YEŞİLYURT 16, 25, 81
Cem PEŞKERSOY 33
Çiğdem ATALAYIN 15
Çiğdem ÇELİK 21
Cüneyt Asım ARAL 87

D

Deniz AYMAN 91
Deniz Selin KAHYA 51, 52
Derya Merve HALAÇOĞLU 21, 73
Derya SÜRME LİOĞLU 41, 43
Diğdem EREN 63, 64
Dilek TAĞTEKİN 20, 30, 31
Duran ODABAŞIOĞLU 62
Duygu RECEN 58
Duygu TUNCER 21, 39, 40, 73, 79
Duygu YILDIZELİ 86, 87

E

Ece ÇALIŞKAN 91
Eda GÜLER 20, 27
Ela ÇABUK 77
Elif AKTAŞ ERATİLLA 60, 70
Elif ÖZTÜRK 88
Elif PINAR BAKIR 69
Elif Pınar BAKIR 70, 71
Elif YAŞA 86, 87
Emel KARAMAN 20, 27, 39, 40, 43, 78
Emine KARA 36, 38
Emine ŞEN TUNÇ 45
Emine ŞİRİN KARAARSLAN 41, 43, 44
Emine TAŞTAN 20
Emin TÜRKÖZ 83
Emre ÖZEL 29
Emrullah BAHŞİ 57, 69
Ercan KAYA 19
Esra ALPTOSUNOĞLU 79, 80
Esra DOĞAN 83
Esra EHLİZ 59
Esra NEBİOĞLU 64, 67
Esra ÜLKER 84
Esra UZER ÇELİK 35, 39, 74
Evrin ÖNER 81

F

Fatih RASİM 37
Fatih TANRIVERDİ 29
Fatma Betül KAHRAMAN 9, 11, 61
Fatma Dilşad ÖZ 88
Fatma ÖKSÜZ 63, 64, 67
Fatma YILMAZ 39
Filiz YALÇIN ÇAKIR 34
Funda ÖZTÜRK BOZKURT 80
Funda YANIKOĞLU 4, 20, 30, 31

G

Gamze YILDIRIM 13
Gencay GENÇ 39, 72
Gizem BOZTAS 72
Gülizar YILDIRIM 85
Gülperi ÖKTEM 15
Gül YILDIZ 34, 35

H

Hacer DENİZ ARISU 63
Hacer TURGUT 49
Hafize SAV 29
Hakan DİNC 85
Hakan DOĞANTEPE 81
Hakan KAMALAK 65, 66, 76
Halnur ALTAN 46, 76
Halit DİRİ 29
Hande KEMALOĞLU 28
Hande UZUNÇIBUK 50
Hanife KAMAK 32, 47, 75
Hasan HASHASH 32
Hatice Derya GÜRSEL SÜRMELOĞLU 44
Hatice HARORLI 17

H

Hatice PARLAK 42, 77, 90
Hilal AVCI 20, 30, 31
Hilal SARI 32
Hülya ERTEN 32, 75
Hüma ÖMÜRLÜ 62, 72
Hüseyin HATIRLI 24, 67, 68, 82
Hüseyin TEZEL 15
Hüseyin Yedigir YILMAZ 70

I

İhsan YIKILGAN 37, 44, 45, 47
Işıl KAYA BÜYÜKBAYRAM 91
Ivana MILETIC 4
Ivo KREJCI 4

K

Kaşad PALA 29, 42, 74
Kerim AYAR 16, 25
Kübra ALAN 62, 78

L

L. Şebnem TÜRKÜN 13

M

Mahmut KARACAN 57, 69, 71
Mahmut KUŞDEMİR 39, 72
Makbule TUNCDEMİR 50
Mehmet ADIGÜZEL 46, 76
Mehmet DALLI 24
Mehmet Emin KAVAL 28
Mehmet Emre YILMAZ 10
Mehmet Gökhan TEKİN 46, 76
Mehmet Selim BİLGİN 86
Mehmet YILDIZ 19
Melek Hilal ÖLMEZ 73
Meltem TEKBAŞ ATAY 9, 50
Merve İŞCAN YAPAR 26
Merve İ. YAPAR 14
Merve YILDIZ 20
Merve YÜKSEL 31
Mine Betül ÜÇTAŞLI 44, 45
Muhammet KARADAŞ 33
Muhammet YALÇIN 49, 65, 66
Murat TÜRKÜN 28, 33, 48
Mustafa DEMİRCİ 29
Mustafa DÜZYOL 12

N

Nazmiye DÖNMEZ 51, 52
Nefise Ülkü KARABAY YAVAŞOĞLU 15
Neslihan ARHUN 21
Neslihan TEKÇE 29
Nihan GÖNÜLOL 45
Nilay BUDAK 91
Nilgün AKGÜL 12, 18
Nilgün SEVEN 12, 38
Nimet ÜNLÜ 9, 10, 11, 22, 23, 50, 61, 89
N.Nurdan ÇAKIR 33
Nuray GÜNAYDIN 84
Nurcan ÖZAKAR İLDAI 14, 27, 41

O, Ö

Ömer ÇELİK 69
Ömer ÇELLİK 57
Ömer SAĞSÖZ 19, 26, 27
Osman Hayran 4
Osman Tolga HARORLI 17
Oya BALA 37, 44, 45, 47, 85
Özcan KARATAŞ 14, 19, 26, 27, 38, 41
Özge GÜRBÜZ 25
Özgür KANIK 17

P

Pınar GÜL 18, 26, 41

R

Rabia BİLGİÇ 12, 41
Raghib SURADİ 63
R. Banu ERMİŞ 34, 35
Reyhan ŞİŞMAN 49
Rüya YAZICI 40

S, Ş

Sami KARA 53
Saadet GÖKALP 30
Safa TUNCER 29
Saffet BAŞARAN 79
Said KARABEKİROĞLU 9, 10, 11, 22, 23, 61
Samet TOSUN 41, 43, 44
Sebile ALTINTAŞ 30
Seher KAYA 63, 64, 67
Selim YAVUZ 86
Semih ÖZSEVİK 41, 43, 44
Seniha S. MİÇOOĞULLARI KURT 28
Sevilay KARAHAN 40, 43
Sevil GÜRGAN 4, 34
Şeyda HERGÜNER SİSO 51, 52
Şeydanur Dengizek ELTAS 65
Şeyhmus BAKIR 60, 70, 71
Sezer DEMİRBUĞA 33, 42
Sezin ÖZER 45
S. Gökçe İNCE 35
Simin ÖZBÖLER 43, 62
Sinem AKGÜL 44, 45, 47
Şölen GÜNAL 91
Soley ARSLAN 29, 73
Suat ÖZCAN 37, 44, 45, 47, 75, 79, 80

S, Ş

Şükran BOLAY 88
Şule BATU 9
Suzan BALI 69
Suzan CANGÜL 57
Svante Twetman 4

T

Tahsin YILDIRIM 16, 25
Tamer TÜZÜNER 75
Taner DAĞCI 15
Taner YÜCEL 3
Tuğba AY 43, 45
Tugba TOZ 39, 83

U

Uzay KOÇ VURAL 30, 34

V

Verda TÜREL 18, 19, 27, 38
Veysel ERATİLLA 60

Y

Yadigar Hüseyin YILMAZ 57, 69
Yahya Orçun ZORBA 42, 74, 77, 90
Yegane GÜVEN 9
Yeşim ŞEŞEN USLU 52
Yusuf Ziya AKPINAR 37
Yusuf Ziya BAYINDIR 14, 27

Z

Zehra İLERİ 9, 10, 11, 22
Zehra SÜSGÜN 69, 70, 71
Zeki ARSLANOĞLU 46, 76
Zeliha ÖZTÜRK 58
Zeynep Bilge KÜTÜK 34

